

Законодавчі і нормативні акти з банківської діяльності

З М І С Т

Щомісячний додаток
до журналу
«Вісник Національного
банку України»

Закони. Укази.

Постанови. Розпорядження

Видається з травня
1996 року

Закон України від 24 червня 2012 р. № 4841-VI «Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення пенсійних активів».....	4
Закон України від 5 червня 2012 р. № 4901-VI «Про гарантії держави щодо виконання судових рішень»	5
Закон України від 7 червня 2012 р. № 4912-VI «Про внесення змін до Закону України «Про державні гарантії відновлення заощаджень громадян України»	9
Закон України від 4 липня 2012 р. № 5044-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань державних закупівель»... 11	
Наказ Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 24 квітня 2012 р. № 504 «Про особливості укладення рамкових угод».....	14
Особливості укладення рамкових угод, затверджені наказом Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 24 квітня 2012 р. № 504	14
Постанова Кабінету Міністрів України від 20 червня 2012 р. № 551 «Про затвердження Порядку надання державним службовцям додаткових оплачуваних відпусток».....	20
Порядок надання державним службовцям додаткових оплачуваних відпусток, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 20 червня 2012 р. № 551	20
Постанова Кабінету Міністрів України від 20 червня 2012 р. № 559 «Про затвердження Порядку обчислення стажу державної служби».....	22
Порядок обчислення стажу державної служби, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 20 червня 2012 р. № 559	22
Перелік постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 20 червня 2012 р. № 559	23
Постанова Кабінету Міністрів України від 4 липня 2012 р. № 605 «Про затвердження Порядку відшкодування непередбачуваних витрат державного службовця у зв'язку з його відкликанням із щорічної основної або додаткової оплачуваних відпусток».....	26
Порядок відшкодування непередбачуваних витрат державного службовця у зв'язку з його відкликанням із щорічної основної або додаткової оплачуваних відпусток, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 4 липня 2012 р. № 605	26
Постанова Кабінету Міністрів України від 2 липня 2012 р. № 609 «Про створення Державного земельного банку».....	28
Наказ Міністерства економічного розвитку і торгівлі України та Міністерства фінансів України від 20 червня 2012 р. № 726/746 «Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Міністерства економіки України, Міністерства фінансів України, Міністерства статистики України, Національного банку України від 26 вересня 1996 року № 131/208/288/88»	29

Випуск 9 (198)
вересень
2012

Редакційна колегія:

Кірсєв О.І. (голова)
Бажал Ю.М.
Барановський О.І.
Боровецький Ришард
Вожжєв А.П.
Гальчинський А.С.
Геєць В.М.
Грушко В.І.
Козьменко С.М.
Кротюк В.Л.
Круглик С.В.
Лютій І.О.
Мітнік Стефан
Мищенко В.І.
Мороз А.М.
Патрікац Л.М.
Петрик О.І.
Райзер Мартін
Расєвський К.Є.
Ричаківська В.І.
Савлук М.І.
Сениц П.М.
Смоєженко Т.С.
Стельмах В.С.
Степаненко А.І.
Тридід О.М.
Шаров О.М.
Шевчук А.В.
Шульга Н.П.
Шумило І.А.

Тематичне планування збірника:

Гриценко М.Р.

Збірник підготовлено відділом з випуску статистичних видань Національного банку України редакції періодичних видань Національного банку України
Завідувач редакції періодичних видань Національного банку України
Патрікац Л.М.

Над збірником працювали:

Гриценко М.Р.,
Стаднічук М.О., Лотоцька П.В.

Відповідальна за випуск – начальник відділу з випуску статистичних видань Національного банку України
Гриценко М.Р.

Оригінал-макет виконано відділом організації видавничого забезпечення Головного управління господарського забезпечення Національного банку України

Комп'ютерна верстка
Піддубенко Т.А.

Підписано у світ 14.08.2012 р.
Формат 60x84/8. Гарнітура Таймс.
Зам. № 12-0705.

Адреса редакції:

просп. Науки, 7, Київ-028, 03028, Україна
тел.: (044) 527-30-27
тел./факс: (044) 524-96-25
E-mail: litvinova@bank.gov.ua

Реєстраційне свідоцтво КВ № 1930
від 02.04.1996 р.

Передплатний індекс
«Вісника Національного банку України»
з додатком «Законодавчі
і нормативні акти з банківської діяльності»
на CD-диску 74132

© Національний банк України, 2012

Нормативні акти Національного банку України

Постанова Правління Національного банку України від 5 червня 2012 р. № 219 «Про завершення процесу закриття сертифікатної приватизації»	30
Постанова Правління Національного банку України від 7 червня 2012 р. № 224 «Про внесення змін до Положення про валютний контроль»	32
Постанова Правління Національного банку України від 11 червня 2012 р. № 230 «Про затвердження Змін до Положення про порядок ведення банками реєстраційної кодифікації відокремлених підрозділів і банкоматів»	34
Зміни до Положення про порядок ведення банками реєстраційної кодифікації відокремлених підрозділів і банкоматів, затверджені постановою Правління Національного банку України від 11 червня 2012 р. № 230	34
Постанова Правління Національного банку України від 11 червня 2012 р. № 232 «Про внесення змін до Інструкції про порядок придбання, зберігання, обліку, охорони, перевезення, використання і застосування бойової вогнепальної зброї та боєприпасів у системі Національного банку України»	37
Постанова Правління Національного банку України від 15 червня 2012 р. № 246 «Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України»	39
Зміни до Положення про порядок отримання резидентами кредитів, позик в іноземній валюті від нерезидентів і надання резидентами позик в іноземній валюті нерезидентам, затверджені постановою Правління Національного банку України від 15 червня 2012 р. № 246	40
Постанова Правління Національного банку України від 20 червня 2012 р. № 251 «Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Міністерства економіки України, Міністерства фінансів України, Міністерства статистики України, Національного банку України від 26 вересня 1996 року № 131/208/288/88»	56
Постанова Правління Національного банку України від 20 червня 2012 р. № 254 «Про затвердження Положення про порядок регулювання діяльності банківських груп»	57
Положення про порядок регулювання діяльності банківських груп, затверджене постановою Правління Національного банку України від 20 червня 2012 р. № 254	58
Постанова Правління Національного банку України від 22 червня 2012 р. № 264 «Про втрату чинності деякими нормативно-правовими актами Національного банку України»	73
Постанова Правління Національного банку України від 26 червня 2012 р. № 273 «Про затвердження Змін до Інструкції про порядок відкриття, використання і закриття рахунків у національній та іноземних валютах»	74
Зміни до Інструкції про порядок відкриття, використання і закриття рахунків у національній та іноземних валютах, затверджені постановою Правління Національного банку України від 26 червня 2012 р. № 273	74
Постанова Правління Національного банку України від 2 липня 2012 р. № 276 «Про затвердження Змін до Положення про особливості реорганізації банку за рішенням його власників»	81
Зміни до Положення про особливості реорганізації банку за рішенням його власників, затверджені постановою Правління Національного банку України від 2 липня 2012 р. № 276	81

Постанова Правління Національного банку України від 10 липня 2012 р. № 289 «Про затвердження Змін до Положення про порядок надання небанківським фінансовим установам, національному оператору поштового зв'язку генеральних ліцензій на здійснення валютних операцій»	102
Зміни до Положення про порядок надання небанківським фінансовим установам, національному оператору поштового зв'язку генеральних ліцензій на здійснення валютних операцій, затверджені постановою Правління Національного банку України від 10 липня 2012 р. № 289	102
Постанова Правління Національного банку України від 11 липня 2012 р. № 291 «Про внесення змін до Інструкції про порядок відкриття, використання і закриття рахунків у національній та іноземних валютах»	107
Постанова Правління Національного банку України від 11 липня 2012 р. № 292 «Про затвердження Змін до Правил зберігання, захисту, використання та розкриття банківської таємниці»	108
Зміни до Правил зберігання, захисту, використання та розкриття банківської таємниці, затверджені постановою Правління Національного банку України від 11 липня 2012 р. № 292	108
Постанова Правління Національного банку України від 16 липня 2012 р. № 303 «Про внесення змін до Положення про порядок формування обов'язкових резервів для банків України та філій іноземних банків в Україні»	111

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення пенсійних активів

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5 – 6, ст. 30; 2002 р., № 5, ст. 30; 2006 р., № 8, ст. 90, № 13, ст. 110, № 16, ст. 134; 2010 р., № 2 – 3, ст. 11):

1) статтю 93 доповнити частиною дев'ятою такого змісту:

«Пенсійні активи не включаються до ліквідаційної маси зберігача Накопичувального пенсійного фонду, недержавного пенсійного фонду та інших банків. Розпорядження пенсійними активами Накопичувального пенсійного фонду та активами недержавних пенсійних фондів здійснюється відповідно до законів України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» та «Про недержавне пенсійне забезпечення»;

2) частину першу статті 96 доповнити пунктом 2¹ такого змісту:

«2¹) вимоги Пенсійного фонду України щодо зобов'язань перед Накопичувальним пенсійним фондом та вимоги недержавних пенсійних фондів».

2. Пункт 4 частини третьої статті 45 Закону України «Про недержавне пенсійне забезпечення» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 47 – 48, ст. 372) викласти в такій редакції:

«4) запровадження у зберігача тимчасової адміністрації, введення процедури санації зберігача, порушення справи про банкрутство зберігача, прийняття рішення про його ліквідацію».

3. У пункті 1 частини другої статті 99 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 49 – 51, ст. 376; 2012 р., № 7, ст. 53, № 12 – 13, ст. 82) слова «ліцензію, видану Національним банком України» замінити словами «банківську ліцензію».

II. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
24 червня 2012 року
№ 4841-VI

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про гарантії держави щодо виконання судових рішень

Розділ I ОСОБЛИВОСТІ ВИКОНАННЯ СУДОВИХ РІШЕНЬ

Стаття 1. Загальні положення

1. Цей Закон встановлює гарантії держави щодо виконання судових рішень та виконавчих документів, визначених Законом України «Про виконавче провадження» (далі – рішення суду), та особливості їх виконання.

2. Терміни в цьому Законі вживаються у значенні, наведеному в Бюджетному кодексі України і Законі України «Про виконавче провадження».

Стаття 2. Особливості надання державою гарантії щодо виконання рішень суду

1. Держава гарантує виконання рішення суду про стягнення коштів та зобов'язання вчинити певні дії щодо майна, боржником за яким є:

державний орган;

державні підприємство, установа, організація (далі – державне підприємство);

юридична особа, примусова реалізація майна якої забороняється відповідно до законодавства (далі – юридична особа).

Примусова реалізація майна юридичних осіб – відчуження об'єктів нерухомого майна та інших основних засобів виробництва, з використанням яких юридичні особи провадять виробничу діяльність, а також акцій (часток, паїв), що належать державі та передані до їх статутного фонду.

2. Дія цього Закону не поширюється на рішення суду, стягувачем за якими є державний орган, державне підприємство, орган місцевого самоврядування, підприємство, установа, організація, що належать до комунальної власності.

Стаття 3. Особливості виконання рішень суду про стягнення коштів з державного органу

1. Виконання рішень суду про стягнення коштів, боржником за якими є державний орган, здійснюється Державною казначейською службою України в межах відповідних бюджетних призначень шляхом списання коштів з рахунків такого державного органу, а в разі відсутності у зазначеного державного органу відповідних призначень – за рахунок коштів, передбачених за бюджетною програмою для забезпечення виконання рішень суду.

2. Стягувач за рішенням суду про стягнення коштів з державного органу звертається до Державної казначейської служби України у строки, встановлені Законом України «Про виконавче провадження», із заявою про виконання рішення суду.

Разом із заявою стягувач подає до Державної казначейської служби України документи та відомості, необхідні для перерахування коштів, згідно з переліком, затвердженим Кабінетом Міністрів України.

3. У разі якщо стягувач подав не всі необхідні для перерахування коштів документи та відомості, Державна казначейська служба України протягом п'яти днів з дня надходження заяви повідомляє в установленому порядку про це стягувача.

У разі неподання стягувачем документів та відомостей у місячний строк з дня отримання ним повідомлення Державна казначейська служба України повертає заяву стягувачу.

Стягувач має право повторно звернутися до Державної казначейської служби України для виконання рішення суду у визначені частиною другою цієї статті строки, перебіг яких починається з дня отримання стягувачем повідомлення Державної казначейської служби України.

4. Перерахування коштів стягувачу здійснюється у тримісячний строк з дня надходження до Державної казначейської служби України необхідних для цього документів та відомостей.

Стаття 4. Особливості виконання рішень суду про стягнення коштів з державного підприємства або юридичної особи

1. Виконання рішень суду про стягнення коштів з державного підприємства або юридичної особи здійснюється в порядку, визначеному Законом України «Про виконавче провадження», з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом.

2. У разі якщо рішення суду про стягнення коштів з державного підприємства або юридичної особи не виконано протягом шести місяців з дня винесення постанови про відкриття виконавчого провадження, його виконання здійснюється за рахунок коштів, передбачених за бюджетною програмою для забезпечення виконання рішень суду.

3. Протягом десяти днів з дня встановлення державним виконавцем факту наявності підстав для повернення виконавчого документа стягувачу відповідно до пунктів 2 – 4 частини першої статті 47 Закону України «Про виконавче провадження», крім випадків, коли стягувач перешкоджає провадженню виконавчих дій, але не пізніше строку, встановленого частиною другою цієї статті, керівник відповідного органу державної виконавчої служби подає до Державної казначейської служби України документи та відомості, необхідні для перерахування стягувачу коштів, згідно з переліком, затвердженим Кабінетом Міністрів України, про що повідомляє в установленому порядку стягувача.

4. У разі відсутності необхідних документів та відомостей кошти перераховуються на відповідний рахунок Державної виконавчої служби України, про порядок виплати коштів з якого державний виконавець повідомляє в установленому порядку стягувача не пізніше наступного дня після перерахування коштів.

5. Кошти, що надійшли на відповідний рахунок Державної виконавчої служби України, перераховуються стягувачу протягом десяти днів з дня надходження всіх необхідних для цього документів та відомостей.

6. Перерахування коштів за рішенням суду здійснюється Державною казначейською службою України у тримісячний строк з дня надходження документів та відомостей, необхідних для цього, з одночасним направленням повідомлення про виплату коштів державному виконавцю, державному підприємству або юридичній особі.

7. Державний виконавець протягом десяти днів з дня отримання такого повідомлення виносить постанову про заміну стягувача на Державну казначейську службу України з одночасним направленням повідомлення такому органу.

8. Державне підприємство або юридична особа, які визнані боржниками за рішеннями суду, зобов'язані протягом десяти днів з дня перерахування коштів відкрити рахунки в органах Державної казначейської служби України та проводити розрахунки виключно з цих рахунків. Положення цієї частини не поширюються на банки, сто відсотків або частка статутного капіталу яких належить державі.

Стаття 5. Компенсація

1. У разі якщо Державна казначейська служба України протягом трьох місяців не перерахувала кошти за рішенням суду про стягнення коштів, крім випадку, зазначеного в частині четвертій статті 4 цього Закону, стягувачу виплачується компенсація в розмірі трьох відсотків річних від несплаченої суми за рахунок коштів, передбачених за бюджетною програмою для забезпечення виконання рішень суду.

2. Компенсація за порушення строку перерахування коштів за рішенням суду про стягнення коштів з державного органу нараховується Державною казначейською службою України.

3. Компенсація за порушення строку перерахування коштів за рішенням суду про стягнення коштів з державного підприємства або юридичної особи нараховується державним виконавцем протягом п'яти днів з дня отримання ним повідомлення Державної казначейської служби України про перерахування коштів, крім випадку, коли кошти перераховуються на відповідний рахунок Державної виконавчої служби України.

4. У разі якщо кошти за рішенням суду не перераховані стягувачу з відповідного рахунка Державної виконавчої служби України протягом десяти днів з дня надходження всіх необхідних для цього документів та відомостей, стягувану виплачується компенсація в розмірі, встановленому частиною першою цієї статті, за рахунок коштів, передбачених за бюджетною програмою для забезпечення виконання рішень суду.

Стаття 6. Відповідальність та відшкодування збитків, завданих державному бюджету

1. Кошти, виплачені за рішенням суду про стягнення коштів згідно з цим Законом, вважаються збитками державного бюджету.

Посадова, службова особа державного органу, державного підприємства або юридичної особи, дії якої призвели до збитків державного бюджету, несе відповідальність згідно із законом.

2. За поданням органу Державної казначейської служби України органи прокуратури звертаються в інтересах держави до суду з позовами про відшкодування збитків, завданих державному бюджету.

У разі встановлення в діях посадової, службової особи державного органу складу злочину за обвинувальним вироком суду щодо неї, який набрав законної сили, державні органи в установленому законодавством порядку реалізують право зворотної вимоги (регресу) до такої особи щодо відшкодування збитків, завданих державному бюджету, у розмірі виплаченого відшкодування, якщо інше не встановлено законодавством.

Державні органи після виконання рішень суду про стягнення коштів з рахунків, на яких обліковуються кошти державного бюджету, у випадках, визначених цим Законом, проводять службове розслідування щодо причетних посадових, службових осіб таких органів, якщо рішенням суду не встановлено складу злочину в діях зазначених осіб.

За результатами службового розслідування державні органи та органи прокуратури за поданням відповідних матеріалів органами Державної казначейської служби України у місячний строк можуть звернутися до суду з позовною заявою про відшкодування збитків, завданих державному бюджету, з пред'явленням зворотної вимоги (регресу) у розмірі виплаченого відшкодування до посадових, службових осіб таких органів, винних у завданні збитків (крім відшкодування виплат, пов'язаних із трудовими відносинами та відшкодуванням моральної шкоди).

Якщо збитки, завдані державному бюджету, є результатом спільних дій або бездіяльності кількох посадових та службових осіб, такі посадові та службові особи несуть солідарну відповідальність згідно із законом.

3. У разі встановлення в діях службової особи державного підприємства або юридичної особи складу злочину за обвинувальним вироком суду щодо неї, який набрав законної сили, органи прокуратури за поданням органу Державної казначейської служби України звертаються в інтересах держави до суду з позовами про відшкодування збитків, завданих державному бюджету.

Після виконання рішень суду відповідно до цього Закону за поданням органу Державної казначейської служби України державний орган, до сфери управління якого належить державне підприємство, забезпечує проведення службового розслідування щодо службових осіб державного підприємства, дії яких призвели до збитків державного бюджету, якщо рішенням суду в діях зазначених осіб не встановлено складу злочину.

За результатами службового розслідування органи прокуратури за поданням відповідних матеріалів державними органами в місячний строк можуть звернутися до суду з позовом про відшкодування збитків, завданих державному бюджету, з пред'явленням зворотної вимоги (регресу) у розмірі виплаченого відшкодування до службових осіб державних підприємств, винних у завданні збитків.

Стаття 7. Особливості виконання рішень суду про зобов'язання вчинити певні дії щодо майна

1. Виконання рішень суду про зобов'язання вчинити певні дії щодо майна, боржником за якими є державний орган, державне підприємство, юридична особа, здійснюється в порядку, встановленому Законом України «Про виконавче провадження», з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом.

2. У разі якщо рішення суду, зазначені в частині першій цієї статті, не виконано протягом двох місяців з дня винесення постанови про відкриття виконавчого провадження, крім випадків, коли стягувач перешкоджає провадженню виконавчих дій, державний виконавець зобов'язаний звернутися до суду із заявою про зміну способу і порядку виконання рішення.

Розділ II
ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2013 року.
2. Кабінету Міністрів України підготувати та подати до Верховної Ради України до 1 січня 2014 року пропозиції про внесення змін до законів України, що впливають із цього Закону.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
5 червня 2012 року
№ 4901-VI

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про державні гарантії відновлення заощаджень громадян України»

Верховна Рада України **постановляє**:

І. Внести до Закону України «Про державні гарантії відновлення заощаджень громадян України» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 8, ст. 60, ст. 61; 1998 р., № 35, ст. 240; 2008 р., №№ 5 – 8, ст. 78) такі зміни:

1. Статтю 1 викласти в такій редакції:

«Стаття 1. На підставі цього Закону встановлюються зобов'язання держави перед громадянами України, які внаслідок знецінення втратили грошові заощадження, поміщені в період до 2 січня 1992 року в установи Ощадного банку СРСР та державного страхування СРСР, що діяли на території України, а також у державні цінні папери, придбані в установах Ощадного банку СРСР, що діяли на території України, у тому числі облігації Державної цільової безпроцентної позики 1990 року, облігації Державної внутрішньої виграшної позики 1982 року, державні казначейські зобов'язання СРСР, сертифікати Ощадного банку СРСР.

Компенсації підлягають також грошові заощадження громадян України, поміщені в установи Ощадного банку України та колишнього Укрдержстраху протягом 1992 – 1994 років і які знаходилися на рахунках зазначених установ не менше одного повного календарного року в період 1992 – 1995 років.

Дія цього Закону поширюється на іноземних громадян та осіб без громадянства, які станом на 2 січня 1992 року мали заощадження в установах Ощадного банку СРСР та державного страхування СРСР, що діяли на території України».

2. Статті 6 – 8 викласти в такій редакції:

«Стаття 6. Компенсація громадянам України втрат від знецінення грошових заощаджень проводиться починаючи з 1997 року в грошовій формі за рахунок коштів Державного бюджету України та інших формах відповідно до законодавства.

Компенсація втрат від знецінення грошових заощаджень, поміщених до 2 січня 1992 року в установи Ощадного банку СРСР, що діяли на території України, а також у державні цінні папери, придбані в таких установах, проводиться їх власникам у готівковій чи безготівковій формі через установи Ощадного банку України після внесення в інформаційно-аналітичну систему «Реєстр вкладників заощаджень громадян» відомостей про них, необхідних для ідентифікації вкладника під час відкриття рахунку. Обслуговування громадян, пов'язане із внесенням зазначених відомостей, здійснюється безоплатно.

Кошти для компенсації заощаджень громадян визначаються в Державному бюджеті України окремою статтею.

Порядок проведення компенсації, у тому числі перерахування коштів, передбачених у Державному бюджеті України, установам Ощадного банку України та колишнього Укрдержстраху, визначається Кабінетом Міністрів України.

Кабінет Міністрів України може залучати для проведення компенсаційних виплат позабюджетні кошти, у тому числі кошти, залучені до Державного бюджету України через спеціальні податки, встановлені законами України, а також від здійснення операцій з державними цінними паперами.

Погашення відновлених заощаджень громадян, поміщених у цінні папери, здійснюється на загальних підставах відповідно до сум, визначених у Державному бюджеті України.

Стаття 7. Заощадження повертаються поетапно, залежно від суми вкладу в межах коштів, передбачених для цього Державним бюджетом України на поточний рік.

Перелік груп вкладників і порядок проведення виплат проіндексованих грошових заощаджень, а також обсяг виплат згідно із статтею 8 цього Закону у межах коштів, передбачених Державним бюджетом України, встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 8. У разі смерті вкладника спадкоємні або інші особи, представники місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування або громадських організацій, які взяли на себе організацію похорону, можуть за умови пред'явлення ощадної книжки або страхового свідоцтва вкладника та свідоцтва про його смерть одержати в установах Ощадного банку України та колишнього Укрдержстраху за місцезнаходженням вкладу або страхового внеску частину проіндексованого вкладу чи страхового внеску для організації похорону та проведення необхідних відповідно до національних традицій поминально-ритуальних заходів, розмір якої визначається Кабінетом Міністрів України, але не менше розміру прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, встановленого законом».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім абзацу десятого пункту 2 розділу I цього Закону, який набирає чинності з 1 січня 2013 року.

2. У 2012 році у разі смерті вкладника спадкоємці або інші особи, представники місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування або громадських організацій, які взяли на себе організацію похорону, можуть за умови пред'явлення ощадної книжки або страхового свідоцтва вкладника та свідоцтва про його смерть одержати в установах Ощадного банку України та колишнього Укрдержстраху за місцезнаходженням вкладу або страхового внеску частину проіндексованого вкладу чи страхового внеску, розмір якої визначається Кабінетом Міністрів України, для організації похорону та проведення необхідних відповідно до національних традицій поминально-ритуальних заходів.

Президент України **В. ЯНУКОВИЧ**

м. Київ
7 червня 2012 року
№ 4912-VI

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань державних закупівель

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Абзац другий частини першої статті 75, абзац другий частини другої статті 77, абзац другий частини дев'ятої статті 78 та абзац другий частини п'ятої статті 79 Господарського кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18 – 22, ст. 144) виключити.

2. У статті 2 Закону України «Про державну контрольно-ревізійну службу в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 13, ст. 110; 2006 р., № 14, ст. 117; 2007 р., № 9, ст. 67; 2010 р., № 33, ст. 471):

у першому реченні частини четвертої слова «на всіх стадіях державних закупівель» виключити;

у частині восьмій слова «визначається Головним контрольно-ревізійним управлінням України» замінити словами «встановлюється Кабінетом Міністрів України».

3. У Законі України «Про здійснення державних закупівель» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 33, ст. 471 із наступними змінами):

1) пункт 15 частини першої статті 1 викласти в такій редакції:

«15) моніторинг закупівель – систематичне спостереження за проведенням замовниками процедур державних закупівель з метою аналізу їх ефективності та належного дотримання законодавства у сфері державних закупівель»;

2) у статті 2:

абзаци другий – п'ятий частини першої замінити двома абзацами такого змісту:

«Дія цього Закону поширюється на підприємства, визначені у пункті 21 частини першої статті 1 цього Закону, лише у разі здійснення ними закупівель за рахунок державних коштів, визначених у пункті 4 частини першої статті 1 цього Закону.

Дія цього Закону не поширюється на випадки укладення трудових договорів»;

у частині третій:

абзац п'ятнадцятий виключити;

доповнити абзацами такого змісту:

«придбання, оренда землі, будівель, іншого нерухомого майна або майнових прав на землю, будівлі, інше нерухоме майно;

послуги третейських судів, арбітражів для розгляду та вирішення спорів, в яких бере участь замовник;

товари і послуги, які закупаються безпосередньо для проведення виїзних гастрольних заходів творчих колективів та виконавців, а також культурно-мистецьких і туристичних заходів та фестивалів, що мають суспільно-політичне, культурне або історичне значення, терміновість і доцільність проведення яких визначаються актами і дорученнями Президента України чи актами Кабінету Міністрів України;

корми для циркових тварин;

товари і послуги, необхідні для створення нових постановок (концертів), виготовлення (створення) вихідних фільмових матеріалів, аудіовізуальних творів;

послуги з авіап перевезень, автоперевезень, організації харчування, проживання, експлуатації спортивних споруд, спеціального обладнання та облаштування місць для проведення навчально-тренувальних зборів, спортивних змагань і заходів всеукраїнського та міжнародного рівня, лікарські і фармацевтичні препарати для збірних команд України;

фінансові послуги, які надаються у зв'язку з емісією, купівлею, продажем, передачею цінних паперів або інших фінансових інструментів;

цінні папери, акції (частки, паї) у статутному (складеному) капіталі господарського товариства;

освітні послуги, що надаються закордонними вищими навчальними закладами та науковими установами студентам, аспірантам, науковим і науково-педагогічним працівникам за межами України;

послуги з провадження наукової, науково-технічної діяльності, які фінансуються на конкурсній основі в порядку, визначеному статтею 34 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність»;

3) у частині четвертій статті 7:

в абзаці другому слова «передбачених цим Законом» замінити словами «передбачених цим Законом. Перевіркою правильності оформлення документів вважається перевірка дотримання замовником встановлених законодавством вимог до форми документа та правильності його заповнення відповідно до затверджених інструкцій стосовно заповнення таких форм (за їх наявності)»;

абзац четвертий викласти в такій редакції:

«відсутності необхідних документів, передбачених цим Законом, або їх невідповідності встановленим законодавством вимогам щодо оформлення»;

4) у статті 8:

абзац четвертий пункту 19 частини першої виключити;

пункт 5 частини другої викласти в такій редакції:

«5) у разі виявлення порушень законодавства у сфері державних закупівель під час здійснення моніторингу закупівель надавати в порядку, визначеному законодавством, висновки з рекомендаціями щодо усунення та недопущення таких порушень, про що одночасно повідомляти орган оскарження»;

5) абзац перший частини першої статті 10 викласти в такій редакції:

«1. Замовник для оприлюднення на веб-порталі Уповноваженого органу (що здійснюється безоплатно) у порядку, встановленому цим Законом, надає таку інформацію про закупівлю»;

6) у частині другій статті 11:

у другому реченні абзацу першого слова «місцевих рад» замінити словами «міської, районної у місті, районної, обласної ради»;

друге речення абзацу другого викласти в такій редакції: «У разі якщо кількість службових (посадових) осіб у штатній чисельності працівників замовника є меншою, ніж п'ять осіб, до складу комітету з конкурсних торгів мають входити всі службові (посадові) особи замовника»;

7) перше речення абзацу другого частини третьої статті 21 після слів «продукції харчової промисловості» доповнити словами «продуктів харчування, послуг з організації харчування»;

8) у статті 30:

абзац другий частини першої після слова «робіт» доповнити словами «та послуг»;

частину другу доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«скорочення видатків на здійснення закупівлі товарів, робіт і послуг»;

9) у статті 31:

абзац п'ятий частини другої виключити;

у частині третій слово «повторно» виключити;

10) частину першу статті 32 викласти в такій редакції:

«1. Замовник протягом семи днів з дня укладення договору про закупівлю або прийняття рішення про відміну торгів чи визнання їх такими, що не відбулися, подає оголошення про результати проведення процедури закупівлі для безоплатного опублікування в державному офіційному друкованому виданні з питань закупівель та безоплатного розміщення на веб-порталі Уповноваженого органу відповідно до статті 10 цього Закону»;

11) абзац п'ятий частини п'ятої статті 36 виключити;

12) у статті 39:

абзац третій частини третьої виключити;

частину п'яту викласти в такій редакції:

«5. Процедура закупівлі в одного учасника відміняється замовником у разі:

якщо замовником допущено порушення порядку оприлюднення інформації про застосування процедури закупівлі в одного учасника, визначеного цим Законом, та/або порушення, які вплинули на об'єктивність визначення переможця процедури закупівлі;

відмови переможця процедури закупівлі в одного учасника від підписання договору про закупівлю та/або у разі недосягнення між замовником та учасником (учасниками) процедури закупівлі згоди щодо істотних умов договору;

відсутності подальшої потреби в закупівлі товарів, робіт і послуг;
скорочення видатків на здійснення закупівлі товарів, робіт і послуг»;

13) у статті 40:

абзац другий частини першої виключити;

у частині п'ятій:

у пункті 2 слова «та відбудеться не раніше трьох місяців з дня його укладення» виключити;

доповнити пунктами 6 – 8 такого змісту:

«6) узгодженої зміни ціни в бік зменшення (без зміни кількості (обсягу) та якості товарів, робіт і послуг);

7) зміни ціни у зв'язку із зміною ставок податків і зборів пропорційно до змін таких ставок;

8) зміни встановленого згідно із законодавством органами державної статистики індексу інфляції, зміни курсу іноземної валюти у разі встановлення в договорі про закупівлю порядку зміни ціни залежно від зміни такого курсу, зміни біржових котирувань, регульованих цін (тарифів) і нормативів, які застосовуються в договорі про закупівлю»;

14) статтю 41 виключити;

15) частину першу статті 42 доповнити словами «крім випадку порушення зазначених строків у зв'язку з оскарженням процедури закупівлі».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Положення цього Закону про внесення змін до частини п'ятої статті 40 Закону України «Про здійснення державних закупівель» можуть застосовуватися у разі укладення договорів про закупівлю до дня набрання чинності цим Законом.

Президент України **В. ЯНУКОВИЧ**

м. Київ

4 липня 2012 року

№ 5044-VI

*Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
26 червня 2012 р. за № 1059/21371*

МІНІСТЕРСТВО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ І ТОРГІВЛІ УКРАЇНИ

НАКАЗ від 24 квітня 2012 р. № 504

Про особливості укладення рамкових угод

Відповідно до пункту 19 частини першої статті 8 та частини другої статті 13 Закону України «Про здійснення державних закупівель» **наказують**:

1. Затвердити Особливості укладення рамкових угод (додаються).
2. Департаменту державних закупівель та державного замовлення забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України в установленому порядку.
3. Контроль за виконанням цього наказу залишаю за собою.
4. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

Міністр П. О. Порошенко

*ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказом Міністерства
економічного розвитку і торгівлі України
24.04.2012 № 504*

ОСОБЛИВОСТІ укладення рамкових угод

I. Загальні положення

1.1. Терміни, зазначені в цих Особливостях, застосовуються у значеннях, визначених Законом України «Про здійснення державних закупівель» (далі – Закон).

1.2. Рамкова угода укладається в письмовій формі відповідно до положень Цивільного кодексу України та Господарського кодексу України з урахуванням особливостей, визначених Законом та цими Особливостями.

1.3. Закупівля за рамковими угодами може здійснюватися самостійно замовником або генеральним замовником.

1.4. Рамкова угода підписується:

у разі проведення закупівлі за рамковою угодою генеральним замовником – генеральним замовником, усіма замовниками, в інтересах яких проводиться процедура, а також учасником-переможцем (учасниками-переможцями);

у разі проведення закупівлі за рамковою угодою замовником – замовником та учасником-переможцем (учасниками-переможцями).

1.5. У разі відмови від підписання або непідписання рамкової угоди одним із заінтересованих замовників або учасників-переможців у строки, установлені цими Особливостями, рамкова угода вважається укладеною для тих замовників та учасників-переможців, які її підписали.

II. Документація конкурсних торгів, кваліфікаційна документація при закупівлі за рамковою угодою

2.1. Розроблення, затвердження та оприлюднення документації конкурсних торгів, кваліфікаційної документації при закупівлі за рамковою угодою здійснюються відповідно до Закону з урахуванням особливостей, установлених у цьому розділі.

2.2. Документація конкурсних торгів повинна містити:

предмет закупівлі товарів, послуг;

найменування товарів, послуг згідно із затвердженим у встановленому порядку переліком товарів і послуг;

інформацію, визначену частиною другою статті 22 Закону. Кількість товарів або кількість (обсяг) надання послуг зазначається орієнтовно, виходячи з планової потреби замовника на рік (або менший період, якщо рамкова угода укладатиметься на строк менше року). Кількість товарів або кількість (обсяг) надання послуг зазначається щодо кожного замовника окремо в разі проведення закупівлі за рамковою угодою в інтересах кількох замовників. Місце поставки товарів чи надання послуг зазначається щодо кожного замовника окремо в разі проведення закупівлі за рамковою угодою в інтересах кількох замовників. Строк поставки товарів, надання послуг зазначається замовником (генеральним замовником) по можливості. Проект договору про закупівлю обов'язково додається до документації конкурсних торгів, якщо замовник (генеральний замовник) визначатиме в рамковій угоді всі істотні умови договору про закупівлю;

інформацію про те, що всі або не всі істотні умови договору про закупівлю замовник буде визначати в рамковій угоді;

порядок проведення замовником переговорів з учасником у разі, коли не всі істотні умови договору про закупівлю будуть визначені в рамковій угоді та рамкова угода буде укладена з одним учасником;

умови та порядок відбору, конкурентного відбору з обов'язковим зазначенням критеріїв та методики відбору або конкурентного відбору в разі, коли не всі істотні умови договору про закупівлю будуть визначені в рамковій угоді;

строк, на який укладається рамкова угода;

умови розірвання рамкової угоди;

проект рамкової угоди або основні умови, які обов'язково повинні бути включені в рамкову угоду;

строк та порядок укладення договору про закупівлю за рамковою угодою.

2.3. Документація конкурсних торгів містить (якщо замовник відповідно до пункту 3.2 розділу III цих Особливостей планує визначити такі умови в рамковій угоді):

специфічні вимоги до предмета закупівлі;

випадки та порядок зміни рамкової угоди.

2.4. Кваліфікаційна документація повинна містити:

предмет закупівлі товарів, послуг;

найменування товарів, послуг згідно із затвердженим у встановленому порядку переліком товарів і послуг;

інформацію, визначену частиною третьою статті 38 Закону. Кількість товарів або кількість (обсяг) надання послуг зазначається орієнтовно, виходячи з планової потреби замовника на рік (або менший період, якщо рамкова угода укладатиметься на строк менше року). Кількість товарів або кількість (обсяг) надання послуг зазначається щодо кожного замовника окремо в разі проведення закупівлі за рамковою угодою в інтересах кількох замовників. Місце поставки товарів чи надання послуг зазначається щодо кожного замовника окремо в разі проведення закупівлі за рамковою угодою в інтересах кількох замовників. Строк поставки товарів, надання послуг зазначається замовником (генеральним замовником) по можливості.

2.5. Документація конкурсних торгів, кваліфікаційна документація може містити також іншу інформацію відповідно до законодавства, яку замовник вважає за необхідне включити до неї.

III. Зміст рамкової угоди

3.1. Основні умови, які повинна містити рамкова угода:

предмет закупівлі товарів, послуг;
найменування, номенклатура, асортимент товарів, послуг;
технічні та функціональні характеристики предмета закупівлі;
вимоги щодо якості товарів, послуг;
ціна за одиницю товару (послуги);

орієнтовна кількість товарів або кількість (обсяг) надання послуг. Орієнтовна кількість товарів або кількість (обсяг) надання послуг зазначається, виходячи з планової потреби замовника на рік (або менший період, якщо рамкова угода укладатиметься на строк менше року). Кількість товарів або кількість (обсяг) надання послуг зазначається щодо кожного замовника окремо в разі проведення закупівлі за рамковою угодою в інтересах кількох замовників;

місце поставки товарів чи надання послуг. Місце поставки товарів чи надання послуг зазначається щодо кожного замовника окремо в разі проведення закупівлі за рамковою угодою в інтересах кількох замовників;

проект договору про закупівлю (якщо замовник зазначив у документації конкурсних торгів про те, що всі істотні умови договору про закупівлю будуть визначатися в рамковій угоді) або основні умови договору, які обов'язково будуть включені до договору про закупівлю (якщо замовник зазначив у документації конкурсних торгів про те, що не всі істотні умови договору про закупівлю будуть визначатися в рамковій угоді);

порядок проведення замовником переговорів з учасником у разі, коли не всі істотні умови договору про закупівлю будуть визначені в рамковій угоді та рамкова угода буде укладена з одним учасником;

умови та порядок відбору, конкурентного відбору з обов'язковим зазначенням критеріїв та методики відбору або конкурентного відбору в разі, коли не всі істотні умови договору про закупівлю визначені в рамковій угоді;

строк, на який укладається рамкова угода;

строк та порядок укладення договору про закупівлю за рамковою угодою;

умови розірвання рамкової угоди.

3.2. Рамкова угода може містити:

специфічні вимоги до предмета закупівлі;

випадки та порядок зміни рамкової угоди;

розмір, вид, умови надання, умови повернення та неповернення забезпечення виконання договору про закупівлю, якщо замовник вимагає його надати.

3.3. Рамкова угода може містити також іншу інформацію відповідно до законодавства, яку замовник вважає за необхідне до неї включити.

3.4. Рамкова угода не може містити зобов'язань замовника укласти договір про закупівлю.

IV. Умови та порядок відбору, конкурентного відбору

4.1. Умови та порядок відбору, конкурентного відбору містять:

зміст запрошення учасникам подати пропозиції для відбору, конкурентного відбору щодо укладення договору про закупівлю;

вимоги до пропозиції учасника.

Запрошення учасникам та їх пропозиції не можуть передбачати істотну зміну умов договорів закупівлі, визначених рамковою угодою, зміну характеристик відповідного предмета закупівлі, визначених рамковою угодою;

порядок надання запрошення учасникам подати пропозиції відбору, конкурентного відбору;

строк, достатній для підготовки учасниками пропозицій конкурентного відбору, але не менше 10 днів;

зачащення способу, місця та кінцевого строку подання пропозицій відбору, конкурентного відбору;

місце, дату і час розкриття пропозицій відбору, конкурентного відбору;

зазначення про право учасника (уповноваженого представника учасника) узяти участь у процедурі розкриття пропозицій відбору, конкурентного відбору;

критерії та методика відбору або конкурентного відбору із зазначенням питомої ваги критеріїв. При проведенні конкурентного відбору питома вага цінового критерію не може бути нижчою 90 відсотків;

місце, кінцевий строк визначення переможця відбору, конкурентного відбору;

порядок і строки інформування учасників про результати відбору, конкурентного відбору.

4.2. Умови відбору в будь-якому разі повинні передбачати подання учасниками цінових пропозицій та укладення договору з учасником, який запропонував найменшу ціну.

4.3. Умови відбору, конкурентного відбору повинні передбачати, що в разі, якщо учасник не подав пропозицію при відборі, конкурентному відборі, замовник (генеральний замовник) при проведенні відповідної процедури використовує умови, визначені рамковою угодою стосовно відповідного учасника.

4.4. Запрошення учасникам подати пропозиції відбору, конкурентного відбору обов'язково повинно містити специфічні вимоги до предмета закупівлі, якщо замовник визначив їх у рамковій угоді, крок пониження ціни, якщо методика конкурентного відбору передбачає механізм конкурсу на пониження ціни, інформацію відповідно до пунктів 4.1 – 4.3 цього розділу, розмір, вид, умови надання, умови повернення та неповернення забезпечення виконання договору про закупівлю, якщо замовник вимагає його надати.

4.5. Учасник або його уповноважений представник має право брати участь у процедурі розкриття пропозицій відбору, конкурентного відбору.

4.6. Методика конкурентного відбору при оцінці пропозицій та визначенні переможця конкурентного відбору може передбачати механізм конкурсу на пониження ціни.

4.6.1. Під час розкриття пропозицій конкурентного відбору замовником оголошуються: найменування та місцезнаходження кожного учасника, який подав пропозицію конкурентного відбору, і ціна кожної пропозиції конкурентного відбору такого учасника;

найменування та місцезнаходження кожного учасника, який не подав пропозицію конкурентного відбору, але є стороною рамкової угоди, і ціна такого учасника, зазначена в рамковій угоді.

4.6.2. Після цього замовник пропонує присутнім представникам учасників зменшувати ціну пропозиції конкурентного відбору на крок пониження ціни, який зазначається в документації конкурсних торгів, рамковій угоді та запрошенні.

4.6.3. Представник учасника, присутній на розкритті пропозицій конкурентного відбору, повинен мати належним чином оформлені повноваження на зменшення ціни, зазначеної в пропозиції конкурентного відбору.

4.6.4. Початковою ціною при проведенні конкурсу на пониження ціни вважається мінімальна ціна пропозиції конкурентного відбору, визначена серед пропозицій учасників, поданих на конкурентний відбір.

У разі коли учасник рамкової угоди не подав пропозицію конкурентного відбору, але ціна товару, послуги такого учасника, зафіксована в рамковій угоді, є мінімальною порівняно з цінами, зазначеними в пропозиціях конкурентного відбору, початковою ціною при проведенні конкурсу на пониження ціни вважається мінімальна ціна товару, послуги, зазначена в рамковій угоді.

4.6.5. Згоду на зменшення ціни пропозиції конкурентного відбору присутні представники учасників підтверджують підняттям карток, на яких зазначене найменування учасника. Якщо після трикратного оголошення початкової або наступної ціни жоден з учасників не запропонував нової ціни, конкурс на пониження ціни припиняється і переможцем оголошується учасник, який був названий останнім та запропонував найнижчу ціну.

4.6.6. Якщо за результатами проведення конкурсу на пониження ціни найнижча ціна, запропонована учасником, який подав пропозицію конкурентного відбору, є вищою, ніж ціна, запропонована учасником, який не подав пропозицію конкурентного відбору, але є стороною рамкової угоди, і ціна такого учасника зазначена в рамковій угоді, переможцем оголошується учасник, який не подав пропозицію конкурентного відбору.

4.6.7. У разі неподання жодним учасником, який є стороною рамкової угоди, пропозицій конкурентного відбору замовник має право повторно провести конкурентний відбір або визначити переможцем учасника, у якого в рамковій угоді зазначена найнижча ціна.

V. Особливості проведення закупівлі за рамковою угодою

5.1. Оголошення про проведення закупівлі за рамковою угодою складається залежно від обраної замовником (генеральним замовником) процедури за формою оголошення про проведення процедури відкритих торгів, двоступеневих торгів, попередньої кваліфікації з урахуванням таких особливостей.

В оголошенні про проведення закупівлі за рамковою угодою обов'язково зазначаються:

строк, на який укладається угода, що не може перевищувати чотирьох років;

кількість учасників, з якими буде укладено угоду;

найменування і місцезнаходження замовника (замовників), що здійснюватиме (здійснюватимуть) закупівлю за угодою;

найменування і місцезнаходження генерального замовника, якщо генеральний замовник проводить процедуру закупівлі за рамковою угодою в інтересах замовника (замовників);

посадові особи генерального замовника, уповноважені здійснювати зв'язок з учасниками (прізвище, ім'я, по батькові, посада та адреса, номер телефону та телефаксу із зазначенням коду міжміського телефонного зв'язку, адреса електронної пошти), якщо генеральний замовник проводить процедуру закупівлі за рамковою угодою в інтересах замовника (замовників);

повне найменування та код за ЄДРПОУ головних розпорядників коштів у разі здійснення закупівлі за рамковою угодою в інтересах кількох головних розпорядників;

посилання на документи нормативного, технічного, експертного характеру, які обґрунтовують дотримання принципу максимальної економії та ефективності при укладенні та виконанні рамкової угоди лише з одним учасником, у разі проведення замовником процедури закупівлі з укладенням рамкової угоди з одним учасником;

кількість товарів або кількість (обсяг) надання послуг. Кількість товарів або кількість (обсяг) надання послуг зазначається, виходячи з планової потреби замовника на рік (або менший період, якщо рамкова угода укладатиметься на строк менше року). Кількість товарів або кількість (обсяг) надання послуг зазначається щодо кожного замовника в разі проведення закупівлі за рамковою угодою в інтересах кількох замовників;

місце поставки товарів чи надання послуг. Місце поставки товарів чи надання послуг зазначається щодо кожного замовника в разі проведення закупівлі за рамковою угодою в інтересах кількох замовників;

строк поставки товарів, надання послуг. Строк поставки товарів, надання послуг зазначається замовником (генеральним замовником) по можливості.

5.2. Замовник (генеральний замовник) не має права встановлювати вимоги до учасників (учасників попередньої кваліфікації) щодо підтвердження відповідності кваліфікаційним критеріям, виходячи із загальної планової кількості товарів, послуг за рамковою угодою, крім випадку, коли замовник (генеральний замовник) укладатиме рамкову угоду з одним учасником на строк не більше року.

5.3. Замовник (генеральний замовник) має право зазначити в оголошенні про проведення процедури закупівлі та в документації конкурсних торгів вимоги щодо надання забезпечення пропозиції конкурсних торгів.

Подання і повернення забезпечення пропозиції конкурсних торгів здійснюються відповідно до Закону з такою особливістю: розмір забезпечення пропозиції конкурсних торгів у грошовому вираженні не може перевищувати 1 відсотка очікуваної вартості закупівлі в поточному році, а в разі укладення рамкової угоди на строк менше року – очікуваної вартості закупівлі.

5.4. Скорочена процедура при закупівлі за рамковими угодами не застосовується.

5.5. Замовник (генеральний замовник) акцептує пропозицію (пропозиції) конкурсних торгів, що визнана (визнані) найбільш економічно вигідною (вигідними) за результатами оцінки.

Замовник (генеральний замовник) зобов'язаний протягом одного робочого дня з дня прийняття рішення про визначення переможця (переможців) надіслати переможцю (переможцям) торгів повідомлення про акцепт пропозиції (пропозицій) конкурсних торгів, а всім учасникам – письмове повідомлення про результати торгів із зазначенням найменування та місцезнаходження учасника-переможця (учасників-переможців), пропозицію (пропозиції) конкурсних торгів якого (яких) визнано найбільш економічно вигідною (вигідними) за результатами оцінки.

5.6. Генеральний замовник зобов'язаний протягом п'яти днів із дня прийняття рішення про визначення переможця (переможців) надіслати заінтересованим замовникам письмове повідомлення про результати торгів із зазначенням найменування та місцезнаходження учасника-переможця (учасників-переможців), пропозицію (пропозиції) конкурсних торгів якого (яких) визнано найбільш економічно вигідною (вигідними) за результатами оцінки.

5.7. Повідомлення про акцепт пропозиції (пропозицій) конкурсних торгів обов'язково публікується в державному офіційному друкованому виданні з питань державних закупівель.

VI. Строки укладення рамкової угоди

6.1. Рамкова угода укладається відповідно до вимог документації конкурсних торгів та акцептованої пропозиції (пропозицій) не пізніше ніж через 45 днів із дня акцепту пропозиції (пропозицій), але не раніше ніж через 14 днів із дати публікації в державному офіційному друкованому виданні з питань державних закупівель повідомлення про акцепт пропозиції (пропозицій) конкурсних торгів.

6.2. У разі письмової відмови переможця торгів підписати рамкову угоду відповідно до вимог документації конкурсних торгів або неукладення рамкової угоди з вини учасника у строк, визначений цими Особливостями, замовник (генеральний замовник) визначає найбільш економічно вигідну пропозицію конкурсних торгів із тих, строк дії яких не минув.

VII. Особливості інформування про результати проведення закупівлі за рамковою угодою

7.1. Замовник надає для публікації та оприлюднення оголошення про результати процедури закупівлі за рамковою угодою не пізніше ніж через сім днів із дня укладення договору про закупівлю за рамковою угодою (після укладення кожного договору за відповідною рамковою угодою).

7.2. Замовник надає оголошення з відомостями про рамкову угоду, за якою укладено договір про закупівлю, для публікації в державному офіційному друкованому виданні з питань державних закупівель та його розміщення на веб-порталі Уповноваженого органу після укладення замовником відповідного договору про закупівлю, але не пізніше опублікування оголошення про результати процедури закупівлі.

7.3. Замовник (генеральний замовник) надсилає копію рамкової угоди до органів Державної казначейської служби України (обслуговуючого банку відповідного замовника) протягом п'яти днів із дня її укладення.

VIII. Унесення змін до рамкової угоди

8.1. Підстави та порядок зміни рамкової угоди визначаються в рамковій угоді. Такими підставами є: зміни умов та порядку оплати в разі прийняття після укладення рамкової угоди нормативно-правових актів, які регулюють питання оплати за рахунок державних коштів, відповідно до правил, установлених такими актами;

збільшення загальної планової кількості товарів, послуг за рамковою угодою, але не більше ніж на 10 відсотків загальної кількості, визначеної на дату укладення рамкової угоди;

зміни ціни товару, послуги у зв'язку із зміною ставок податків і зборів пропорційно змінам таких ставок;

зміни ціни товару, послуги в разі зміни встановленого згідно із законодавством органами державної статистики індексу інфляції, зміни курсу іноземної валюти в разі встановлення в рамковій угоді порядку зміни ціни залежно від зміни такого курсу, зміни біржових індексів (котирувань).

8.2. Зміни умов рамкової угоди щодо платіжних реквізитів, найменування сторони рамкової угоди (у тому числі в разі правонаступництва, оформленого в установленому законодавством порядку) можуть здійснюватися відповідною стороною в односторонньому порядку з обов'язковим письмовим повідомленням усіх сторін угоди рекомендованим листом із повідомленням про вручення.

**ПОСТАНОВА
КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
від 20 червня 2012 р. № 551**

**Про затвердження Порядку надання державним службовцям
додаткових оплачуваних відпусток**

Відповідно до частини другої статті 51 Закону України «Про державну службу» Кабінет Міністрів України **постановляє**:

1. Затвердити Порядок надання державним службовцям додаткових оплачуваних відпусток, що додається.

2. Визнати такими, що втратили чинність:

постанову Кабінету Міністрів України від 27 квітня 1994 р. № 250 «Про порядок і умови надання державним службовцям, посадовим особам місцевого самоврядування додаткових оплачуваних відпусток» (ЗП України, 1994 р., № 8, ст. 202);

пункт 2 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 26 жовтня 2001 р. № 1396 (Офіційний вісник України, 2001 р., № 44, ст. 1963).

3. Ця постанова набирає чинності одночасно з набранням чинності Законом України від 17 листопада 2011 р. № 4050-VI «Про державну службу».

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

*ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 20 червня 2012 р. № 551*

**ПОРЯДОК
надання державним службовцям додаткових оплачуваних відпусток**

1. Цей Порядок визначає механізм надання додаткових оплачуваних відпусток (далі – додаткова відпустка) державним службовцям.

2. Державним службовцям, які мають стаж державної служби понад п'ять років, надається додаткова відпустка тривалістю один календарний день. Починаючи з шостого року державної служби ця відпустка збільшується на один календарний день за кожний наступний рік роботи на державній службі. Тривалість додаткової відпустки не може перевищувати 15 календарних днів.

3. Додаткова відпустка конкретної тривалості надається державним службовцям після досягнення відповідного стажу державної служби.

4. Додаткова відпустка, яка надається державним службовцям, належить до щорічних відпусток.

У перший рік державної служби в державному органі державного службовця, який має стаж такої служби понад п'ять років, додаткова відпустка надається йому після закінчення шести місяців безперервної служби в цьому органі, якщо інше не передбачено законодавством.

5. Додаткова відпустка надається державним службовцям одночасно із щорічною основною оплачуваною відпусткою або окремо від неї за згодою між державним службовцем і керівником державного органу, органу влади Автономної Республіки Крим або їх апарату згідно із затвердженим графіком відпусток.

6. Додаткова відпустка переноситься на інший період або продовжується у разі:

тимчасової непрацездатності державного службовця, засвідченої в установленому порядку; виконання державним службовцем державних або громадських обов'язків, якщо згідно із законодавством він підлягає звільненню на цей час від основної роботи із збереженням заробітної плати; настання строку відпустки у зв'язку з вагітністю та пологами; збігу додаткової відпустки з відпусткою у зв'язку з навчанням.

У разі перенесення додаткової відпустки строк її надання встановлюється за згодою між державним службовцем і керівником державного органу, органу влади Автономної Республіки Крим або їх апарату. Якщо причини, що зумовили перенесення додаткової відпустки на інший період, настали під час її використання, невикористана частина додаткової відпустки надається після закінчення дії таких причин або переноситься за згодою між державним службовцем і керівником державного органу, органу влади Автономної Республіки Крим або їх апарату на інший період.

7. Забороняється ненадання керівником державного органу, органу влади Автономної Республіки Крим або їх апарату додаткових відпусток повної тривалості протягом двох років підряд.

8. Державні службовці для виконання невідкладних і непередбачуваних завдань можуть бути відкликані із додаткової відпустки за рішенням керівника державного органу, органу влади Автономної Республіки Крим або їх апарату.

9. Частина невикористаної додаткової відпустки надається державному службовцю у будь-який час відповідного року чи приєднується до відпустки у наступному році з відшкодуванням непередбачуваних витрат державного службовця у зв'язку з його відкликанням з відпустки.

Невикористана додаткова відпустка за попередній період надається державному службовцю тривалістю, на яку він мав право залежно від стажу державної служби на той час. За згодою між державним службовцем і керівником державного органу, органу влади Автономної Республіки Крим або їх апарату додаткові відпустки за попередній і поточний періоди можуть бути надані одночасно.

10. За час перебування державного службовця у відпустці по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, а у разі, коли дитина потребує домашнього догляду, – у відпустці без збереження заробітної плати тривалістю, визначеною у медичному висновку, але не більше ніж до досягнення дитиною шестирічного віку, додаткова відпустка не надається.

11. Облік додаткових відпусток, що надаються державним службовцям, здійснює служба персоналу державного органу, органу влади Автономної Республіки Крим або їх апарату.

12. За бажанням державного службовця у разі його звільнення (крім звільнення за порушення трудової дисципліни) йому має бути надано невикористану відпустку з наступним звільненням. Датою звільнення в цьому разі є останній день відпустки.

Під час звільнення державного службовця йому виплачується грошова компенсація за всі невикористані ним дні додаткової відпустки.

У разі переведення державного службовця на інше місце роботи грошова компенсація за невикористані ним дні додаткової відпустки може бути перерахована за його бажанням на рахунок державного органу, до якого його переведено.

13. За бажанням державного службовця додаткова відпустка або її частина може бути замінена грошовою компенсацією.

**ПОСТАНОВА
КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
від 20 червня 2012 р. № 559**

Про затвердження Порядку обчислення стажу державної служби

Відповідно до статті 35 Закону України «Про державну службу» Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Затвердити Порядок обчислення стажу державної служби, що додається.
2. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.
3. Ця постанова набирає чинності одночасно з набранням чинності Законом України від 17 листопада 2011 р. № 4050-VI «Про державну службу».

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

*ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 20 червня 2012 р. № 559*

**ПОРЯДОК
обчислення стажу державної служби**

1. Цей Порядок визначає механізм обчислення стажу державної служби.
2. Стаж державної служби обчислюється відповідно до частини другої статті 35 Закону України «Про державну службу», а також виходячи з визначених законом періодів роботи, до яких належить:
 - час перебування на посадах працівників апарату судів, Державної судової адміністрації, її територіальних управлінь;
 - час перебування на посадах працівників дипломатичної служби;
 - час роботи працівників дипломатичної служби у секретаріатах міжнародних організацій;
 - час перебування на посадах службовців кадрового складу розвідувальних органів;
 - час перебування на посадах спеціалістів Державної кримінально-виконавчої служби, які не мають спеціальних звань;
 - час роботи посадових осіб центральних державних архівів;
 - час перебування на посадах осіб, яким надано повноваження державних інспекторів з насінництва та розсадництва;
 - час перебування на посадах осіб, яким надано повноваження державних інспекторів з карантину рослин;
 - час перебування на посадах начальника Головної державної інспекції захисту рослин, який одночасно за посадою є Головним державним інспектором захисту рослин, заступників Головного державного інспектора захисту рослин, начальників державних інспекцій захисту рослин, які одночасно за посадою є головними державними інспекторами захисту рослин Автономної Республіки Крим, області, району, заступників начальників державних інспекцій захисту рослин – заступників головних державних інспекторів захисту рослин Автономної Республіки Крим, областей, районів, спеціалістів – державних інспекторів захисту рослин;
 - час перебування на посадах державних службовців, які працюють у підрозділах державної служби зайнятості;

час перебування на посадах працівників апарату та членів Національної ради з питань телебачення і радіомовлення;

стаж роботи журналіста в державних і комунальних засобах масової інформації.

До стажу державної служби зараховуються також інші періоди роботи, визначені законом.

3. Обчислення стажу державної служби здійснює служба персоналу державного органу, органу влади Автономної Республіки Крим або їх апарату на підставі трудової книжки та інших документів, які відповідно до законодавства підтверджують стаж роботи.

4. Скарги, пов'язані з обчисленням стажу роботи державних службовців, розглядаються згідно із законодавством.

ЗАТВЕРДЖЕНО

*постановою Кабінету Міністрів України
від 20 червня 2012 р. № 559*

ПЕРЕЛІК

постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 3 травня 1994 р. № 283 «Про порядок обчислення стажу державної служби» (ЗП України, 1994 р., № 8, ст. 213).

2. Постанова Кабінету Міністрів України від 10 листопада 1994 р. № 758 «Про доповнення Порядку обчислення стажу державної служби» (ЗП України, 1995 р., № 1, ст. 21).

3. Постанова Кабінету Міністрів України від 28 грудня 1994 р. № 878 «Про внесення доповнень до Порядку обчислення стажу державної служби» ЗП України, 1995 р., № 3, ст. 62).

4. Постанова Кабінету Міністрів України від 10 квітня 1995 р. № 264 «Про доповнення Порядку обчислення стажу державної служби» (ЗП України, 1995 р., № 7, ст. 167).

5. Постанова Кабінету Міністрів України від 8 червня 1995 р. № 397 «Про доповнення постанови Кабінету Міністрів України від 10 листопада 1994 р. № 758» (ЗП України, 1995 р., № 8, ст. 205).

6. Постанова Кабінету Міністрів України від 14 серпня 1995 р. № 651 «Про доповнення пункту 2 Порядку обчислення стажу державної служби» (ЗП України, 1996 р., № 1, ст. 3).

7. Постанова Кабінету Міністрів України від 31 жовтня 1995 р. № 871 «Про доповнення Порядку обчислення стажу державної служби» (ЗП України, 1996 р., № 3, ст. 86).

8. Постанова Кабінету Міністрів України від 12 березня 1996 р. № 311 «Про доповнення Порядку обчислення стажу державної служби, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 3 травня 1994 р. № 283» (ЗП України, 1996 р., № 8, ст. 258).

9. Постанова Кабінету Міністрів України від 11 грудня 1996 р. № 1490 «Про доповнення Порядку обчислення стажу державної служби» (ЗП України, 1996 р., № 20, ст. 580).

10. Пункт 4 постанови Кабінету Міністрів України від 25 грудня 1996 р. № 1550 «Про умови оплати праці працівників державних архівів областей, міст Києва і Севастополя та про доповнення до Порядку обчислення стажу державної служби» (ЗП України, 1996 р., № 21, ст. 597).

11. Постанова Кабінету Міністрів України від 8 серпня 1997 р. № 861 «Про внесення доповнень до Порядку обчислення стажу державної служби» (Офіційний вісник України, 1997 р., число 33, с. 24).

12. Постанова Кабінету Міністрів України від 19 вересня 1997 р. № 1040 «Про доповнення пункту 3 Порядку обчислення стажу державної служби» (Офіційний вісник України, 1997 р., число 39, с. 13).

13. Пункт 5 постанови Кабінету Міністрів України від 2 березня 1998 р. № 259 «Про умови оплати праці працівників Державного архіву при Раді міністрів Автономної Республіки Крим і про доповнення до Порядку обчислення стажу державної служби» (Офіційний вісник України, 1998 р., № 9, ст. 345).

14. Постанова Кабінету Міністрів України від 20 квітня 1999 р. № 638 «Про доповнення постанови Кабінету Міністрів України від 19 вересня 1997 р. № 1040» (Офіційний вісник України, 1999 р., № 16, ст. 649).

15. Постанова Кабінету Міністрів України від 14 липня 1999 р. № 1267 «Про внесення змін і доповнень до пункту 3 Порядку обчислення стажу державної служби» (Офіційний вісник України, 1999 р., № 29, ст. 1476).
16. Постанова Кабінету Міністрів України від 5 листопада 1999 р. № 2044 «Про внесення зміни до Порядку обчислення стажу державної служби» (Офіційний вісник України, 1999 р., № 45, ст. 2232).
17. Постанова Кабінету Міністрів України від 29 травня 2000 р. № 848 «Про доповнення пункту 3 Порядку обчислення стажу державної служби» (Офіційний вісник України, 2000 р., № 22, ст. 900).
18. Постанова Кабінету Міністрів України від 12 липня 2000 р. № 1113 «Про внесення змін до Порядку обчислення стажу державної служби» (Офіційний вісник України, 2000 р., № 28, ст. 1164).
19. Постанова Кабінету Міністрів України від 6 травня 2001 р. № 428 «Про внесення зміни до Порядку обчислення стажу державної служби» (Офіційний вісник України, 2001 р., № 20, ст. 845).
20. Постанова Кабінету Міністрів України від 26 жовтня 2001 р. № 1435 «Про внесення зміни до пункту 2 Порядку обчислення стажу державної служби» (Офіційний вісник України, 2001 р., № 44, ст. 1982).
21. Постанова Кабінету Міністрів України від 21 травня 2002 р. № 681 «Про внесення зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 3 травня 1994 р. № 283» (Офіційний вісник України, 2002 р., № 21, ст. 1045).
22. Пункт 3 постанови Кабінету Міністрів України від 25 жовтня 2002 р. № 1620 «Деякі питання центральних державних архівів» (Офіційний вісник України, 2002 р., № 44, ст. 2026).
23. Постанова Кабінету Міністрів України від 18 січня 2003 р. № 85 «Про внесення зміни до Порядку обчислення стажу державної служби» (Офіційний вісник України, 2003 р., № 4, ст. 137).
24. Постанова Кабінету Міністрів України від 4 березня 2004 р. № 258 «Про внесення зміни до Порядку обчислення стажу державної служби» (Офіційний вісник України, 2004 р., № 9, ст. 534).
25. Пункт 1 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 14 квітня 2004 р. № 468 «Про затвердження положень про прийом, стажування слухачів та працевлаштування випускників Національної академії державного управління при Президентові України, а також переліку органів, де проводиться стажування слухачів Національної академії» (Офіційний вісник України, 2004 р., № 15, ст. 1044).
26. Постанова Кабінету Міністрів України від 26 травня 2004 р. № 689 «Про внесення зміни до пункту 2 Порядку обчислення стажу державної служби» (Офіційний вісник України, 2004 р., № 21, ст. 1436).
27. Постанова Кабінету Міністрів України від 29 червня 2004 р. № 814 «Про внесення зміни до пункту 3 постанови Кабінету Міністрів України від 3 травня 1994 р. № 283» (Офіційний вісник України, 2004 р., № 26, ст. 1698).
28. Постанова Кабінету Міністрів України від 6 січня 2005 р. № 2 «Про доповнення пункту 2 Порядку обчислення стажу державної служби» (Офіційний вісник України, 2005 р., № 2, ст. 83).
29. Постанова Кабінету Міністрів України від 15 січня 2005 р. № 43 «Про доповнення пункту 3 Порядку обчислення стажу державної служби» (Офіційний вісник України, 2005 р., № 3, ст. 142).
30. Постанова Кабінету Міністрів України від 30 березня 2005 р. № 238 «Про доповнення додатка до Порядку обчислення стажу державної служби» (Офіційний вісник України, 2005 р., № 14, ст. 714).
31. Постанова Кабінету Міністрів України від 12 липня 2005 р. № 552 «Про доповнення пункту 2 Порядку обчислення стажу державної служби» (Офіційний вісник України, 2005 р., № 28, ст. 1626).
32. Пункт 9 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України з питань діяльності Служби зовнішньої розвідки, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 25 травня 2006 р. № 726 (Офіційний вісник України, 2006 р., № 22, ст. 1609).
33. Постанова Кабінету Міністрів України від 7 червня 2006 р. № 804 «Про доповнення пункту 3 Порядку обчислення стажу державної служби» (Офіційний вісник України, 2006 р., № 23, ст. 1724).
34. Постанова Кабінету Міністрів України від 15 червня 2006 р. № 829 «Про доповнення пункту 2 Порядку обчислення стажу державної служби» (Офіційний вісник України, 2006 р., № 25, ст. 1814).
35. Пункт 6 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України з питань діяльності органів і установ виконання покарань, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 1 серпня 2006 р. № 1074 «Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких актів Кабінету

Міністрів України з питань діяльності органів і установ виконання покарань» (Офіційний вісник України, 2006 р., № 31, ст. 2233).

36. Постанова Кабінету Міністрів України від 1 серпня 2006 р. № 1076 «Про внесення зміни до пункту 2 Порядку обчислення стажу державної служби» (Офіційний вісник України, 2006 р., № 31, ст. 2235);

37. Пункт 6 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 29 листопада 2006 р. № 1658 «Деякі питання Державної спеціальної служби транспорту» (Офіційний вісник України, 2006 р., № 48, ст. 3200).

38. Пункт 1 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 8 грудня 2006 р. № 1700 «Про внесення змін до деяких актів Кабінету Міністрів України» (Офіційний вісник України, 2006 р., № 50, ст. 3324).

39. Постанова Кабінету Міністрів України від 10 січня 2007 р. № 4 «Про доповнення пункту 2 Порядку обчислення стажу державної служби» (Офіційний вісник України, 2007 р., № 2, ст. 70).

40. Постанова Кабінету Міністрів України від 24 січня 2007 р. № 36 «Про внесення зміни до пункту 3 Порядку обчислення стажу державної служби» (Офіційний вісник України, 2007 р., № 6, ст. 213).

41. Постанова Кабінету Міністрів України від 5 листопада 2008 р. № 981 «Про доповнення пункту 3 Порядку обчислення стажу державної служби» (Офіційний вісник України, 2008 р., № 86, ст. 2894).

42. Постанова Кабінету Міністрів України від 4 лютого 2009 р. № 57 «Про доповнення пункту 3 Порядку обчислення стажу державної служби» (Офіційний вісник України, 2009 р., № 9, ст. 264).

43. Постанова Кабінету Міністрів України від 17 липня 2009 р. № 730 «Про доповнення пункту 3 Порядку обчислення стажу державної служби» (Офіційний вісник України, 2009 р., № 54, ст. 1865).

44. Абзац другий змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 5 серпня 2009 р. № 816 «Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України» (Офіційний вісник України, 2009 р., № 59, ст. 2078).

45. Постанова Кабінету Міністрів України від 11 листопада 2009 р. № 1192 «Про доповнення пункту 3 Порядку обчислення стажу державної служби» (Офіційний вісник України, 2009 р., № 87, ст. 2931).

46. Постанова Кабінету Міністрів України від 6 січня 2010 р. № 4 «Про доповнення пункту 3 Порядку обчислення стажу державної служби» (Офіційний вісник України, 2010 р., № 1, ст. 22).

47. Пункт 3 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 7 вересня 2011 р. № 968 «Питання Державної фінансової інспекції» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 71, ст. 2684).

**ПОСТАНОВА
КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
від 4 липня 2012 р. № 605**

Про затвердження Порядку відшкодування непередбачуваних витрат державного службовця у зв'язку з його відкликанням із щорічної основної або додаткової оплачуваних відпусток

Відповідно до частини третьої статті 51 Закону України «Про державну службу» Кабінет Міністрів України **постановляє**:

1. Затвердити Порядок відшкодування непередбачуваних витрат державного службовця у зв'язку з його відкликанням із щорічної основної або додаткової оплачуваних відпусток, що додається.
2. Ця постанова набирає чинності одночасно з набранням чинності Законом України від 17 листопада 2011 р. № 4050-VI «Про державну службу».

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

*ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 4 липня 2012 р. № 605*

**ПОРЯДОК
відшкодування непередбачуваних витрат державного службовця
у зв'язку з його відкликанням із щорічної основної або додаткової
оплачуваних відпусток**

1. Цей Порядок визначає механізм відшкодування непередбачуваних витрат державного службовця у зв'язку з його відкликанням із щорічної основної або додаткової оплачуваних відпусток (далі – непередбачувані витрати).
2. Державні службовці для виконання невідкладних і непередбачуваних завдань можуть бути відкриті із щорічної основної або додаткової оплачуваних відпусток за рішенням суб'єкта призначення.
3. Частина невикористаної щорічної основної або додаткової оплачуваних відпусток надається державному службовцю у будь-який час відповідного року чи приєднується до такої відпустки в наступному році з відповідним відшкодуванням непередбачуваних витрат.
4. Відшкодування непередбачуваних витрат здійснюється у межах видатків, передбачених на утримання відповідної бюджетної установи.
5. Відшкодування непередбачуваних витрат можливе у разі перебування державного службовця в санаторно-курортних закладах, на будь-якому іншому відпочинку чи під час відвідання інших місць як у межах України, так і за кордоном, у зв'язку з чим державний службовець змушений здійснити непередбачувані витрати, пов'язані з поверненням на роботу.
6. Державному службовцю відшкодовуються:
 - 1) у разі відкликання його до виїзду на відпочинок, лікування:
 - втрати, пов'язані з поверненням квитків;
 - втрати, пов'язані з розірванням цивільно-правових договорів щодо організації відпочинку, лікування;

втрати, пов'язані з відмовою від бронювання квитків, місць проживання та інших послуг;
документально оформлені витрати, пов'язані з правилами в'їзду та перебування в місці відпочинку (оформлення візи, страхування, дозволи, збори тощо);

2) у разі відкликання державного службовця, який вже перебуває на відпочинку, лікуванні:

втрати, пов'язані із заміною (поверненням) квитка чи придбанням нового (у разі неможливості повернути попередній квиток) до місця проживання;

витрати за оплачені невикористані дні відпочинку, лікування у разі неповернення відповідних коштів надавачем послуг (втрати під час часткового повернення коштів), у тому числі за цивільно-правовими договорами.

7. Непередбачувані витрати відшкодовуються у місячний строк суб'єктом призначення на підставі наказу про відкликання державного службовця відповідно до його письмової заяви за наявності документів в оригіналі, що засвідчують вартість таких витрат, зокрема транспортних квитків або транспортних рахунків (багажних квитанцій), цивільно-правових договорів та рахунків (квитанцій) на їх оплату, електронних квитків за наявності посадкового талона та документа про сплату рахунків, отриманих із готелів (мотелів) або від інших осіб, що надають послуги з розміщення та проживання державного службовця, зокрема за бронювання місць у місцях проживання, страхових полісів.

**ПОСТАНОВА
КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
від 2 липня 2012 р. № 609**

Про створення Державного земельного банку

Відповідно до статті 7 Закону України «Про банки і банківську діяльність» Кабінет Міністрів України **постановляє**:

1. Утворити публічне акціонерне товариство «Державний земельний банк» (далі – Банк) із статутним капіталом 120000000 гривень, сто відсотків статутного капіталу якого належить державі.
2. Для формування статутного капіталу Банку здійснити розміщення та випуск 120000000 простих іменних акцій номінальною вартістю 1 гривня кожна.
3. Міністерству аграрної політики та продовольства:
здійснити для формування статутного капіталу Банку сплату акцій за рахунок коштів, передбачених у Державному бюджеті України на 2012 рік;
подати у місячний строк Кабінетові Міністрів України для затвердження проект статуту Банку.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
09 липня 2012 р. за № 1136/21448

**МІНІСТЕРСТВО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ І ТОРГІВЛІ УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО ФІНАНСІВ УКРАЇНИ**

**НАКАЗ
від 20 червня 2012 р. № 726/746**

**Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Міністерства економіки
України, Міністерства фінансів України, Міністерства статистики
України, Національного банку України від 26 вересня 1996 року
№ 131/208/288/88**

Відповідно до Указу Президента України від 25 серпня 1996 року № 762 «Про грошову реформу в Україні», Положення про Міністерство економічного розвитку і торгівлі України, затвердженого Указом Президента України від 31 травня 2011 року № 634, Положення про Міністерство фінансів України, затвердженого Указом Президента України від 08 квітня 2011 року № 446, та з метою приведення нормативно-правових актів у відповідність із законодавством України **наказуємо:**

1. Визнати таким, що втратив чинність, наказ Міністерства економіки України, Міністерства фінансів України, Міністерства статистики України, Національного банку України від 26 вересня 1996 року № 131/208/288/88 «Про затвердження Інструкції про порядок перерахунку звітних і планових показників соціального і економічного розвитку України та бюджетів усіх рівнів з українських карбованців у гривні», зареєстрований у Міністерстві юстиції України 11 жовтня 1996 року за № 595/1620.

2. Департаменту макроекономічної політики, стратегічного планування та прогнозування Міністерства економічного розвитку і торгівлі України (Олейніков Є. В.) в установленому законодавством порядку забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

4. Контроль за виконанням цього наказу залишаємо за собою.

**Міністр економічного
розвитку і торгівлі України П. О. Порошенко**

Міністр фінансів України Ю. В. Колобов

Нормативні акти Національного банку України

*Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
26 червня 2012 р. за № 1067/21379*

**ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 5 червня 2012 р. № 219**

Про завершення процесу закриття сертифікатної приватизації

Згідно зі статтею 7 Закону України «Про Національний банк України» та з метою забезпечення виконання завдань, визначених у розділі VIII Державної програми приватизації на 2012 – 2014 роки, затвердженої Законом України від 13 січня 2012 року № 4335-VI, щодо завершення процесу закриття сертифікатної приватизації, Правління Національного банку України **постановляє**:

1. Територіальним управлінням Національного банку України, банкам України та їх філіям:

списати з позабалансових рахунків суми використаних приватизаційних майнових сертифікатів, компенсаційних сертифікатів та житлових чеків, а також суми невикористаних приватизаційних майнових сертифікатів, компенсаційних сертифікатів, що акумульовані на позабалансових рахунках фінансових посередників, Державної акціонерної компанії «Національна мережа аукціонних центрів» та інших юридичних осіб;

після списання з позабалансових рахунків сум приватизаційних майнових сертифікатів, компенсаційних сертифікатів та житлових чеків здійснити закриття цих позабалансових рахунків;

знищити списані приватизаційні майнові сертифікати та компенсаційні сертифікати. Знищення приватизаційних майнових сертифікатів та компенсаційних сертифікатів здійснити за місцем їх зберігання шляхом спалення або подрібнення з використанням техніки, яке виключає можливість відновлення їх первісного вигляду. Утилізація сертифікатів може здійснюватися на відповідних підприємствах.

2. Публічному акціонерному товариству «Державний ощадний банк України» (далі – АТ «Ощадбанк») та його установам:

списати з позабалансових рахунків приватизаційні майнові сертифікати, компенсаційні сертифікати, бланки приватизаційних майнових сертифікатів та бланки компенсаційних сертифікатів;

знищити бланки компенсаційних сертифікатів та бланки приватизаційних майнових сертифікатів, що перебувають в установах АТ «Ощадбанк», в порядку, установленому АТ «Ощадбанк» та погодженому з Національним банком України.

3. Керівникам територіальних управлінь Національного банку України, банків України та їх філій призначити комісію, до складу якої включити посадових осіб, відповідальних за збереження цінностей, та представників служби банківської безпеки (далі – комісія).

4. Комісії скласти акт про знищення приватизаційних майнових сертифікатів та компенсаційних сертифікатів, у якому зазначити вид та кількість сертифікатів, що знищені.

Акт про знищення складається в одному примірнику та засвідчується підписами голови та членів комісії.

Невід'ємною частиною акта про знищення мають бути реєстри знищених сертифікатів.

Акти про знищення приватизаційних майнових сертифікатів та компенсаційних сертифікатів та реєстри до них зберігаються в територіальних управліннях Національного банку, банках (філіях) протягом 10 років.

5. Контроль за знищенням приватизаційних майнових сертифікатів та компенсаційних сертифікатів покласти на керівників територіальних управлінь Національного банку України, банків (філій) та голів ліквідаційних комісій банків, що ліквідуються.

6. Генеральному департаменту інформаційних технологій та платіжних систем (Синявська Н. Б.) після державної реєстрації в Міністерстві юстиції України довести зміст цієї постанови до відома банків України для використання в роботі.

7. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на заступника Голови Національного банку України Прохоренка В. П.

8. Постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування.

Голова С.Г. Арбузов

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 7 червня 2012 р. № 224

Про внесення змін до Положення про валютний контроль

Відповідно до статей 7, 44 Закону України «Про Національний банк України», статей 13, 16 Декрету Кабінету Міністрів України від 19.02.93 № 15-93 «Про систему валютного регулювання і валютного контролю», а також з метою вдосконалення нормативно-правових актів Національного банку України Правління Національного банку України **постановляє:**

1. Унести до Положення про валютний контроль, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 08.02.2000 № 49, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 04.04.2000 за № 209/4430 (зі змінами), такі зміни:

1.1. У розділі 2:

пункт 2.6 викласти в такій редакції:

«2.6. Здійснення розрахунків між резидентами і нерезидентами в межах торговельного обороту без участі уповноваженого банку тягне за собою накладення штрафу на резидента в розмірі, еквівалентному сумі валютних цінностей, що використовувалися під час розрахунків, перерахованій у валюту України за офіційним курсом гривні до іноземних валют та банківських металів, установленим Національним банком на день здійснення таких операцій (під час розрахунків у валюті України – на суму таких розрахунків).

Здійснення розрахунків в іноземній валюті між резидентами та нерезидентами в межах торговельного обороту через відкриті в уповноважених банках рахунки представництв цих нерезидентів є використанням іноземної валюти як засобу платежу на території України і потребує індивідуальної ліцензії Національного банку»;

абзац третій пункту 2.8 замінити п'ятьма новими абзацами такого змісту:

«Перекрученням звітності про валютні операції під час складання форм звітності банками, іншими фінансовими установами та національним оператором поштового зв'язку є:

допущення помилки у будь-якому показнику, який не є кількісним (у тому числі в коді ЄДРПОУ, номері та даті контракту, коді валюти, коді країни тощо), за однією формою звітності про валютні операції за звітний період під час складання такої форми та невиправлення помилки у строки, визначені Правилами;

допущення помилки в кількісному показнику, який не є грошовим показником (тобто не визначається в одиницях валют), за однією формою звітності про валютні операції за звітний період під час складання такої форми та невиправлення помилки у строки, визначені Правилами, за умови, що така помилка призвела до зміни розміру цього показника на 5 і більше відсотків;

допущення помилки в кількісному показнику, який є грошовим показником (тобто визначається в одиницях валют), за однією формою звітності про валютні операції за звітний період під час складання такої форми та невиправлення помилки у строки, визначені Правилами, за умови, що така помилка призвела до зміни розміру цього показника на 5 і більше відсотків, але не менше ніж на суму, еквівалентну 25000 гривень.

Поріг суттєвості допущеної банками, іншими фінансовими установами та національним оператором поштового зв'язку помилки у відсотках у формі статистичної звітності про валютні операції розраховується як різниця між помилковим і правильним значенням кількісного показника, віднесена до значення правильного показника у формі звітності про валютні операції. Зазначений розрахунок здійснюється відносно кожного окремого кількісного показника».

1.2. В абзаці п'ятому пункту 3.5 розділу 3 цифри та слова «30 календарних днів після закінчення строку для добровільної сплати штрафу» замінити словами «строку, встановленого законодавством України».

2. Департаменту контролю, методології та ліцензування валютних операцій (Пасенова Н. О.) після державної реєстрації в Міністерстві юстиції України довести зміст цієї постанови до відома територіальних управлінь Національного банку України та банків України для використання в роботі.

3. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на заступника Голови Національного банку України Соркіна І. В.

4. Постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування.

Голова С.Г. Арбузов

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
03 липня 2012 р. за № 1093/21405

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 11 червня 2012 р. № 230

**Про затвердження Змін до Положення про порядок ведення банками
реєстраційної кодифікації відокремлених підрозділів і банкоматів**

Відповідно до статті 69 Закону України «Про банки і банківську діяльність» та з метою відображення в статистичній звітності інформації щодо операцій філій іноземних банків Правління Національного банку України **постановляє:**

1. Затвердити Зміни до Положення про порядок ведення банками реєстраційної кодифікації відокремлених підрозділів і банкоматів, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 18.06.2002 № 221, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 05.07.2002 за № 561/6849 (зі змінами), що додаються.

2. Департаменту нормативно-методологічного забезпечення банківського регулювання та нагляду (Іваненко Н. В.), Юридичному департаменту (Новіков В. В.) подати цю постанову на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Департаменту нормативно-методологічного забезпечення банківського регулювання та нагляду (Іваненко Н. В.) після державної реєстрації в Міністерстві юстиції України довести зміст цієї постанови до відома банків України для використання в роботі.

4. Постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування.

5. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на заступника Голови Національного банку України Соркіна І. В.

Голова С.Г. Арбузов

ЗАТВЕРДЖЕНО
Постанова Правління
Національного банку України
11.06.2012 № 230

ЗМІНИ
до Положення про порядок ведення банками реєстраційної кодифікації
відокремлених підрозділів і банкоматів

1. Преамбулу викласти в такій редакції:

«Це Положення розроблено відповідно до Законів України «Про Національний банк України», «Про банки і банківську діяльність», «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні» та визначає порядок ведення банками реєстраційної кодифікації відокремлених підрозділів, пунктів обміну іноземної валюти (далі – обмінні пункти) і банкоматів (банкомата та/або банкоматів банку, які розміщуються на території однієї області) та порядок ведення філіями іноземних банків реєстраційної кодифікації банкоматів і обмінних пунктів».

2. Пункт 2:

після слів «відокремлених підрозділів» у всіх відмінках доповнити словами «обмінних пунктів» у відповідних відмінках;

доповнити абзацом такого змісту:

«Філії іноземних банків зобов'язані розробити внутрішню систему реєстраційної кодифікації банкоматів, обмінних пунктів відповідно до цього Положення та формувати операційну та звітну інформацію із зазначенням внутрішньобанківського реєстраційного коду банкомата, обмінного пункту».

3. Пункт 4:

після слова «підрозділів» доповнити словами «обмінних пунктів»;

доповнити абзацом такого змісту:

«Національного банку України та територіального управління Національного банку України за місцезнаходженням філії іноземного банку – до звітної інформації філії іноземного банку в цілому, а також у розрізі її банкоматів, обмінних пунктів за територіальною ознакою».

4. Пункт 5 викласти в такій редакції:

«5. Система кодифікації відокремлених підрозділів, обмінних пунктів, банкоматів ведеться у вигляді числового ряду (двадцять символів):

№ сегмента	1	2	3	4	5	6	7	8
Розрядність сегмента	000	00	000	0	00	000	00	0000
Символьний код сегмента	NKB	KOB	KK	TP	KOF	NF	KOP	NP,

де сегмент 1 – NKB – цифровий код банку – юридичної особи або філії іноземного банку (відповідає значенню поля PRKB довідника банків України);

сегмент 2 – KOB – цифровий код області за місцезнаходженням банку або філії іноземного банку (відповідає значенню поля КО довідника банків України);

сегмент 3 – KK – цифровий код країни за класифікатором держав світу (відповідає значенню поля K040 довідника банків України);

сегмент 4 – TP – тип відокремленого підрозділу, банкомата:

0 – банк (головний банк) або філія іноземного банку;

1 – філія, відкрита на території України;

2 – відділення;

3 – представництво, відкрите на території України;

4 – обмінний пункт;

5 – філія, відкрита за межами України;

6 – представництво, відкрите за межами України;

7 – банкомат;

сегмент 5 – KOF – цифровий код області за місцезнаходженням філії (відповідає значенню поля KU довідника банків України);

сегмент 6 – NF – номер філії:

при значенні сегмента TP = 1 номер відповідає значенню поля KB довідника банків України;

при значенні сегмента TP = 5 номер заповнюється за погодженням з Національним банком України;

сегмент 7 – KOP – цифровий код області за місцезнаходженням відокремленого підрозділу, банкомата, що відповідає сегменту TP = 2, або 3, або 4, або 7 (відповідно до довідника облуправлінь Національного банку України):

00 при значенні сегмента TP = 0, або 1, або 5, або 6;

цифровий код області за місцезнаходженням відділення при значенні сегмента TP = 2;

цифровий код області за місцезнаходженням представництва при значенні сегмента TP = 3 – представництво, відкрите на території України (сегмент KK = 804);

цифровий код області за місцезнаходженням обмінного пункту при значенні сегмента TP = 4.

Якщо обмінний пункт відкрито філією, то значення KOP відповідає значенню сегмента KOF;

цифровий код області за місцезнаходженням банкомата при значенні сегмента TP = 7;

сегмент 8 – NP – номер відокремленого підрозділу банку, банкомата:

0000 при значенні сегмента TP = 0, або 1, або 5;

0000 при значенні сегмента TP = 7, якщо це банкомати, які розміщені на території однієї області (група банкоматів);

номер банкомата при значенні сегмента TP = 7, якщо це один банкомат, розміщений на території області;

номер відділення при значенні сегмента TP = 2 заповнюється за погодженням з Національним банком України;

номер представництва при значенні сегмента TP = 3 або 6;

номер обмінного пункту при значенні сегмента TP = 4».

5. Додаток до Положення доповнити трьома новими пунктами такого змісту:

«10. Кодифікація філії іноземного банку:

501	11	643	0	29	729	00	0000
NKB	KOB	KK	TP	KOF	NF	KOP	NP,

де NKB – цифровий код філії іноземного банку – три знаки;

KOB – цифровий код області за місцезнаходженням філії іноземного банку – два знаки;

KK – цифровий код країни іноземного банку за класифікатором держав світу – три знаки;

TP – філія іноземного банку – один знак;

KOF – цифровий код області за місцезнаходженням філії – два знаки;

NF – номер філії іноземного банку (відповідає значенню поля KB довідника банків України) – три знаки;

KOP – нульове значення;

NP – нульове значення.

11. Кодифікація банкоматів, установлених філією іноземного банку:

501	26	643	7	26	762	15	0000
NKB	KOB	KK	TP	KOF	NF	KOP	NP,

де NKB – цифровий код філії іноземного банку – три знаки;

KOB – цифровий код області за місцезнаходженням філії іноземного банку – два знаки;

KK – цифровий код країни іноземного банку за класифікатором держав світу – три знаки;

TP – банкомат – один знак;

KOF – цифровий код області за місцезнаходженням філії іноземного банку – два знаки;

NF – номер філії іноземного банку (відповідає значенню поля KB довідника банків України) – три знаки;

KOP – цифровий код області за місцезнаходженням банкомата – два знаки;

NP – номер банкомата – знак «0000» (або чотири знаки).

12. Кодифікація обмінних пунктів, відкритих філією іноземного банку:

501	26	643	4	26	762	26	0011
NKB	KOB	KK	TP	KOF	NF	KOP	NP,

де NKB – цифровий код філії іноземного банку – три знаки;

KOB – цифровий код області за місцезнаходженням філії іноземного банку – два знаки;

KK – цифровий код країни за класифікатором держав світу – три знаки;

TP – тип підрозділу (обмінний пункт) – один знак;

KOF – цифровий код області за місцезнаходженням філії іноземного банку – два знаки;

NF – номер філії іноземного банку (відповідає значенню поля KB довідника банків України) – три знаки;

KOP – цифровий код області за місцезнаходженням обмінного пункту – два знаки;

NP – номер обмінного пункту – чотири знаки».

6. У тексті Положення слово «область» в усіх відмінках замінити словом «регіон» у відповідних відмінках.

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 11 червня 2012 р. № 232

Про внесення змін до Інструкції про порядок придбання, зберігання, обліку, охорони, перевезення, використання і застосування бойової вогнепальної зброї та боєприпасів у системі Національного банку України

Відповідно до статей 15, 22 і 56 Закону України «Про Національний банк України», у зв'язку зі структурними змінами в центральному апараті Національного банку України та з метою вдосконалення і впорядкування нормативних вимог, що регламентують порядок придбання, зберігання, обліку, охорони, перевезення, використання і застосування бойової вогнепальної зброї та боєприпасів у системі Національного банку України, Правління Національного банку України **постановляє**:

1. Унести до Інструкції про порядок придбання, зберігання, обліку, охорони, перевезення, використання і застосування бойової вогнепальної зброї та боєприпасів у системі Національного банку України, затвердженої постановою Правління Національного банку України від 11.05.2010 № 229, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 01.06.2010 за № 352/17647 (у редакції постанови Правління Національного банку України від 11.04.2011 № 101), такі зміни:

1.1. У главі 2:

пункт 2.3 доповнити новим абзацом такого змісту:

«Копії накладних на придбання боєприпасів для практичних стрільб у п'ятиденний строк надсилаються до Департаменту внутрішньої безпеки»;

в абзаці третьому пункту 2.4 слова «заступник директора Департаменту банківської безпеки» замінити словами «керівник Департаменту внутрішньої безпеки».

1.2. У главі 3:

пункт 3.7 після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Зброя, закріплена за відповідними підрозділами, та резервна зброя мають зберігатися в окремих металевих шафах (сейфах)».

У зв'язку з цим абзац другий уважати абзацом третім;

пункт 3.9 викласти в такій редакції:

«3.9. У шафах (сейфах) біля кожного гнізда зі зброєю, закріпленою за відповідним підрозділом, має бути ярлик із зазначенням номера зброї та прізвища працівника, за яким закріплено цю зброю. У разі анулювання працівникові індивідуального дозволу на право зберігання та носіння відомчої зброї на ярлику має бути зазначено, що зброя тимчасово не закріплена».

1.3. Пункт 6.3 глави 6 викласти в такій редакції:

«6.3. Індивідуальні дозволи на право носіння відомчої зброї поза межами території установ Національного банку з відбитком штампа «Є дійсним під час виконання службових обов'язків» оформляються працівникам, які організують та здійснюють заходи з особистої безпеки окремих категорій службовців Національного банку, забезпечують проведення практичних стрільб у підрозділах Національного банку, виконують завдання з перевезення та охорони цінностей.

Індивідуальні дозволи на право носіння відомчої зброї в межах території установ Національного банку з відбитком штампа «Є дійсним під час виконання службових обов'язків у межах території об'єкта, що охороняється» оформляються працівникам відомчої охорони, які здійснюють охорону цих установ».

1.4. У додатку 1:

абзац восьмий пункту 2 викласти в такій редакції:

«Черговий підрозділу відомчої охорони, охоронник, охоронець, провідник (вожатий) службових собак у складі варты (наряду) відомчої охорони Об'єкта – пістолет та (або) автомат – 1 шт.»;
пункт 5 викласти в такій редакції:

«5. Розрахункові норми зберігання та використання боєприпасів

Вид зброї	Кількість боєприпасів незменшуваного запасу	Кількість боєприпасів на рік		
		для практичних стрільб		для перевірки бою
		для охоронників та працівників підрозділів перевезення цінностей	для чергових підрозділу відомчої охорони, охоронців, провідників (вожатих) службових собак	
пістолет	16 – 32	600	4800	4 – 8
автомат	60 – 120	600	4800	18 – 36

».

1.5. У додатках 10, 12, 13, 14, 15 слова «прізвище, ім'я, по батькові» замінити словами «прізвище та ініціали».

1.6. У тексті Інструкції слова «Департамент банківської безпеки» у всіх відмінках замінити словами «Департамент внутрішньої безпеки» у відповідних відмінках.

2. Постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування.

3. Контроль за виконанням цієї постанови залишаю за собою.

Голова С.Г. Арбузов

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 15 червня 2012 р. № 246

Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів
Національного банку України

Відповідно до статей 7, 30, 44 Закону України «Про Національний банк України», статей 2, 11, 12 та 13 Декрету Кабінету Міністрів України від 19.02.93 № 15-93 «Про систему валютного регулювання і валютного контролю», Указу Президента України від 27.06.99 № 734 «Про врегулювання порядку одержання резидентами кредитів, позик в іноземній валюті від нерезидентів та застосування штрафних санкцій за порушення валютного законодавства», а також з метою вдосконалення нормативно-правових актів Національного банку України Правління Національного банку України **постановляє:**

1. Затвердити Зміни до Положення про порядок отримання резидентами кредитів, позик в іноземній валюті від нерезидентів і надання резидентами позик в іноземній валюті нерезидентам, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 17.06.2004 № 270, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 15.07.2004 за № 885/9484 (зі змінами), що додаються.

2. В абзаці дев'ятому пункту 1.5 глави 1 Положення про порядок видачі індивідуальних ліцензій на переказування іноземної валюти за межі України для оплати банківських металів та проведення окремих валютних операцій, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 17.06.2004 № 266, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 16.07.2004 за № 897/9496 (зі змінами), слова «(договором поруки)» замінити словами «(договором позики)».

3. Установити, що реєстраційні свідоцтва, індивідуальні ліцензії Національного банку України на одержання резидентом кредиту, позики в іноземній валюті від іноземного кредитора, надані резидентам-позичальникам до дати набрання чинності цією постановою, залишаються діючими.

4. Генеральному департаменту інформаційних технологій та платіжних систем (Синявська Н. Б.): протягом 10 днів після державної реєстрації цієї постанови в Міністерстві юстиції України надати банкам України в разі потреби технічне завдання на доопрацювання внутрішніх систем автоматизації для реалізації взаємодії з програмним забезпеченням щодо здійснення реєстрації Національним банком України договорів резидентів-позичальників з нерезидентами-кредиторами;

протягом трьох місяців після державної реєстрації цієї постанови в Міністерстві юстиції України внести відповідні зміни до програмного забезпечення щодо здійснення реєстрації Національним банком України договорів резидентів-позичальників з нерезидентами-кредиторами з використанням засобів захисту інформації Національного банку України та за результатами цієї роботи протягом місяця здійснити тестування доопрацьованого програмного забезпечення з банками України та територіальними управліннями Національного банку України.

5. Генеральному департаменту грошово-кредитної політики (Щербакова О. А.) після державної реєстрації в Міністерстві юстиції України довести зміст цієї постанови до відома територіальних управлінь Національного банку України та банків України для використання в роботі, а банкам України – до відома їх клієнтів.

6. Організацію виконання цієї постанови покласти на Генеральний департамент грошово-кредитної політики (Щербакова О. А.).

7. Постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування, крім пункту 1 цієї постанови, який набирає чинності через 4 місяці після державної реєстрації в Міністерстві юстиції України.

Голова С.Г. Арбузов

ЗАТВЕРДЖЕНО
Постанова Правління
Національного банку України
15.06.2012 № 246

ЗМІНИ

до Положення про порядок отримання резидентами кредитів, позик в іноземній валюті від нерезидентів і надання резидентами позик в іноземній валюті нерезидентам

1. В абзаці другому преамбули слова «та видачі резидентам реєстраційних свідоцтв про здійснення валютних операцій за такими договорами» виключити.

2. У розділі I:

2.1. У главі 1:

у пункті 1.1 слова «– громадяни України» виключити;

перше речення пункту 1.2 замінити трьома новими реченнями такого змісту: «Резидент-позичальник (крім уповноваженого банку України) залучає кредит від нерезидента через уповноважений банк, який надав згоду на обслуговування операцій за договором. Функції обслуговуючого банку за договором (далі – обслуговуючий банк), визначені цим розділом, може виконувати як уповноважений банк, так і від його імені відокремлений підрозділ банку (філія, відділення). Обслуговування операцій за відкритими в Україні резидентами-позичальниками рахунками в межах одного договору має проводитися лише через один обслуговуючий банк»;

у пункті 1.5:

у першому реченні слова «оригіналу реєстраційного свідоцтва і» виключити;

у другому реченні слова «(крім реєстраційного свідоцтва)» виключити;

доповнити пункт новим абзацом такого змісту:

«Якщо договором з нерезидентом передбачено надання резиденту кредиту шляхом сплати іноземним кредитором коштів за зобов'язаннями резидента-позичальника згідно із зовнішньоекономічним договором без зарахування цих коштів на рахунок резидента в уповноваженому банку, то перерахування коштів нерезиденту з метою погашення заборгованості (основної суми боргу, процентів за користування кредитом, комісій, неустойки, інших платежів, установлених договором) за таким кредитом здійснюється за умови отримання банком від іноземного банку-кредитора відповідного SWIFT чи телексного повідомлення або подання резидентом-позичальником обслуговуючому банку документів, які підтверджують сплату іноземним кредитором кредитних коштів нерезиденту-експортеру за зовнішньоекономічним договором (засвідчені іноземним банком/іноземною фінансовою установою оригінали або копії платіжних документів). Зазначені підтвердні документи мають містити реквізити договору, дату та суму кредитних коштів, перерахованих нерезиденту-експортеру. Датою надання кредитних коштів під час здійснення сплати нерезидентом-кредитором за зобов'язаннями за зовнішньоекономічним договором резидента-позичальника за межами України слід уважати дату списання коштів з рахунку нерезидента-кредитора на користь нерезидента-експортера»;

абзаци другий та третій пункту 1.6 замінити трьома новими абзацами такого змісту:

«Фізична особа має право використовувати кредитні кошти в іноземній валюті виключно для:

проведення розрахунків із нерезидентами на виконання власних зобов'язань фізичної особи щодо оплати товарів (робіт, послуг);

продажу іноземної валюти за гривні на міжбанківському валютному ринку України із зарахуванням коштів у гривнях на власний поточний рахунок фізичної особи в уповноваженому банку з метою їх подальшого використання на території України в безготівковій формі або зняття готівкою національної валюти»;

пункти 1.7 – 1.9 викласти в такій редакції:

«1.7. Резидент-позичальник зобов'язаний зареєструвати договір у Національному банку до фактичного одержання кредиту.

Такі договори підлягають реєстрації Національним банком у порядку, установленому: главою 2 цього розділу – для резидентів-позичальників, що не є банками; главою 4 цього розділу – для уповноважених банків-позичальників.

1.8. Реєстрація договорів, укладених резидентами-позичальниками, що не є банками, здійснюється територіальним управлінням Національного банку (далі – територіальне управління) за місцезнаходженням обслуговуючого банку.

1.9. Національний банк (його територіальне управління) за наявності інформації про одержання резидентом-позичальником, що не є банком, кредиту чи позики в іноземній валюті від нерезидента без реєстрації договору повідомляє про це орган державної податкової служби за місцем реєстрації такого резидента як платника податків протягом семи робочих днів із дати отримання такої інформації»;

у пункті 1.11:

у виносці абзацу першого слово та цифри «пунктами 2.1, 2.6 – 2.8» замінити словом та цифрами «пунктом 2.4»;

в абзаці четвертому слова «встановлює постановою Правління Національного банку України» замінити словами «встановлює окремим розпорядчим документом»;

пункти 1.12, 1.13 виключити.

У зв'язку з цим пункти 1.14 – 1.21 уважати відповідно пунктами 1.12 – 1.19;

абзац п'ятий пункту 1.12 після слів «із затримкою» доповнити словом «тощо»;

пункт 1.13 викласти в такій редакції:

«1.13. Реєстрація Національним банком змін до договорів, у яких установлений розмір виплат за користування кредитом, що перевищує розмір виплат за максимальною процентною ставкою на дату надходження до Національного банку (територіального управління) пакета документів для реєстрації змін до договорів, не дозволяється в разі пролонгації строку кредиту, збільшення загальної суми кредиту (у тому числі за рахунок капіталізації прострочених процентів), розміру процентної ставки, комісій, неустойки, інших установлених договором платежів, у тому числі тих, що є санкціями за неналежне виконання договору, що впливають на розмір виплат за користування кредитом»;

у пункті 1.15 слова «Національним банком» виключити;

пункт 1.16 викласти в такій редакції:

«1.16. Резиденти-позичальники мають передбачати в договорі умову про те, що він набирає чинності з моменту (або не раніше) його реєстрації, за винятком договорів про одержання кредитів уповноваженими банками на строк, що не перевищує один рік.

Вимоги абзацу першого цього пункту поширюються на зміни до договору, які стосуються суми, валюти, строку кредиту, розміру процентної ставки, комісій, неустойки, інших установлених договором платежів, у тому числі тих, що є санкціями за неналежне виконання договору, що впливають на розмір виплат за користування кредитом»;

пункт 1.18 доповнити словами «та до договорів з міжнародними фінансовими організаціями, щодо яких Україна зобов'язалася забезпечувати правовий режим, який надається іншим міжнародним фінансовим організаціям чи резидентам»;

доповнити главу новим пунктом 1.20 такого змісту:

«1.20. Якщо договором з нерезидентом передбачено надання кредиту кільком резидентам-позичальникам, то реєстрація договору здійснюється кожним резидентом-позичальником окремо. У повідомленні про договір за формою, наведеною в додатку 1 до цього Положення, що подається кожним резидентом-позичальником, зазначається загальний обсяг кредиту, який передбачається отримати цим позичальником окремо (у разі невизначення такого обсягу в договорі зазначається загальний розрахунковий обсяг для кожного резидента-позичальника)».

2.2. Главу 2 викласти в такій редакції:

«Глава 2. Порядок реєстрації договорів, укладених резидентами-позичальниками, крім уповноважених банків

2.1. Резидент-позичальник звертається до обслуговуючого банку для реєстрації договору (реєстрації змін до договору) в Національному банку.

Для реєстрації договору (реєстрації змін до договору) резидент-позичальник зобов'язаний подати до обслуговуючого банку повідомлення про договір (повідомлення про зміни до договору) (далі в цій главі – повідомлення) на паперовому носії за формою, зазначеною в додатку 1 до цього Положення, і договір (разом з іншими додатковими угодами/договорами, документами, які стосуються реалізації договору та здійснення валютних операцій за договором). Документи, які складені іноземною мовою, подаються резидентом-позичальником разом з їх перекладом на українську мову, засвідченим підписом перекладача (справжність підпису перекладача засвідчується нотаріально) або нотаріусом (не потребують перекладу документи, складені російською мовою або текст яких викладено одночасно іноземною та українською/російською мовами).

Разом із пакетом документів, що подається для реєстрації договору, подається копія платіжного документа про сплату коштів за надання Національним банком послуг з реєстрації договору відповідно до нормативно-правових актів Національного банку, що визначають перелік послуг і тарифи за їх надання.

Зміни, які стосуються сторін зареєстрованого договору, суми, валюти, строку кредиту, розміру процентної ставки, комісій, неустойки, інших установлених цим договором платежів, у тому числі тих, що є санкціями за неналежне виконання договору, що впливають на розмір виплат за користування кредитом, потребують реєстрації в Національному банку відповідних змін до договору в порядку, установленому для реєстрації договору, та з урахуванням вимог пункту 1.13 глави 1 цього розділу.

Резидент-позичальник заповнює пункти 1 – 3 повідомлення про зміни до договору, а також пункти, що містять змінену інформацію.

Перехід резидента-позичальника на обслуговування в інший уповноважений банк потребує внесення відповідних змін до реєстрації договору в Національному банку в порядку, установленому в пункті 2.10 цієї глави.

Унесення змін до електронного реєстру повідомлень про договори з відміткою про реєстрацію, що ведеться засобами програмного забезпечення щодо реєстрації (далі – електронний реєстр повідомлень про договори), у зв'язку зі зміною найменування обслуговуючого банку, переходом резидента-позичальника на обслуговування від одного підрозділу уповноваженого банку до іншого підрозділу цього банку здійснюється в порядку, установленому в пункті 2.9 цієї глави.

2.2. Обслуговуючий банк проставляє на повідомленні дату надходження, що засвідчується підписом відповідального працівника банку та відбитком штампа банку.

Обслуговуючий банк перевіряє правильність оформлення резидентом-позичальником повідомлення на паперовому носії (зокрема, наявність дати та відповідних реквізитів, необхідних підписів, відбитка печатки резидента-позичальника, правильність та повноту заповнення пунктів повідомлення), його відповідність умовам договору з нерезидентом та повноту поданих резидентом-позичальником для реєстрації договору (змін до договору) підтвердних документів, а також відповідність умов договору встановленому законодавством України порядку отримання резидентами кредитів від нерезидентів, зокрема вимогам абзацу першого пункту 1.11, пунктів 1.12, 1.16 глави 1 цього розділу. У разі виявлення невідповідності поданих документів установленим законодавством України вимогам обслуговуючий банк повертає їх резиденту-позичальнику на доопрацювання із зазначенням підстави повернення.

2.3. Якщо за висновком обслуговуючого банку поданий резидентом-позичальником для реєстрації договору пакет документів відповідає встановленим законодавством України вимогам, то обслуговуючий банк:

проставляє на зворотному боці останнього аркуша повідомлення на паперовому носії відмітку про підтвердження відповідності зазначеної в цьому повідомленні інформації умовам договору резидента-позичальника з нерезидентом, оформленого відповідно до вимог законодавства України (далі – відмітка обслуговуючого банку);

надсилає в разі виконання відокремленим підрозділом уповноваженого банку функцій обслуговуючого банку до уповноваженого банку повідомлення з відміткою обслуговуючого банку засобами внутрішньої автоматизації банку в електронній формі або його копію з відміткою обслуговуючого банку на паперовому носії.

Примірник повідомлення з відміткою обслуговуючого банку на паперовому носії, а також засвідчені нотаріально чи підписом відповідального працівника обслуговуючого банку копії документів,

що були подані резидентом-позичальником у пакеті документів для реєстрації договору, залишаються в обслуговуючому банку.

2.4. Відповідальний працівник уповноваженого банку надсилає до територіального управління за місцезнаходженням обслуговуючого банку засобами програмного забезпечення щодо здійснення реєстрації Національним банком договорів резидентів-позичальників з нерезидентами-кредиторами з використанням засобів захисту інформації Національного банку (далі в цій главі – засоби програмного забезпечення щодо реєстрації):

повідомлення з відміткою обслуговуючого банку в електронній формі;

підтвердження про згоду уповноваженого банку на обслуговування операцій за договором (додаток 2) в електронній формі.

Уповноважений банк повинен забезпечити ідентичність інформації, що зазначена у відповідних документах на електронних і паперових носіях.

Примірник підтвердження про згоду уповноваженого банку на обслуговування операцій за договором на паперовому носії передається обслуговуючому банку на зберігання.

2.5. Загальний строк розгляду обслуговуючим банком пакета документів, поданих резидентом-позичальником для реєстрації договору, до їх повернення резиденту-позичальнику на доопрацювання або надсилання уповноваженим банком територіальному управлінню повідомлення в електронному вигляді не повинен перевищувати чотирьох робочих днів із дня надходження документів до обслуговуючого банку.

2.6. Територіальне управління здійснює реєстрацію договору на підставі пакета документів, поданого згідно з вимогами цієї глави уповноваженим банком, який надав згоду на обслуговування операцій за договором, в електронній формі засобами програмного забезпечення щодо реєстрації.

Територіальне управління здійснює реєстрацію договору (змін до договору) резидента-позичальника, що не є уповноваженим банком, аналогічно до порядку, встановленого для реєстрації договорів (змін до договорів) уповноважених банків-позичальників згідно з підпунктом 4.2.3, абзацом другим підпункту 4.2.4, підпунктом 4.2.5, абзацами першим і другим підпункту 4.2.6, підпунктом 4.2.7, абзацом четвертим підпункту 4.2.9 пункту 4.2 глави 4 цього розділу.

Територіальне управління може звернутися до уповноваженого банку за додатковою інформацією, що потрібна для прийняття рішення про реєстрацію договору, яка надається останнім та розглядається територіальним управлінням з дотриманням порядку та строків, встановлених абзацом другим підпункту 4.2.4 пункту 4.2 глави 4 цього розділу.

Територіальне управління вносить відомості про реєстрацію договору до електронного реєстру повідомлень про договори та видає резиденту-позичальнику повідомлення з відміткою про реєстрацію договору, оформлене відповідно до абзацу другого пункту 2.7 цієї глави, що є реєстраційним свідченням до договору (далі в цьому розділі – засвідчене територіальним управлінням повідомлення з відміткою про реєстрацію договору на паперовому носії).

2.7. Територіальне управління після реєстрації договору надсилає:

уповноваженому банку – примірник повідомлення з відміткою про реєстрацію в електронній формі засобами програмного забезпечення щодо реєстрації;

резиденту-позичальнику – засвідчене територіальним управлінням повідомлення з відміткою про реєстрацію договору на паперовому носії на адресу, зазначену в підпункті 2.4 пункту 2 повідомлення (відмітка територіального управління за формою, зазначеною в додатку 1 до цього Положення, роздруковується на зворотному боці першої сторінки примірника повідомлення на паперовому носії та засвідчується підписом уповноваженої особи та відбитком печатки територіального управління. Усі сторінки повідомлення з відміткою про реєстрацію мають бути пронумеровані та прошнуровані).

У разі відмови в реєстрації або неналежного оформлення повідомлення чи підтвердження про згоду уповноваженого банку на обслуговування операцій за договором територіальне управління засобами програмного забезпечення щодо реєстрації повідомляє про це уповноважений банк за формою листа, зазначеною в додатку 3 до цього Положення, з дотриманням строків, встановлених підпунктом 4.2.8 пункту 4.2 глави 4 цього розділу.

2.8. Уповноважений банк роздруковує документ, що надійшов від територіального управління в електронній формі згідно з пунктом 2.7 цієї глави, на паперовому носії для здійснення обліку та контролю.

У разі виконання відокремленим підрозділом уповноваженого банку функцій обслуговуючого банку уповноважений банк надсилає обслуговуючому банку повідомлення з відміткою про реєстрацію договору (лист територіального управління про відмову в реєстрації або неналежне оформлення повідомлення) або засобами внутрішньої автоматизації банку в електронній формі, або роздруковане за допомогою засобів програмного забезпечення щодо реєстрації на паперовому носії.

Обслуговуючий банк зобов'язаний довести до відома резидента-позичальника лист територіального управління про відмову в реєстрації або неналежне оформлення повідомлення (додаток 3), що надсилається через уповноважений банк засобами програмного забезпечення щодо реєстрації, не пізніше робочого дня, наступного за днем отримання уповноваженим банком такого листа.

2.9. Територіальне управління, яке здійснило реєстрацію договору, уносить зміни до електронного реєстру повідомлень про договори стосовно зміни найменування обслуговуючого банку або переходу резидента-позичальника на обслуговування від одного підрозділу уповноваженого банку до іншого підрозділу цього банку на підставі відповідного письмового обґрунтованого звернення уповноваженого банку.

Територіальне управління вносить відповідні зміни щодо обслуговуючого банку засобами програмного забезпечення щодо реєстрації в строк, що не перевищує трьох робочих днів із дати надходження відповідного звернення уповноваженого банку.

2.10. Територіальне управління вносить зміни до реєстрації договору стосовно переходу резидента-позичальника на обслуговування до іншого уповноваженого банку на підставі пакета документів, який передбачений пунктом 2.4 цієї глави, що надійшов від уповноваженого банку, до якого резидент-позичальник має намір перейти на обслуговування операцій за договором.

Перехід резидента-позичальника на обслуговування до іншого уповноваженого банку не є підставою для перегляду інших умов реєстрації договору, у тому числі вимоги щодо розміру виплат за максимальною процентною ставкою (за винятком випадків, передбачених абзацом п'ятим пункту 1.12 глави 1 цього розділу та абзацом четвертим пункту 2.1 цієї глави).

Територіальне управління в строк, що не перевищує п'яти робочих днів із наступного робочого дня після дати надходження до територіального управління відповідного пакета документів, оформленого згідно з вимогами цієї глави:

робить відповідну відмітку на повідомленні про договір та надсилає його з дотриманням порядку, встановленого пунктом 2.7 цієї глави, новому обслуговуючому банку та резиденту-позичальнику; надсилає листа попередньому обслуговуючому банку щодо припинення обслуговування ним операцій за договором у зв'язку з переходом резидента-позичальника на обслуговування до іншого уповноваженого банку.

У разі неналежного оформлення повідомлення чи підтвердження про згоду уповноваженого банку на обслуговування операцій за договором територіальне управління засобами програмного забезпечення щодо реєстрації повідомляє про це уповноважений банк за формою листа, наведеною в додатку 3 до цього Положення, з дотриманням строків, встановлених підпунктом 4.2.8 пункту 4.2 глави 4 цього розділу.

2.11. Територіальне управління анулює реєстрацію договору в разі:

неотримання кредиту (повністю або частково) протягом 180 календарних днів від дати реєстрації договору та закінчення у зв'язку з цим строку дії реєстрації (за відповідним письмовим зверненням у довільній формі резидента-позичальника або обслуговуючого банку);

неотримання відповідної звітності про операції за договором, яка передбачена нормативно-правовим актом Національного банку з питань організації статистичної звітності, що подається до Національного банку (далі – статистична звітність), за три звітних періоди поспіль (у тому числі за відповідним зверненням обслуговуючого банку із зазначеної підстави);

відповідного письмового звернення резидента-позичальника з обґрунтуванням підстав для анулювання (відмова резидента-позичальника від отримання кредиту або відмова нерезидента-кредитора надати кредит, переоформлення договору в інший вид договору на повну суму кредиту, переведення боргу на нерезидента тощо);

виявлення недостовірної інформації в документах, які були подані резидентом-позичальником до обслуговуючого банку та/або Національного банку і на підставі яких здійснено реєстрацію договору;

наявності інформації про порушення резидентом-позичальником норм валютного законодавства під час виконання договору.

Якщо договір переоформляється в інший вид договору на неповну суму, то реєстрація договору не анулюється, а до нього вносяться зміни, визначені умовами інших договорів.

Якщо борг за кількома зареєстрованими договорами замінюється за домовленістю договірних сторін новим позиковим зобов'язанням між тими самими сторонами, то новий договір позики (новації) підлягає реєстрації з одночасним анулюванням реєстрації раніше укладених договорів.

Територіальне управління протягом п'яти робочих днів із дати виникнення підстави для анулювання реєстрації договору розглядає питання про анулювання реєстрації договору і приймає відповідне рішення. Реєстрація вважається анульованою з дати прийняття територіальним управлінням відповідного рішення. Територіальне управління в день прийняття рішення про анулювання реєстрації вносить засобами програмного забезпечення щодо реєстрації відомості щодо анулювання реєстрації договору до електронного реєстру повідомлень і в строк, що не перевищує два робочих дні з дати прийняття такого рішення, направляє листи на паперовому носії на адреси обслуговуючого банку та резидента-позичальника про анулювання реєстрації (із зазначенням підстав для анулювання).

Територіальне управління може звернутися до обслуговуючого банку за додатковою інформацією, що потрібна для прийняття рішення про анулювання реєстрації договору.

2.3. У главі 3:

у пункті 3.1 слова «на підставі реєстраційного свідоцтва» замінити словами «за наявності реєстрації договору Національним банком»;

у пункті 3.2:

в абзаці першому слова «зазначеним у реєстраційному свідоцтві з урахуванням усіх додатків до нього» замінити словами «реєстрації договору»;

в абзацах третьому та четвертому слова «в реєстраційному свідоцтві» замінити словами «під час реєстрації договору»;

абзац сьомий викласти в такій редакції:

«Обслуговуючий банк до проведення платіжної операції за договором має перевірити в електронному реєстрі повідомлень про договори, що ведеться Національним банком та доводиться до відома обслуговуючих банків засобами програмного забезпечення щодо реєстрації, наявність реєстрації договору»;

доповнити пункт новим абзацом такого змісту:

«Обслуговуючий банк після виконання платіжних операцій за договором та/або здійснення купівлі (обміну) іноземної валюти на підставі поданих резидентом-позичальником документів, що підтверджують правомірність проведення такої операції, проставляє на договорі та засвідченому територіальним управлінням повідомленні з відміткою про реєстрацію договору на паперовому носії, а також на копіях цих документів, що залишаються в обслуговуючому банку на зберіганні, дату здійснення операції, її суму, засвідчуючи їх підписом відповідального працівника відповідного підрозділу банку та відбитком його особистого штампа або печатки уповноваженого банку»;

пункт 3.3 доповнити новим абзацом такого змісту:

«Уповноважений банк на підставі цього розділу зобов'язаний розробити та затвердити внутрішнє положення про організацію роботи щодо здійснення контрольних функцій обслуговуючого банку, у якому відповідно до внутрішніх процедур визначити, зокрема, перелік підрозділів, які мають право виконувати функції обслуговуючого банку, порядок надання уповноваженим банком резиденту-позичальнику згоди на обслуговування операцій за договором, порядок та строки обміну між уповноваженим банком та його відокремленим підрозділом, що виконує функції обслуговуючого банку, документами (в електронній та/або паперовій формі), передбаченими цією главою, тощо»;

у пункті 3.4:

речення четверте виключити;

слово «письмового» у всіх відмінках виключити;

у пункті 3.6:

абзац перший викласти в такій редакції:

«3.6. Перехід резидента-позичальника (у разі потреби) на обслуговування операцій за договором в інший уповноважений банк здійснюється після внесення територіальним управлінням відповідних змін до реєстрації договору»;

у пункті слова «реєстраційних свідоцтв (індивідуальних ліцензій)» у всіх відмінках замінити словами «реєстрації договору» у відповідних відмінках;

у пункті 3.7 слова «реєстраційних свідоцтв (індивідуальних ліцензій) Національного банку», «реєстраційному свідоцтві (індивідуальній ліцензії)» замінити словами «реєстрації договору»;

у пункті 3.8:

в абзаці першому слова «Правилами статистичної звітності» замінити словами «нормативно-правовим актом Національного банку з питань організації статистичної звітності, що подається до Національного банку»;

абзац другий викласти в такій редакції:

«Обслуговуючий банк зобов'язаний звернутися до відповідного територіального управління з пропозицією про анулювання реєстрації договору в строк до 10 робочих днів із дати виникнення підстав для анулювання, передбачених абзацами другим і третім пункту 2.11 глави 2 цього розділу»;

абзац третій виключити.

2.4. У главі 4:

у пункті 4.2:

у підпункті 4.2.1 слово та цифру «додатку 6» замінити словом і цифрою «додатку 4»;

в абзаці першому підпункту 4.2.4 слова «повідомлення, яке відповідає вимогам цього пункту» замінити словами «належного пакета документів»;

у підпункті 4.2.6:

у другому реченні абзацу другого слово «Повідомлення» замінити словами «Один примірник повідомлення»;

в абзаці третьому слова «за реєстраційними свідоцтвами» замінити словами «реєстрації договорів резидентів-позичальників, що не є банками»;

в абзаці сьомому підпункту 4.2.7 слова «уповноважений банк» замінити словом «позичальник»;

перше речення абзацу першого підпункту 4.2.8 викласти в такій редакції: «Територіальне управління повідомляє уповноважений банк про відмову в реєстрації або неналежне оформлення документів, поданих уповноваженим банком до територіального управління згідно з вимогами цього розділу, за формою згідно з додатком 3 до цього Положення із зазначенням усіх недоліків, що потребують виправлення»;

перше речення абзацу четвертого підпункту 4.2.9 виключити;

абзац четвертий підпункту 4.2.10 викласти в такій редакції:

«неподання уповноваженим банком статистичної звітності за три звітних періоди поспіль»;

у підпункті 4.2.11 слово та цифри «додатком 11» замінити словом і цифрою «додатком»;

у підпункті 4.2.13:

в абзаці першому слово та цифру «додатком 6» замінити словом і цифрою «додатком 4»;

підпункт після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Продовження строку дії реєстрації договору не дозволяється, якщо розмір виплат за користування кредитом перевищує розмір виплат за максимальною процентною ставкою на дату надходження до територіального управління пакета документів, потрібного для продовження строку дії реєстрації договору».

У зв'язку з цим абзаці третій – п'ятий уважати відповідно абзацами четвертим – шостим;

в абзаці четвертому слова та цифри «у тому числі пунктом 1.15 глави 1 цього розділу» виключити;

в абзаці першому пункту 4.3 слова та цифри «пункту 1.9 глави 1 цього розділу» виключити.

3. У пункті 1.8 глави 1 розділу II цифри «1.10» замінити цифрами «1.7».

4. Додатки 1 – 3 до Положення викласти в такій редакції:

*«Додаток 1
до Положення про порядок отримання
резидентами кредитів, позик в іноземній
валюті від нерезидентів і надання
резидентами позик в іноземній валюті
нерезидентам*

Вихідний № _____
Дата «__» _____
[число, місяць (словами), рік]

_____ (назва, дата, номер договору)

зареєстровано в _____
(найменування територіального управління Національного банку України)
_____ 20__ р. № _____ (зміни до _____),
(дата реєстрації) (номер реєстрації) (назва, дата, номер договору)
зареєстрованого за № _____ від _____ 20__ р.,
(номер реєстрації) (дата реєстрації)

зареєстровано в _____
(найменування територіального управління Національного банку України)
_____ 20__ р. № _____).
(дата реєстрації) (номер реєстрації)

Розмір виплат за користування кредитом (за встановленою договором процентною ставкою з урахуванням комісій, неустойки та інших установлених договором платежів, у тому числі тих, що є санкціями за неналежне виконання умов цього договору) протягом усього періоду дії договору не повинен перевищувати розмір виплат за максимальною процентною ставкою, яка встановлена Національним банком України для зовнішніх запозичень резидентів на рівні _____ % річних¹.

(розмір максимальної процентної ставки, що встановлена Національним банком України для зовнішніх запозичень резидентів, на дату надходження до територіального управління Національного банку України пакета документів, потрібних для реєстрації договору)

Реєстрація дійсна, якщо протягом 180 календарних днів від дати реєстрації резидент-позичальник отримав кредит, позику або його/її частку.

Обслуговування операцій за _____
(назва, дата, номер договору)

з _____ 20__ р. (зазначається дата реєстрації договору, а у разі переходу резидента-позичальника на обслуговування до іншого уповноваженого банку – дата внесення відповідних змін до реєстрації договору) здійснюється _____
(найменування уповноваженого банку, який надав згоду на обслуговування операцій за договором)

_____ (посада уповноваженої особи
територіального управління
Національного банку України)

_____ (підпис)

_____ (ініціали та прізвище)

Примітка. Дані заповнює територіальне управління Національного банку України.

Вихідний № _____
Дата «__» _____
[число, місяць (словами), рік]

Адресати:

_____ найменування територіального управління
Національного банку України)

_____ (найменування уповноваженого банку, який надав згоду
на обслуговування операцій за договором)

Повідомлення про договір, укладений резидентом-позичальником, який не є банком
(повідомлення про зміни до договору, укладеного резидентом-позичальником,
який не є банком)

Відповідно до вимог розділу I Положення про порядок отримання резидентами кредитів, позик в іноземній валюті від нерезидентів і надання резидентами позик в іноземній валюті нерезидентам, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 17.06.2004 № 270, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 15.07.2004 за № 885/9484 (зі змінами) (далі – Положення про порядок отримання резидентами кредитів, позик в іноземній валюті від нерезидентів і надання резидентами позик в іноземній валюті нерезидентам), просимо здійснити _____

(реєстрацію договору, реєстрацію змін до договору, внести зміни до реєстрації договору у зв'язку зі зміною обслуговуючого банку тощо)

_____ (додаткова інформація, що зазначається за потреби)

1. Назва договору, дата, номер: _____

(із зазначенням додаткових угод до договору, які є невід'ємною частиною договору, але за виключенням тих, що зазначаються у пункті 1.3).

1.1. Договір зареєстровано в _____ (зазначається найменування відповідного територіального управління Національного банку України) за № _____ від _____ 20__ р. (заповнюється в разі повідомлення про зміни до договору).

1.2. Зареєстровані зміни до договору (заповнюється в разі повідомлення про зміни до договору за наявності раніше зареєстрованих змін до договору): _____ (дата, номер реєстрації змін до договору)

1.3. Назва, дата, номер документа, на підставі якого вносяться зміни: _____

1.4. Назва, дата, номер документа, що свідчить про належність договору до договорів, що відповідають вимогам пунктів 1.14, 1.18 глави 1 розділу I Положення про порядок отримання резидентами кредитів, позик в іноземній валюті від нерезидентів і надання резидентами позик в іноземній валюті нерезидентам: _____

1.5. Відомості щодо анульованої реєстрації договору (заповнюються в разі потреби нової реєстрації договору замість анульованої): _____

_____ (номер і дата реєстрації договору та дата її анулювання)

1.6. Реквізити платіжного документа, що підтверджує внесення плати за реєстрацію договору (реєстрацію змін до договору, унесення змін до реєстрації договору стосовно переходу резидента-позичальника на обслуговування до іншого уповноваженого банку): _____

2. Відомості щодо резидента-позичальника:

2.1. Юридична особа України: _____ [повне та скорочене (за наявності) найменування юридичної особи, код згідно з Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України (ідентифікаційний код за ЄДРПОУ) та місцезнаходження юридичної особи, прізвища, імена, по батькові керівника та головного бухгалтера, вид підприємства²].

2.2. Суб'єкт господарювання України – фізична особа: _____ [прізвище, ім'я та по батькові, дата народження, серія і номер паспорта (або іншого документа, що посвідчує особу), дата видачі та орган, що його видав; громадянство; адреса місця проживання фізичної особи, реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта, у якому органами державної податкової служби зроблено відмітку про наявність права здійснювати будь-які платежі за серією та номером паспорта].

2.3. Фізична особа: _____ [прізвище, ім'я та по батькові, дата народження, серія і номер паспорта (або іншого документа, що посвідчує особу), дата видачі та орган, що його видав; громадянство; адреса місця проживання фізичної особи, реєст-

раційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта, у якому органами державної податкової служби зроблено відмітку про наявність права здійснювати будь-які платежі за серією та номером паспорта].

2.4. Поштова адреса (для листування): _____.

3. Обслуговуючий банк:

3.1. Найменування, місцезнаходження та код уповноваженого банку або підрозділу цього банку [для уповноваженого банку зазначається код банку – юридичної особи (6 знаків), для відокремленого підрозділу банку – внутрішньобанківський реєстраційний код (20 знаків), що має відповідати відомостям, зазначеним у підтвердженні про згоду уповноваженого банку на обслуговування операцій за договором]: _____.

3.2. Реквізити банківського рахунку, за яким проводяться операції за договором: _____.

4. Найменування та місцезнаходження нерезидента [для фізичної особи – прізвище, ім'я, по батькові (за наявності) та місце проживання], тип кредитора³, банківські реквізити: _____.

5. Сума та назва валюти, що передбачена договором (для кредитної лінії зазначається її розрахунковий обсяг)⁴: _____.

5.1. Кредит, що фінансується за рахунок випуску боргових цінних паперів на міжнародних та іноземних фондових ринках, _____.

5.2. Кредит, що залучається на умовах субординованого боргу з метою врахування цих коштів до капіталу банку, _____.

5.3. Синдикований кредит: _____.

5.4. Інший кредит: _____.

6. Мета використання коштів (за відсутності в договорі інформації щодо мети використання коштів зазначена інформація вказується позичальником за власним визначенням): _____.

7. Строк погашення, передбачений договором (кінцева дата): _____.

8. Строк, на який одержується кредит (позика): до одного року (включно); від одного року до трьох років (включно), понад три роки (підкреслити необхідне).

9. Процентна ставка за основною сумою боргу:

9.1. Безпроцентна/змінювана/фіксована (підкреслити необхідне).

9.2. Розмір базової ставки (у процентах річних)⁵: _____.

9.3. Розмір маржі для змінюваної процентної ставки: _____.

9.4. Максимальний розмір збільшення процентної ставки, визначений договором (у разі застосування змінюваної процентної ставки)⁶: _____.

10. Процентна ставка за простроченими платежами (у процентах річних): _____.

11. Комісії (назва, розмір, визначені договором): _____.

12. Неустойка та інші санкції за договором (назва, розмір, визначені договором): _____.

13. Інші платежі, визначені договором: _____.

14. Інші умови договору, що впливають на розрахунки за договором: _____.

15. Назва документа, дата, номер гарантії (поруки), назва, місцезнаходження гаранта (поручителя), країна, банківські реквізити⁷: _____.

Сума та назва валюти, що передбачені гарантією (порукою): _____.

16. Розрахунок за станом на _____ (указується дата заповнення повідомлення) розміру виплат за користування кредитом протягом періоду дії договору:

Згідно з умовами договору						Розрахункова сума процентів за кредитом за максимальною процентною ставкою, що встановлена Національним банком України для зовнішніх запозичень резидентів ⁹		Примітки
дата операції	операції за основною сумою кредиту		заборгованість за основною сумою боргу	виплати в рахунок сплати процентів, комісій, а також інших платежів, установлених договором (за винятком погашення кредиту) ⁸		сума процентів	кумулятивна сума процентів	
	одержання	погашення		сума операції	кумулятивна сума операцій			
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Усього	Σ	Σ	–	Σ	–	Σ		

У разі потреби додаткові відомості подаються в примітці.

17. Підтверджуємо, що розмір виплат за користування кредитом (за встановленою договором процентною ставкою з урахуванням комісій, неустойки та інших установлених договором платежів, у тому числі тих, що є санкціями за неналежне виконання умов цього договору) протягом усього періоду дії договору не перевищує розмір виплат за максимальною процентною ставкою, установленою Національним банком України для зовнішніх запозичень резидентів на рівні _____ % річних^{10,11}.

(посада та підпис керівника чи іншої уповноваженої особи юридичної особи/підпис фізичної особи – підприємця/підпис фізичної особи)

(ініціали та прізвище)

М. П.
(за наявності)

Дата заповнення повідомлення _____
(число, місяць, рік)

Контактна особа резидента-позичальника _____
(прізвище, ім'я, по батькові, номер телефону, номер факсу)

Відмітка обслуговуючого банку _____¹²
(число, місяць, рік)

Повідомлення про договір перевірено на відповідність умовам договору _____
(зі змінами згідно з _____
(назва, дата, номер договору)

(назва, дата, номер документа, відповідно до якого вносяться зміни до договору)

та фактично здійсненим за договором операціям) з урахуванням вимог Положення про порядок отримання резидентами кредитів, позик в іноземній валюті від нерезидентів і надання резидентами позик в іноземній валюті нерезидентам і встановленого Національним банком України для зовнішніх запозичень резидентів розміру максимальної процентної ставки¹³.

(посада уповноваженої особи банку)

(підпис)

(ініціали та прізвище)

Підписано _____
(число, місяць, рік)

Контактна особа обслуговуючого банку _____
(прізвище, ім'я, по батькові, номер телефону, адреса електронної пошти)

¹ Цей абзац не включається до даних, що заповнюються територіальним управлінням Національного банку України, під час реєстрації договорів, що відповідають вимогам пунктів 1.14, 1.18 глави 1 розділу I Положення про порядок отримання резидентами кредитів, позик в іноземній валюті від нерезидентів і надання резидентами позик в іноземній валюті нерезидентам.

² Підприємство з іноземними інвестиціями, але не дочірнє, підприємство, яке контролює іноземний інвестор (дочірнє), орган місцевого самоврядування, фізична особа – суб'єкт підприємницької діяльності, інші.

³ Тип кредитора: банк або інша фінансова установа; іноземна материнська компанія (іноземна компанія або фізична особа, участь якої в статутному капіталі підприємства-позичальника становить більше ніж 50 відсотків); інший прямиий інвестор, але не материнська компанія, участь якого в статутному капіталі підприємства-позичальника становить не менше ніж 10 та не більше ніж 50 відсотків; офіційний кредитор (іноземний уряд або його офіційне агентство, міжнародна організація); інший приватний кредитор.

⁴ Сума та назва валюти кредиту зазначаються у відповідному підпункті цього пункту згідно з ознаками кредиту.

⁵ Якщо договором передбачена змінювана процентна ставка, то назва базової ставки та розмір базової ставки зазначаються на дату заповнення повідомлення.

⁶ Згідно з частиною шостою статті 1056¹ Цивільного кодексу України у разі застосування змінюваної процентної ставки в кредитному договорі повинен визначатися максимальний розмір збільшення процентної ставки.

⁷ Заповнюється для договорів, забезпечених гарантією (порукою).

⁸ У разі змінюваної процентної ставки за договором для розрахунку розміру річних виплат за користування кредитом використовується розмір базової ставки на дату заповнення повідомлення, що зазначений у підпункті 9.2 пункту 9 цього додатка.

⁹ Обчислюється із застосуванням установленого Національним банком України для зовнішніх запозичень резидентів розміру максимальної процентної ставки, що є дійсним на дату надходження до територіального управління Національного банку України повного пакета документів, потрібних для реєстрації договору, пропорційно часу користування кредитними коштами за методом визначення кількості днів для обрахування процентів, що визначений договором, або за методом «факт/365».

¹⁰ Зазначається встановлений Національним банком України для зовнішніх запозичень резидентів розмір максимальної процентної ставки, що є дійсним на дату надходження до територіального управління Національного банку України повного пакета документів, потрібних для реєстрації договору.

¹¹ Для договорів, що відповідають вимогам пунктів 1.14, 1.18 глави 1 розділу I Положення про порядок отримання резидентами кредитів, позик в іноземній валюті від нерезидентів і надання резидентами позик в іноземній валюті нерезидентам, зазначається таке:

«Згідно з пунктом _____ глави 1 розділу I Положення про порядок отримання резидентами кредитів, позик в іноземній валюті від нерезидентів і надання резидентами позик в іноземній валюті нерезидентам вимоги щодо розміру виплат за користування кредитом до договору не застосовуються».

¹² Дата надсилання уповноваженим банком повідомлення про договір (повідомлення про зміни до договору) з відміткою обслуговуючого банку (заповнюється автоматично засобами програмного забезпечення щодо здійснення Національним банком України реєстрації договорів із використанням засобів захисту інформації Національного банку України).

¹³ Заповнюється обслуговуючим банком.

*Додаток 2
до Положення про порядок отримання
резидентами кредитів, позик в іноземній
валюті від нерезидентів і надання
резидентами позик в іноземній валюті
нерезидентам*

Вихідний № _____

Адресат:

Дата «__» _____
[число, місяць (словами), рік]

_____ (найменування територіального управління
Національного банку України)

_____ (найменування уповноваженого банку, місцезнаходження)

повідомляє про згоду на обслуговування операцій за договором _____

_____ (назва договору, дата, номер)

з урахуванням змін до договору, унесених _____

_____ (назва документа, дата, номер)

укладеним між резидентом _____

_____ [назва резидента, місцезнаходження (місце проживання),

_____ ідентифікаційний код за ЄДРПОУ, для фізичних осіб – прізвище, ім'я та по батькові,

_____ реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта, у

_____ якому органами державної податкової служби зроблено відмітку про наявність права

_____ здійснювати будь-які платежі за серією та номером паспорта]

та нерезидентом _____

_____ [назва нерезидента (країна)]

Операції за зазначеним договором обслуговуватиме: _____

_____ (назва підрозділу банку,

_____ який обслуговуватиме операції за договором, його місцезнаходження та

_____ внутрішньобанківський реєстраційний код)

Залучення кредитних коштів передбачається у вигляді кредитної лінії із загальним (розрахунковим) обсягом: _____ (цей абзац уключається до листа в разі залучення кредитних коштів як кредитної лінії, якщо в договорі зазначається не загальний обсяг кредитної лінії, а лише ліміт заборгованості).

Відомості щодо одержання кредиту (позики, поворотної фінансової допомоги) без реєстрації договору:

_____ (сума кредиту, одержана резидентом без

_____ реєстрації договору, дата зарахування коштів на розподільчий рахунок та поточний

_____ (цей абзац уключається до листа

_____ рахунок резидента)

лише в разі виявлення банком факту одержання кредиту резидентом-позичальником від нерезидента без реєстрації договору).

Відомості щодо реєстрації договору (змін до договору): договір зареєстровано в _____

_____ (найменування територіального управління Національного банку України)

за № _____ від _____ 20__ року.

Відомості щодо договору, права вимоги за яким резидентом – первісним кредитором відступлено нерезиденту – новому кредитору: _____ (цей абзац уключається до листа в разі реєстрації договору про одержання резидентом-позичальником кредиту в іноземній валюті від резидента – первісного кредитора, права вимоги за яким відступлено нерезиденту. Зазначаються реквізити документа, що є підставою для відступлення прав вимоги нерезиденту, сума одержаного резидентом-позичальником кредиту та стан заборгованості за кредитом).

_____ (додаткова інформація, що зазначається за потреби)

_____ (посада уповноваженої особи банку)

_____ (підпис)

_____ (ініціали та прізвище)

М. П.

Виконавець _____ (прізвище та ініціали, номер телефону)

*Додаток 3
до Положення про порядок отримання
резидентами кредитів, позик в іноземній
валюті від нерезидентів і надання
резидентами позик в іноземній валюті
нерезидентам*

Вихідний № _____
Дата « ____ » _____
[число, місяць (словами), рік]

Адресат: _____
(найменування уповноваженого банку –
позичальника/найменування уповноваженого
банку, який надав згоду на обслуговування
операцій за договором)

_____ (найменування територіального управління Національного банку України)
повідомляє, що в повідомленні про договір (повідомлення про зміни до договору, підтвердженні про згоду уповноваженого банку на обслуговування операцій за договором) від _____ 20__ року стосовно _____
(дата, місяць) (назва договору або

_____ доповнення до договору, на підставі якого вносяться зміни до договору, дата, номер)

виявлено таке: _____
У зв'язку з цим на підставі _____¹ Вам _____².

_____ (посада уповноваженої особи територіального
управління Національного банку України)

_____ (підпис)

_____ (ініціали та прізвище)

М. П.

¹ Згідно з вимогами пункту 1.13 глави 1, абзацу четвертого пункту 2.7 глави 2, підпунктів 4.2.5, 4.2.7 або 4.2.13 пункту 4.2 глави 4 розділу I цього Положення.

² У разі неналежного оформлення повідомлення про договір (повідомлення про зміни до договору) або підтвердження про згоду уповноваженого банку на обслуговування операцій за договором зазначається таке: «необхідно подати повторний пакет документів для реєстрації». У разі відмови в реєстрації договору (змін до договору) зазначається таке: «відмовлено в реєстрації договору (змін до договору, зареєстрованого в _____ за № ____ від _____ 20__ р.)». У разі відмови в продовженні строку дії реєстрації договору уповнова-

женого банку-позичальника зазначається таке: «відмовлено в продовженні строку дії реєстрації договору, зареєстрованого в _____ за № __ від _____ 20__ р.».

5. Додатки 4, 5 виключити.

У зв'язку з цим додатки 6 – 11 уважати відповідно додатками 4 – 9.

6. У додатку 4 до Положення:

пункт 1 доповнити двома новими підпунктами такого змісту:

«1.8. Назва, дата, номер документа, що свідчить про належність договору до договорів, що відповідають вимогам пунктів 1.14, 1.18 глави 1 розділу I Положення про порядок отримання резидентами кредитів, позик в іноземній валюті від нерезидентів і надання резидентами позик в іноземній валюті нерезидентам _____».

1.9. Реквізити платіжного документа, що підтверджує внесення плати за реєстрацію договору (реєстрації змін до договору) _____»;

виноску 1 викласти в такій редакції:

«¹ Цей абзац не включається до даних, що заповнюються територіальним управлінням Національного банку України, під час реєстрації договорів, що відповідають вимогам пунктів 1.14, 1.18 глави 1 розділу I Положення про порядок отримання резидентами кредитів, позик в іноземній валюті від нерезидентів і надання резидентами позик в іноземній валюті нерезидентам»;

виноску 3 викласти в такій редакції:

«³ Тип кредитора: материнський банк (іноземний банк, участь якого в статутному капіталі банку-позичальника становить більше ніж 50 відсотків); інший банк або фінансова установа; іноземна материнська компанія (іноземна компанія або фізична особа, участь якої в статутному капіталі підприємства-позичальника становить більше ніж 50 відсотків); інший прямиий інвестор, але не материнська компанія, участь якого в статутному капіталі підприємства-позичальника становить не менше ніж 10 та не більше ніж 50 відсотків; офіційний кредитор (іноземний уряд або його офіційне агентство, міжнародна організація); інший приватний кредитор».

7. Доповнити Положення новим додатком 5:

*«Додаток 5
до Положення про порядок отримання
резидентами кредитів, позик в іноземній
валюті від нерезидентів і надання
резидентами позик в іноземній валюті
нерезидентам*

Відомості про реєстрацію/анулювання реєстрації договорів (змін до договорів), які передбачають виконання _____

(найменування уповноваженого

_____ боргових зобов'язань перед нерезидентами за

банку-позичальника)

залученими від них кредитами, позиками за _____ 20__ року:

(місяць)

Тип операції	Відомості про реєстрацію договору		Відомості про реєстрацію змін до договору		Відомості про договір (зміни до договору)			Дата анулювання реєстрації договору
	номер	дата	номер	дата	назва	дата	номер	
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Примітка.

Колонка 1 «Тип операції» – зазначається «реєстрація договору»/«реєстрація змін до договору»/«анулювання реєстрації договору».

Колонки 2 та 3 «Відомості про реєстрацію договору: номер, дата». Для типу операції «реєстрація договору» – зазначаються відомості про реєстрацію договору протягом звітного місяця. Для типу операції «реєстрація змін до договору» – зазначаються відомості про первісну реєстрацію договору. Для типу операції «анулювання реєстрації договору» – зазначаються відомості про реєстрацію договору, яка анулюється.

Колонки 4 та 5 «Відомості про реєстрацію змін до договору: номер, дата» – зазначаються відомості про реєстрацію змін до договору протягом звітного місяця.

Колонки 6 – 8 «Відомості про договір (зміни до договору): назва, дата, номер» – зазначаються відомості про договір (зміни до договору), за наявності зареєстрованих змін до договору додатково зазначаються назва, дата, номер документа, на підставі якого були внесені зміни до договору.

Колонка 9 «Дата анулювання реєстрації договору» – заповнюється лише для типу операції «анулювання реєстрації договору».

У зв'язку з цим додатки 5 – 9 до Положення уважати відповідно додатками 6 – 10. У тексті Положення посилання на додатки 7 – 9 замінити посиланням відповідно на додатки 6 – 8.

8. Додатки 9, 10 виключити.

9. У Положенні та додатках до нього слово «плаваюча» в усіх відмінках замінити словом «змінювана» у відповідних відмінках.

*Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
9 липня 2012 р. за № 1136/21448*

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 20 червня 2012 р. № 251

**Про визнання таким, що втратив чинність,
наказу Міністерства економіки України, Міністерства фінансів України,
Міністерства статистики України, Національного банку України
від 26 вересня 1996 року № 131/208/288/88**

Відповідно до Закону України «Про Національний банк України» та з метою приведення нормативно-правових актів у відповідність до законодавства України Правління Національного банку України **постановляє:**

1. Визнати таким, що втратив чинність, наказ Міністерства економіки України, Міністерства фінансів України, Міністерства статистики України, Національного банку України від 26 вересня 1996 року № 131/208/288/88 «Про затвердження Інструкції про порядок перерахунку звітних і планових показників соціального і економічного розвитку України та бюджетів усіх рівнів з українських карбованців у гривні», зареєстрований у Міністерстві юстиції України 11 жовтня 1996 року за № 595/1620.

2. Департаменту статистики та звітності (Головко В. А.) після державної реєстрації в Міністерстві юстиції України довести зміст цієї постанови до відома підрозділів центрального апарату, структурних одиниць і підрозділів, територіальних управлінь Національного банку України.

3. Постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування.

4. Контроль за виконанням цієї постанови залишаю за собою.

В. о. Голови І. В. Соркін

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
12 липня 2012 р. за № 1178/21490

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 20 червня 2012 р. № 254

**Про затвердження Положення про порядок регулювання діяльності
банківських груп**

Відповідно до Закону України від 19.05.2011 № 3394-VI «Про внесення змін до деяких Законів України щодо нагляду на консолідованій основі», Законів України «Про Національний банк України», «Про банки і банківську діяльність», «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», з метою забезпечення стабільності банківської системи та впровадження нагляду на консолідованій основі за банківськими групами Правління Національного банку України **постановляє**:

1. Затвердити Положення про порядок регулювання діяльності банківських груп (далі – Положення), що додається.
2. Банківським групам, створеним до 19.12.2011, забезпечувати дотримання вимог і нормативів, установлених Положенням, починаючи з 19.12.2013.
3. Банківським групам, створеним після 19.12.2011, забезпечувати дотримання вимог і нормативів, установлених Положенням, починаючи з 01.01.2013.
4. Відповідальним особам банківських груп, створених до 19.12.2011, рекомендувати надавати звітність та інформацію до Національного банку України в обсязі, визначеному Положенням, у тестовому режимі з 01.01.2013 до 19.12.2013.
5. Главу 2 розділу IX Інструкції про порядок регулювання діяльності банків в Україні, затвердженої постановою Правління Національного банку України від 28.08.2001 № 368, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 26.09.2001 за № 841/6032 (зі змінами), виключити. У зв'язку з цим глави 3, 4, 5 уважати відповідно главами 2, 3, 4.
6. Департаменту нормативно-методологічного забезпечення банківського регулювання та нагляду (Іваненко Н. В.), Юридичному департаменту (Новіков В. В.) подати цю постанову на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.
7. Департаменту нормативно-методологічного забезпечення банківського регулювання та нагляду (Іваненко Н. В.) після державної реєстрації в Міністерстві юстиції України довести зміст цієї постанови до відома банків.
8. Банкам, які є учасниками банківських груп, довести зміст цієї постанови до відома контролерів банківських груп та відповідальних осіб банківських груп.
9. Постанова набирає чинності з дня офіційного опублікування, крім глави 5 розділу II Положення, яка набирає чинності з 01.01.2013.
10. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на заступника Голови Національного банку України Соркіна І. В.

В. о. Голови І. В. Соркін

ЗАТВЕРДЖЕНО
Постанова Правління
Національного банку України
20.06.2012 № 254

ПОЛОЖЕННЯ про порядок регулювання діяльності банківських груп

Розділ I. Загальні положення

1. Це Положення розроблено згідно із Законом України від 19.05.2011 № 3394-VI «Про внесення змін до деяких законів України щодо нагляду на консолідованій основі», Законами України «Про Національний банк України», «Про банки і банківську діяльність» (далі – Закон про банки), «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» з урахуванням загальноприйнятих у міжнародній практиці принципів і стандартів та встановлює вимоги щодо регулювання діяльності банківських груп з метою забезпечення стабільності банківської системи та обмеження ризиків, які виникають унаслідок участі фінансових установ у банківських групах.

2. Вимоги цього Положення поширюються на банківські групи та підгрупи, що визначені в межах банківських груп (далі – підгрупи банківських груп) відповідно до Положення про порядок ідентифікації та визнання банківських груп, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 09.04.2012 № 134, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 28.04.2012 за № 708/21021.

3. Це Положення встановлює порядок розрахунку консолідованого регулятивного капіталу (далі – регулятивний капітал) банківської групи, підгруп банківської групи, вимоги щодо достатності регулятивного капіталу банківської групи, підгруп банківської групи, у тому числі необхідний розмір регулятивного капіталу банківської групи, підгруп банківської групи і такі обов'язкові економічні нормативи:

а) нормативи капіталу:

співвідношення регулятивного капіталу до сукупних активів (Н3к);

співвідношення регулятивного капіталу до зобов'язань (Н3-1к);

б) нормативи ліквідності:

поточної ліквідності (Н5к);

короткострокової ліквідності (Н6к);

в) нормативи кредитного ризику:

максимального розміру кредитного ризику на одного контрагента (Н7к);

великих кредитних ризиків (Н8к);

максимального розміру кредитів, гарантій та поручительств, наданих одному інсайдеру (Н9к);

максимального сукупного розміру кредитів, гарантій та поручительств, наданих інсайдерам (Н10к);

максимального сукупного розміру кредитів, гарантій та поручительств, наданих інсайдерам, які не є фінансовими установами (Н10-1к);

г) нормативи участі (інвестування):

участі (інвестування) у капіталі юридичної особи, що не є фінансовою установою (Н11к);

загальної суми участі (інвестування) (Н12к).

4. Банківські групи та кредитно-інвестиційні підгрупи зобов'язані дотримуватися вимог щодо достатності регулятивного капіталу та всіх економічних нормативів.

Страхові підгрупи зобов'язані дотримуватися вимог щодо достатності регулятивного капіталу.

5. Підгрупи банківської групи, визначені за географічним критерієм, до складу яких входять різні учасники банківської групи незалежно від видів їх діяльності, зобов'язані дотримуватися вимог щодо достатності регулятивного капіталу та всіх економічних нормативів. Підгрупи банківської групи, визначені за географічним критерієм, до складу яких входять виключно страхові компанії, зобов'язані дотримуватися вимог щодо достатності регулятивного капіталу.

6. Достатність регулятивного капіталу та економічні нормативи Н7к, Н8к, Н9к, Н10к, Н10-1к, Н11к, Н12к за банківською групою розраховуються на підставі звітності всіх учасників банківської

групи, економічні нормативи Н3к, Н3-1к, Н5к, Н6к – на підставі звітності учасників банківської групи, крім страхових компаній.

Для розрахунку достатності регулятивного капіталу, економічних нормативів банківської групи/підгрупи банківської групи активи, зобов'язання та позабалансові інструменти включаються відповідно до порядку, визначеного Інструкцією про порядок регулювання діяльності банків в Україні, затвердженою постановою Правління Національного банку України від 28.08.2001 № 368, зареєстрованою в Міністерстві юстиції України 26.09.2001 за № 841/6032 (зі змінами) (далі – Інструкція № 368), з урахуванням алгоритму розрахунку економічних нормативів, розробленого відповідно до Інструкції № 368 та затвердженого окремою постановою Правління Національного банку України.

7. Базою для розрахунку економічних нормативів Н7к, Н8к, Н11к, Н12к банківської групи або підгрупи банківської групи (далі – банківська група/підгрупа банківської групи) є регулятивний капітал банківської групи/підгрупи банківської групи, розрахований відповідно до глави 1 розділу II цього Положення.

Базою для розрахунку економічних нормативів Н3к, Н3-1к банківської групи/підгрупи банківської групи є регулятивний капітал банківської групи (крім страхових компаній)/підгрупи банківської групи, розрахований відповідно до глави 1 розділу II цього Положення.

Базою для розрахунку економічних нормативів Н9к, Н10к, Н10-1к банківської групи/підгрупи банківської групи є консолідований статутний капітал (далі – статутний капітал) банківської групи/підгрупи банківської групи, що відображений у консолідованій звітності банківської групи/субконсолідованій звітності підгрупи банківської групи, яка складається в порядку, визначеному в главі 2 розділу VI цього Положення.

8. Операції, які вилучаються під час розрахунку регулятивного капіталу банківської групи/підгрупи банківської групи, не включаються до розрахунку економічних нормативів банківської групи/підгрупи банківської групи, базою для розрахунку яких є регулятивний капітал банківської групи/підгрупи банківської групи.

9. Розрахунок достатності регулятивного капіталу, економічних нормативів підгрупи банківської групи, визначеної за географічним критерієм, здійснюється відповідно до вимог цього Положення, виходячи зі складу учасників такої підгрупи.

10. У разі порушення банківською групою, відповідальною особою банківської групи, іншими учасниками банківської групи вимог цього Положення Національний банк України (далі – Національний банк) адекватно вчиненому порушенню застосовує заходи впливу згідно зі статтею 73 Закону про банки та відповідними нормативно-правовими актами Національного банку з питань застосування заходів впливу.

11. Терміни та поняття, які вживаються в цьому Положенні, застосовуються в значеннях, визначених Законом про банки, іншими законами України та нормативно-правовими актами Національного банку.

Розділ II. Регулятивний капітал банківської групи, нормативи капіталу

Глава 1. Порядок розрахунку регулятивного капіталу банківської групи

1.1. Регулятивний капітал є одним з найважливіших показників діяльності банківської групи як окремої економічної одиниці, який визначається з урахуванням впливу інвестицій у капітал учасників банківської групи та характеризує рівень прийняття на себе ризиків власниками банківської групи.

Основним призначенням регулятивного капіталу банківської групи є покриття негативних наслідків різних ризиків, на які наражаються учасники банківської групи в процесі здійснення діяльності з надання фінансових послуг, уключаючи ризики, які виникають унаслідок участі в банківській групі.

1.2. Регулятивний капітал банківської групи залежно від складу учасників банківської групи визначається як:

сума регулятивного капіталу кредитно-інвестиційної підгрупи та регулятивного капіталу страхової підгрупи; або

сума регулятивного капіталу кредитно-інвестиційної підгрупи та регулятивного капіталу страхової компанії – учасника банківської групи, якщо страхової підгрупи немає; або

сума регулятивного капіталу страхової підгрупи та регулятивного капіталу учасника (учасників) банківської групи, якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає; або

сума регулятивних капіталів учасників банківської групи, якщо підгруп банківської групи немає.

1.3. Регулятивний капітал банківської групи розраховується за такою формулою:

$$PK(\text{бг}) = PK(\text{кіп/у}) + PK(\text{сп/у}) - B,$$

де $PK(\text{бг})$ – регулятивний капітал банківської групи;

$PK(\text{кіп/у})$ – регулятивний капітал кредитно-інвестиційної підгрупи / учасників банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає;

$PK(\text{сп/у})$ – регулятивний капітал страхової підгрупи / страхової компанії – учасника банківської групи, якщо страхової підгрупи немає;

B – відвернення:

сума вкладень (акції, частки, паї) учасників банківської групи в капітал інших учасників банківської групи, які не були вираховані під час розрахунку регулятивного капіталу підгруп банківської групи або учасників банківської групи, якщо відповідної підгрупи банківської групи немає;

сума перевищення загальної суми операцій, що здійснені учасниками банківської групи щодо одного контрагента (групи пов'язаних контрагентів), над установленим нормативним значенням нормативу максимального розміру кредитного ризику на одного контрагента (Н7к);

сума перевищення загальної суми операцій, що здійснені щодо одного інсайдера банківської групи, над установленим нормативним значенням нормативу максимального розміру кредитів, гарантій та поручительств, наданих одному інсайдеру банківської групи (Н9к).

1.4. Під час розрахунку регулятивного капіталу банківської групи, підгруп банківської групи не допускається неодноразове врахування елементів капіталу.

1.5. Регулятивний капітал кредитно-інвестиційної підгрупи визначається як сума регулятивних капіталів учасників цієї підгрупи.

Регулятивний капітал банку – учасника банківської групи незалежно від країни його реєстрації розраховується відповідно до порядку, визначеного главою 1 розділу II Інструкції № 368.

Регулятивний капітал інших учасників кредитно-інвестиційної підгрупи визначається відповідно до правил, установлених відповідним державним органом, що здійснює регулювання ринку фінансових послуг. Якщо таких правил немає, то регулятивний капітал визначається в розмірі власного капіталу, що відображений у його фінансовій звітності у звіті «Баланс» (підсумок за розділом I «Власний капітал»), зменшеного на суму залишкової вартості нематеріальних активів (стаття 10 розділу I «Необоротні активи»).

Під час розрахунку регулятивного капіталу кредитно-інвестиційної підгрупи з капіталу учасника цієї підгрупи виключається сума вкладень інших учасників цієї підгрупи.

Якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає, то регулятивний капітал учасників банківської групи визначається відповідно до вимог цього пункту.

1.6. Регулятивний капітал страхової підгрупи/страхової компанії, якщо страхової підгрупи немає, незалежно від країни реєстрації страхової компанії – учасника банківської групи визначається в розмірі фактичного запасу платоспроможності (нетто-активи) страховика, розрахованому відповідно до вимог статті 30 Закону України «Про страхування» та нормативно-правових актів національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг.

Регулятивний капітал страхової підгрупи розраховується за даними субконсолідованої звітності страхової підгрупи.

Глава 2. Необхідний розмір регулятивного капіталу (НРК)

2.1. Необхідний розмір регулятивного капіталу банківської групи/підгрупи банківської групи є розрахунковою величиною, яка визначається на основі оцінки ризиків. Чим більшими є ризики, які бере на себе банківська група/підгрупа банківської групи, тим вищим має бути необхідний розмір регулятивного капіталу банківської групи/підгрупи банківської групи.

2.2. Необхідний розмір регулятивного капіталу банківської групи визначається як:

сума необхідного розміру регулятивного капіталу кредитно-інвестиційної підгрупи та необхідного розміру регулятивного капіталу страхової підгрупи; або

сума необхідного розміру регулятивного капіталу кредитно-інвестиційної підгрупи та необхідного розміру регулятивного капіталу страхової компанії – учасника банківської групи, якщо страхової підгрупи немає; або

сума необхідного розміру регулятивного капіталу страхової підгрупи та необхідного розміру регулятивного капіталу учасника (учасників) банківської групи (крім страхової компанії), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає; або

сума необхідного розміру регулятивних капіталів учасників банківської групи, якщо підгруп банківської групи немає.

2.3. Необхідний розмір регулятивного капіталу банківської групи розраховується за такою формулою:

$$\text{НРК(бг)} = \text{НРК(кіп/у)} + \text{НРК(сп/у)} - \text{К},$$

де НРК(бг) – необхідний розмір регулятивного капіталу банківської групи;

НРК(кіп/у) – необхідний розмір регулятивного капіталу кредитно-інвестиційної підгрупи/учасників банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає;

НРК(сп/у) – необхідний розмір регулятивного капіталу страхової підгрупи/страхової компанії – учасника банківської групи, якщо страхової підгрупи немає;

К – коригування, що визначається як необхідний розмір регулятивного капіталу, що був розрахований на суму активів – вкладень (акції, частки, паї) учасників банківської групи в капітал інших учасників банківської групи. Коригування здійснюється за умови, що такі вкладення були вираховані під час розрахунку регулятивного капіталу банківської групи.

Сума коригування розраховується за такою формулою:

$$\text{К} = \text{Ав} \cdot 0,1,$$

де Ав – сума вкладень у капітал учасників банківської групи, зважених за ступенем кредитного ризику, що приймалася до розрахунку необхідного розміру регулятивного капіталу (НРК).

2.4. Необхідний розмір регулятивного капіталу кредитно-інвестиційної підгрупи/учасників банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає, розраховується за такою формулою:

$$\text{НРК(кіп/у)} = (\text{Ар} + \text{Свп}) \cdot 0,1,$$

де Ар – сукупна сума консолідованих активів та позабалансових інструментів кредитно-інвестиційної підгрупи/учасників банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає, зважених на відповідні коефіцієнти ризику залежно від групи ризику, до якої віднесено актив, відповідно до глави 1 розділу IV Інструкції № 368, з урахуванням даних аналітичного обліку згідно з алгоритмом розрахунку економічних нормативів, розробленим відповідно до Інструкції № 368 та затвердженим окремою постановою Правління Національного банку України;

Свп – сукупна сума відкритої валютної позиції, яка визначається в порядку, установленому главою 1 розділу IV Інструкції № 368.

2.5. Необхідний розмір регулятивного капіталу страхової підгрупи/страхової компанії – учасника банківської групи, якщо страхової підгрупи немає (НРК(сп/у)), визначається як загальна сума нормативного запасу платоспроможності страховиків/нормативний запас платоспроможності страховика, що визначається відповідно до вимог статті 30 Закону України «Про страхування» та нормативно-правових актів національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг.

Глава 3. Достатність регулятивного капіталу банківської групи

3.1. Достатність регулятивного капіталу банківської групи відображає здатність банківської групи покрити збитки, спричинені взятими ризиками, за рахунок регулятивного капіталу.

3.2. Достатність регулятивного капіталу визначається шляхом порівняння розміру регулятивного капіталу банківської групи/підгрупи банківської групи з необхідним розміром регулятивного капіталу банківської групи/підгрупи банківської групи, розрахованим відповідно до вимог цього розділу.

Вимоги щодо достатності регулятивного капіталу банківської групи/підгрупи банківської групи є дотриманими, якщо розмір регулятивного капіталу банківської групи/підгрупи банківської групи дорівнює або перевищує необхідний розмір регулятивного капіталу банківської групи/підгрупи банківської групи.

Глава 4. Норматив (коефіцієнт) співвідношення регулятивного капіталу до сукупних активів (НЗк)

4.1. Норматив (коефіцієнт) співвідношення регулятивного капіталу до сукупних активів (НЗк) (далі – норматив НЗк) відображає розмір регулятивного капіталу банківської групи, потрібний для здійснення учасниками банківської групи активних операцій.

4.2. Норматив НЗк розраховується за даними субконсолідованого балансу кредитно-інвестиційної підгрупи/учасників банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає, та іншої інформації, необхідної для такого розрахунку.

4.3. Норматив НЗк установлює мінімальний коефіцієнт співвідношення регулятивного капіталу кредитно-інвестиційної підгрупи/учасників банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає, до сукупних активів кредитно-інвестиційної підгрупи/учасників банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає, відповідно.

Норматив НЗк розраховується за такою формулою:

$$\text{НЗк} = \frac{\text{РК(кіп/у)}}{\text{СА(кіп/у)}} \cdot 100\%,$$

де РК(кіп/у) – регулятивний капітал кредитно-інвестиційної підгрупи/учасників банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає;

СА(кіп/у) – сукупні активи кредитно-інвестиційної підгрупи/учасників банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає.

4.4. Під час розрахунку нормативу НЗк до сукупних активів включаються активи кредитно-інвестиційної підгрупи/учасників банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає, що визначені в главі 2 розділу IV Інструкції № 368. У цьому разі сума сформованих резервів за цими активними операціями до розрахунку не включається.

4.5. Нормативне значення нормативу НЗк має бути не менше ніж 9 відсотків.

Глава 5. Норматив (коефіцієнт) співвідношення регулятивного капіталу до зобов'язань (НЗ-1к)

5.1. Норматив (коефіцієнт) співвідношення регулятивного капіталу до зобов'язань (НЗ-1к) (далі – норматив НЗ-1к) визначає достатність власних коштів банківської групи для виконання зобов'язань перед вкладниками та кредиторами з урахуванням ризиків, які виникають унаслідок участі фінансових установ у групі.

5.2. Норматив НЗ-1к розраховується за даними субконсолідованого балансу кредитно-інвестиційної підгрупи/учасників банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає, та іншої інформації, необхідної для такого розрахунку.

5.3. Норматив НЗ-1к установлює мінімальний коефіцієнт співвідношення регулятивного капіталу кредитно-інвестиційної підгрупи/учасників банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає, до сукупних зобов'язань кредитно-інвестиційної підгрупи/учасників банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає, відповідно.

Розрахунок нормативу НЗ-1к здійснюється за такою формулою:

$$\text{НЗ-1к} = \frac{\text{РК(кіп/у)}}{\text{З(кіп/у)}} \cdot 100\%,$$

де РК(кіп/у) – регулятивний капітал кредитно-інвестиційної підгрупи/учасників банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає;

З(кіп/у) – сукупні зобов'язання кредитно-інвестиційної підгрупи/учасників банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає.

5.4. Під час розрахунку нормативу НЗ-1к до зобов'язань уключаються зобов'язання кредитно-інвестиційної підгрупи/учасників банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає, що визначені главою 3 розділу IV Інструкції № 368.

5.5. Нормативне значення нормативу НЗ-1к має бути не менше ніж 10 відсотків.

Розділ III. Нормативи ліквідності

Глава 1. Вимоги до ліквідності банківської групи

1.1. Ліквідність банківської групи характеризує здатність банківської групи як окремої економічної одиниці залучати та утримувати достатні обсяги ресурсів, необхідні для забезпечення своєчасного виконання грошових зобов'язань та здійснення діяльності, не наражаючись на ризик понесення неприйнятних втрат.

Достатній рівень ліквідності банківської групи визначається оптимальним співвідношенням між строками і сумами погашення розміщених активів та строками і сумами виконання зобов'язань.

1.2. З метою обмеження ризику ліквідності та забезпечення стабільної діяльності учасників банківської групи для банківської групи/підгруп банківської групи встановлюються такі нормативи ліквідності:

поточної ліквідності (Н5к);

короткострокової ліквідності (Н6к).

1.3. Для розрахунку нормативів ліквідності банківської групи/підгрупи банківської групи активи, зобов'язання та позабалансові інструменти включаються відповідно до порядку, визначеного Інструкцією № 368, з урахуванням даних аналітичного обліку, визначених у поясненнях щодо заповнення форми статистичної звітності № 631 «Звіт про структуру активів та пасивів за строками» Правил організації статистичної звітності, що подається до Національного банку України, затверджених постановою Правління Національного банку України від 19.03.2003 № 124, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 07.05.2003 за № 353/7674 (далі – Правила № 124).

Глава 2. Норматив поточної ліквідності (Н5к)

2.1. Норматив поточної ліквідності (Н5к) (далі – норматив Н5к) визначається як співвідношення активів з кінцевим строком погашення до 31 дня (уключно) до зобов'язань з кінцевим строком погашення до 31 дня (уключно).

2.2. Норматив Н5к встановлює мінімально необхідний обсяг активів банківської групи для забезпечення виконання поточного обсягу своїх зобов'язань протягом одного календарного місяця.

2.3. Розрахунок нормативу Н5к здійснюється за даними субконсолідованого балансу кредитно-інвестиційної підгрупи/учасників банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає, та іншої інформації, необхідної для такого розрахунку, з урахуванням розподілу активів і зобов'язань за строками до погашення.

Розрахунок нормативу Н5к здійснюється за такою формулою:

$$Н5к = \frac{А(кіп/у)}{Зп(кіп/у)} \cdot 100\%,$$

де А(кіп/у) – сукупні активи кредитно-інвестиційної підгрупи/учасників банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає, з кінцевим строком погашення до 31 дня (уключно);

Зп(кіп/у) – сукупні зобов'язання кредитно-інвестиційної підгрупи/або учасників банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає, з кінцевим строком погашення до 31 дня (уключно).

2.4. Під час розрахунку нормативу Н5к до активів і зобов'язань з кінцевим строком погашення до 31 дня включаються активи та зобов'язання кредитно-інвестиційної підгрупи/учасників банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає, що визначені в пунктах 3.2, 3.3 глави 3 розділу V, з урахуванням вимог глави 1 розділу V Інструкції № 368.

2.5. Нормативне значення нормативу Н5к має бути не менше ніж 40 відсотків.

Глава 3. Норматив короткострокової ліквідності (Н6к)

3.1. Норматив короткострокової ліквідності (Н6к) (далі – норматив Н6к) визначається як співвідношення активів з кінцевим строком погашення до одного року до зобов'язань з кінцевим строком погашення до одного року.

3.2. Норматив Н6к установлює мінімально необхідний обсяг активів банківської групи для забезпечення виконання своїх зобов'язань протягом одного року.

3.3. Розрахунок нормативу Н6к здійснюється за даними субконсолідованого балансу кредитно-інвестиційної підгрупи/учасників банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає, та іншої інформації, необхідної для такого розрахунку, з урахуванням розподілу активів та зобов'язань за строками до погашення.

Розрахунок нормативу Н6к здійснюється за такою формулою:

$$Н6к = \frac{А1(кіп/у)}{З1(кіп/у)} \cdot 100\%,$$

де А1(кіп/у) – сукупні активи кредитно-інвестиційної підгрупи/учасників банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає, з кінцевим строком погашення до одного року.

З1(кіп/у) – сукупні зобов'язання кредитно-інвестиційної підгрупи/учасників банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає, з кінцевим строком погашення до одного року.

3.4. Під час розрахунку нормативу Н6к до активів і зобов'язань з кінцевим строком погашення до одного року включаються активи та зобов'язання кредитно-інвестиційної підгрупи/учасників банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає, що визначені в пунктах 4.2, 4.3 глави 4 розділу V, з урахуванням вимог глави 1 розділу V Інструкції № 368.

3.5. Нормативне значення нормативу Н6к має бути не менше ніж 60 відсотків.

Розділ IV. Нормативи кредитного ризику

Глава 1. Вимоги щодо обмеження кредитного ризику

1.1. Кредитний ризик, на який наражається банківська група, – це наявний або потенційний ризик для надходжень та капіталу банківської групи, що виникає через неспроможність особи або групи осіб, які несуть спільний економічний ризик, які взяли на себе зобов'язання виконати умови будь-якої фінансової угоди з учасником банківської групи або в інший спосіб виконати взяті на себе зобов'язання.

1.2. До операцій, що генерують кредитний ризик, належать активні операції, яким притаманний кредитний ризик, що пов'язані з наданням залучених коштів у тимчасове користування або прийняттям зобов'язань про надання коштів у тимчасове користування, будь-яке продовження строку погашення боргу, яке надано в обмін на зобов'язання боржника щодо повернення заборгованої суми.

1.3. З метою обмеження кредитного ризику, що виникає внаслідок невиконання контрагентами учасників банківської групи своїх зобов'язань, та забезпечення стабільної діяльності учасників банківської групи встановлюються такі нормативи кредитного ризику:

норматив максимального розміру кредитного ризику на одного контрагента (Н7к);

норматив великих кредитних ризиків (Н8к);

норматив максимального розміру кредитів, гарантій та поручительств, наданих одному інсайдеру (Н9к);

норматив максимального сукупного розміру кредитів, гарантій та поручительств, наданих інсайдерам (Н10к);

норматив максимального сукупного розміру кредитів, гарантій та поручительств, наданих інсайдерам банківської групи, які не є фінансовими установами (Н10-1к).

1.4. Контрагентом банківської групи є будь-яка особа (фізична чи юридична), яка має з учасником (учасниками) банківської групи відносини фінансового характеру.

Під час розрахунку нормативів кредитного ризику два або більше контрагентів є одним контрагентом і таким, що несе спільний економічний ризик за наявності хоча б однієї з умов, передбачених пунктом 1.8, та з урахуванням положень пункту 1.13 глави 1 розділу VI Інструкції № 368 (далі – група пов'язаних контрагентів).

Для віднесення контрагентів учасників банківської групи до пов'язаних осіб банківської групи (далі – інсайдери) застосовуються критерії, які визначені главою 1 розділу VI Інструкції № 368. Інсайдер одного з учасників банківської групи є інсайдером банківської групи.

1.5. Учасники банківської групи забезпечують наявність відповідних інформаційних систем для виявлення активних операцій з групами пов'язаних контрагентів, інсайдерами, ведення переліку інсайдерів, визначення обсягу операцій щодо кожного інсайдера, а також сукупного обсягу операцій учасників банківської групи з усіма інсайдерами з метою їх моніторингу.

Глава 2. Норматив максимального розміру кредитного ризику на одного контрагента (Н7к)

2.1. З метою обмеження кредитного ризику, що виникає внаслідок невиконання окремими контрагентами або групою пов'язаних контрагентів учасників банківської групи своїх зобов'язань, установлюється норматив максимального розміру кредитного ризику на одного контрагента (Н7к) (далі – норматив Н7к).

2.2. Норматив Н7к визначається як співвідношення суми сукупних вимог та позабалансових зобов'язань учасників банківської групи/підгрупи банківської групи до цього контрагента (групи пов'язаних контрагентів) до регулятивного капіталу банківської групи/підгрупи банківської групи відповідно, невідкоригованого на суму перевищення Н7к та Н9к.

2.3. Норматив Н7к розраховується за даними субконсолідованого балансу кредитно-інвестиційної підгрупи/учасників банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає, та страхової підгрупи/страхової компанії – учасника банківської групи, якщо страхової підгрупи немає, та іншої інформації, необхідної для такого розрахунку.

Розрахунок нормативу Н7к здійснюється за такою формулою:

$$Н7к = \frac{Зс(бг)}{РК(бг)} \cdot 100\%,$$

де Зс(бг) – сукупна сума всіх вимог та позабалансових зобов'язань учасників банківської групи щодо одного контрагента (групи пов'язаних контрагентів), яка розраховується за такою формулою:

$$Зс(бг) = Зс(кп/у) + Зс(сп/у) - ВО,$$

де Зс(кп/у) – сукупна сума всіх вимог та позабалансових зобов'язань учасників кредитно-інвестиційної підгрупи/учасників банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає, щодо одного контрагента (групи пов'язаних контрагентів);

Зс(сп/у) – сукупна сума всіх вимог та позабалансових зобов'язань учасників страхової підгрупи/страхової компанії – учасника банківської групи, якщо страхової підгрупи немає, щодо одного контрагента (групи пов'язаних контрагентів);

ВО – внутрішньогрупові операції, які не були вилучені під час розрахунку сукупних вимог та позабалансових зобов'язань учасників підгруп банківських груп.

2.4. Під час розрахунку нормативу Н7к за кредитно-інвестиційною підгрупою застосовується формула, визначена в пункті 2.3 цієї глави. У чисельнику замість Зс(бг) зазначається Зс(кп) – сукупна сума всіх вимог та позабалансових зобов'язань учасників кредитно-інвестиційної підгрупи щодо одного контрагента (групи пов'язаних контрагентів), у знаменнику замість РК(бг) зазначається РК(кп) – регулятивний капітал кредитно-інвестиційної підгрупи.

2.5. Під час розрахунку нормативу Н7к до вимог та позабалансових зобов'язань учасників банківської групи щодо одного контрагента (групи пов'язаних контрагентів) уключаються вимоги та позабалансові зобов'язання, що визначені в пунктах 2.3, 2.4 глави 2 розділу VI Інструкції № 368. Під час включення вимог та позабалансових зобов'язань банків – учасників банківських груп ураховуються вимоги пунктів 2.5 – 2.7 глави 2 розділу VI Інструкції № 368.

2.6. Нормативне значення нормативу Н7к не має перевищувати 25 відсотків.

2.7. У разі перевищення нормативу Н7к (без підстав, визначених у пунктах 2.5 – 2.7 глави 2 розділу VI Інструкції № 368) здійснюється коригування (зменшення) регулятивного капіталу банківської групи/підгрупи банківської групи на розмір перевищення цього нормативу.

Глава 3. Норматив великих кредитних ризиків (Н8к)

3.1. Норматив великих кредитних ризиків (Н8к) (далі – норматив Н8к) установлюється з метою обмеження концентрації кредитного ризику за окремим контрагентом або групою пов'язаних контрагентів.

3.2. Кредитний ризик щодо одного контрагента (групи пов'язаних контрагентів) вважається великим, якщо сума всіх вимог та позабалансових зобов'язань банківської групи/підгрупи банківської групи до цього контрагента (групи пов'язаних контрагентів) становить 10 відсотків і більше регулятивного капіталу банківської групи/підгрупи банківської групи.

3.3. Норматив Н8к визначається як співвідношення суми всіх великих кредитних ризиків учасників банківської групи/підгрупи банківської групи щодо всіх контрагентів (груп пов'язаних контрагентів) до регулятивного капіталу банківської групи/підгрупи банківської групи відповідно.

3.4. Якщо один контрагент входить одночасно до складу кількох груп пов'язаних контрагентів, то під час розрахунку нормативу Н8к сума кредиту, наданого цьому контрагенту, ураховується один раз.

3.5. Норматив Н8к розраховується за даними субконсолідованого балансу кредитно-інвестиційної підгрупи/учасників банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає, та страхової підгрупи/страхової компанії – учасника банківської групи, якщо страхової підгрупи немає, та іншої інформації, необхідної для такого розрахунку.

Розрахунок нормативу Н8к здійснюється за такою формулою:

$$Н8к = \frac{Зв(бг)}{РК(бг)} \cdot 100\%,$$

де Зв(бг) – сукупна сума всіх великих кредитних ризиків банківської групи щодо всіх контрагентів (груп пов'язаних контрагентів), яка розраховується за такою формулою:

$$Зв(бг) = Зв(кіп/у) + Зв(сп/у) - ВО,$$

де Зв(кіп/у) – сукупна сума всіх вимог та позабалансових зобов'язань учасників кредитно-інвестиційної підгрупи/учасників банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає, щодо контрагентів (груп пов'язаних контрагентів);

Зв(сп/у) – сукупна сума всіх вимог та позабалансових зобов'язань учасників страхової підгрупи/страхової компанії – учасника банківської групи, якщо страхової підгрупи немає, щодо контрагентів (груп пов'язаних контрагентів);

ВО – внутрішньогрупові операції, які не були вилучені під час розрахунку сукупних вимог та позабалансових зобов'язань учасників підгруп банківських груп.

До розрахунку приймаються вимоги та позабалансові зобов'язання кредитно-інвестиційної підгрупи/учасників банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає, та/або страхової підгрупи/страхової компанії – учасника банківської групи, якщо страхової підгрупи немає, щодо контрагентів (груп пов'язаних контрагентів), якщо їх сукупний обсяг становить 10 і більше відсотків регулятивного капіталу банківської групи.

3.6. Під час розрахунку нормативу Н8к за кредитно-інвестиційною підгрупою застосовується формула, визначена в пункті 3.5 цієї глави. У чисельнику замість Зв(бг) зазначається Зв(кіп) – сукупна сума всіх великих кредитних ризиків кредитно-інвестиційної підгрупи банківської групи щодо всіх контрагентів (груп пов'язаних контрагентів), у знаменнику замість РК(бг) зазначається РК(кіп).

3.7. Під час розрахунку нормативу Н8к до вимог та позабалансових зобов'язань щодо контрагента (групи пов'язаних контрагентів) включаються вимоги та позабалансові зобов'язання, що визначені в пунктах 3.4, 3.5 глави 3 розділу VI Інструкції № 368.

3.8. Нормативне значення нормативу Н8к не має перевищувати 800 відсотків (8-кратний розмір регулятивного капіталу).

Глава 4. Норматив максимального розміру кредитів, гарантій та поручительств, наданих одному інсайдеру банківської групи (Н9к)

4.1. Норматив максимального розміру кредитів, гарантій та поручительств, наданих одному інсайдеру банківської групи (Н9к) (далі – норматив Н9к), установлюється для обмеження концентрації кредитного ризику, який виникає під час здійснення операцій з інсайдерами, з метою захисту інтересів вкладників та кредиторів учасників банківської групи.

4.2. Норматив Н9к визначається як співвідношення суми всіх вимог і позабалансових зобов'язань учасників банківської групи/підгрупи банківської групи щодо цього інсайдера до статутного капіталу банківської групи/підгрупи банківської групи відповідно.

4.3. Норматив Н9к розраховується за даними субконсолідованого балансу кредитно-інвестиційної підгрупи/учасників банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає, та страхової підгрупи/страхової компанії – учасника банківської групи, якщо страхової підгрупи немає, та іншої інформації, необхідної для такого розрахунку.

Розрахунок нормативу Н9к здійснюється за такою формулою:

$$Н9к = \frac{Зін(бг)}{СТ(бг)} \cdot 100\%,$$

де Зін(бг) – сукупна сума всіх вимог та позабалансових зобов'язань учасників банківської групи щодо одного інсайдера, яка розраховується за такою формулою:

$$Зін(бг) = Зін(кіп/у) + Зін(сп/у),$$

де Зін(кіп/у) – сукупна сума всіх вимог та позабалансових зобов'язань учасників кредитно-інвестиційної підгрупи/учасників банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає, щодо одного інсайдера;

Зін(сп/у) – сукупна сума всіх вимог та позабалансових зобов'язань страхової підгрупи/страхової компанії – учасника банківської групи, якщо страхової підгрупи немає, щодо одного інсайдера;

СТ(бг) – статутний капітал банківської групи в розмірі, що відображений у консолідованій звітності банківської групи.

4.4. Під час розрахунку нормативу Н9к за кредитно-інвестиційною підгрупою застосовується формула, визначена в пункті 4.3 цієї глави. У чисельнику замість Зін(бг) зазначається Зін(кіп) – сукупна сума всіх вимог та позабалансових зобов'язань учасників кредитно-інвестиційної підгрупи щодо одного інсайдера, у знаменнику замість СТ(бг) зазначається СТ(кіп) – статутний капітал кредитно-інвестиційної підгрупи банківської групи в розмірі, що відображений у субконсолідованій звітності цієї підгрупи.

4.5. Під час розрахунку нормативу Н9к до вимог та позабалансових зобов'язань щодо одного інсайдера включаються вимоги та позабалансові зобов'язання, що визначені в пунктах 4.3, 4.4 глави 4 розділу VI Інструкції № 368.

4.6. Нормативне значення нормативу Н9к не має перевищувати 5 відсотків.

Глава 5. Норматив максимального сукупного розміру кредитів, гарантій та поручительств, наданих інсайдерам банківської групи (Н10к)

5.1. Норматив максимального сукупного розміру кредитів, гарантій та поручительств, наданих інсайдерам банківської групи (Н10к) (далі – норматив Н10к) установлюється для обмеження концентрації кредитного ризику за операціями з інсайдерами банківської групи.

5.2. Норматив Н10к визначається як співвідношення сукупної суми всіх вимог і позабалансових зобов'язань учасників банківської групи/підгрупи банківської групи щодо всіх інсайдерів до статутного капіталу банківської групи/підгрупи банківської групи відповідно.

5.3. Норматив Н10к розраховується за даними субконсолідованого балансу кредитно-інвестиційної підгрупи/учасників банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає, та страхової підгрупи/страхової компанії – учасника банківської групи, якщо страхової підгрупи немає, та іншої інформації, необхідної для такого розрахунку.

Розрахунок нормативу Н10к здійснюється за такою формулою:

$$H10_k = \frac{Ззін(бг)}{СТ(бг)} \cdot 100\%,$$

де $Ззін(бг)$ – сукупна сума всіх вимог та позабалансових зобов'язань учасників банківської групи щодо всіх інсайдерів, яка розраховується за такою формулою:

$$Ззін(бг) = Ззін(кіп/у) + Ззін(сп/у),$$

де $Ззін(кіп/у)$ – сукупна сума всіх вимог та позабалансових зобов'язань учасників кредитно-інвестиційної підгрупи/учасників банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає, щодо всіх інсайдерів;

$Ззін(сп/у)$ – сукупна сума всіх вимог та позабалансових зобов'язань страхової підгрупи/страхової компанії – учасника банківської групи, якщо страхової підгрупи немає, щодо всіх інсайдерів.

5.4. Під час розрахунку нормативу $H10_k$ за кредитно-інвестиційною підгрупою застосовується формула, визначена в пункті 5.3 цієї глави. У чисельнику замість $Ззін(бг)$ зазначається $Ззін(кіп)$ – сукупна сума всіх вимог та позабалансових зобов'язань учасників кредитно-інвестиційної підгрупи щодо всіх інсайдерів, у знаменнику замість $СТ(бг)$ зазначається $СТ(кіп)$.

5.5. Під час розрахунку нормативу $H10_k$ до вимог та позабалансових зобов'язань щодо всіх інсайдерів включаються вимоги та позабалансові зобов'язання, що визначені в пунктах 5.3, 5.4 глави 5 розділу VI Інструкції № 368.

5.6. Нормативне значення нормативу $H10_k$ не має перевищувати 30 відсотків.

Глава 6. Норматив максимального сукупного розміру кредитів, гарантій та поручительств, наданих інсайдерам банківської групи, які не є фінансовими установами ($H10-1_k$)

6.1. Норматив максимального сукупного розміру кредитів, гарантій та поручительств, наданих інсайдерам банківської групи, які не є фінансовими установами ($H10-1_k$) (далі – норматив $H10-1_k$), визначається як співвідношення сукупної суми всіх вимог і позабалансових зобов'язань учасників банківської групи/підгрупи банківської групи щодо всіх інсайдерів, які не є фінансовими установами, до статутного капіталу банківської групи/підгрупи банківської групи відповідно.

6.2. Норматив $H10-1_k$ розраховується за даними субконсолідованого балансу кредитно-інвестиційної підгрупи/учасників банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає, та страхової підгрупи/страхової компанії – учасника банківської групи, якщо страхової підгрупи немає, та іншої інформації, необхідної для такого розрахунку.

Розрахунок нормативу $H10-1_k$ здійснюється за такою формулою:

$$H10-1_k = \frac{Ззін/нф(бг)}{СТ(бг)} \cdot 100\%,$$

де $Ззін/нф(бг)$ – сукупна сума всіх вимог та позабалансових зобов'язань учасників банківської групи щодо всіх інсайдерів, які не є фінансовими установами, яка розраховується за такою формулою:

$$Ззін/нф(бг) = Ззін/нф(кіп/у) + Ззін/нф(сп/у),$$

де $Ззін/нф(кіп/у)$ – сукупна сума всіх вимог та позабалансових зобов'язань учасників кредитно-інвестиційної підгрупи/учасників банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає, щодо всіх інсайдерів, які не є фінансовими установами;

$Ззін/нф(сп/у)$ – сукупна сума всіх вимог та позабалансових зобов'язань страхової підгрупи/страхової компанії – учасника банківської групи, якщо страхової підгрупи немає, щодо всіх інсайдерів, які не є фінансовими установами.

6.3. Під час розрахунку нормативу $H10-1_k$ за кредитно-інвестиційною підгрупою застосовується формула, визначена в пункті 6.2 цієї глави. У чисельнику замість $Ззін/нф(бг)$ зазначається $Ззін/нф(кіп)$ – сукупна сума всіх вимог та позабалансових зобов'язань учасників кредитно-інвестиційної підгрупи щодо всіх інсайдерів, які не є фінансовими установами, у знаменнику замість $СТ(бг)$ зазначається $СТ(кіп)$.

6.4. Нормативне значення нормативу $H10-1_k$ не має перевищувати 20 відсотків.

6.5. Під час розрахунку нормативу Н10-1к до вимог та позабалансових зобов'язань щодо всіх інсайдерів включаються вимоги та позабалансові зобов'язання, що визначені в пунктах 5.3, 5.4 глави 5 розділу VI Інструкції № 368.

Розділ V. Нормативи участі (інвестування)

Глава 1. Норматив участі (інвестування) у капіталі юридичної особи, що не є фінансовою установою (Н11к)

1.1. Норматив участі (інвестування) у капіталі юридичної особи, що не є фінансовою установою (Н11к) (далі – норматив Н11к), установлюється для обмеження ризику банківської групи, пов'язаного з участю учасників банківської групи в статутному капіталі юридичної особи, що не є фінансовою установою.

1.2. Норматив Н11к визначається як співвідношення розміру коштів, які інвестуються учасниками банківської групи для участі в статутному капіталі юридичної особи, що не є фінансовою установою, шляхом придбання акцій, паїв, часток, інвестиційних сертифікатів, до регулятивного капіталу банківської групи.

1.3. Норматив Н11к розраховується за даними субконсолідованого балансу кредитно-інвестиційної підгрупи/учасників банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає, та страхової підгрупи/страхової компанії – учасника банківської групи, якщо страхової підгрупи немає, та іншої інформації, необхідної для такого розрахунку.

Розрахунок нормативу Н11к здійснюється за такою формулою:

$$Н11к = \frac{Кзін(бг)}{РК(бг)} \cdot 100\%$$

де Кін(бг) – розмір коштів, які інвестуються учасниками банківської групи для участі в статутному капіталі юридичної особи, що не є фінансовою установою, що розраховується за такою формулою:

$$Кін(бг) = Кін(кіп/у) + Кін(сп/у),$$

де Кін(кіп/у) – розмір коштів, які інвестуються учасниками кредитно-інвестиційної підгрупи/учасниками банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає, для участі в статутному капіталі юридичної особи, що не є фінансовою установою;

Кін(сп/у) – розмір коштів, які інвестуються учасниками страхової підгрупи/страховою компанією – учасником банківської групи, якщо страхової підгрупи немає, для участі в статутному капіталі юридичної особи, що не є фінансовою установою.

1.4. Під час розрахунку нормативу Н11к за кредитно-інвестиційною підгрупою застосовується формула, визначена в пункті 1.3 цієї глави. У чисельнику замість Кін(бг) зазначається Кін(кіп) – розмір коштів, які інвестуються учасниками кредитно-інвестиційної підгрупи для участі в статутному капіталі юридичної особи, що не є фінансовою установою, у знаменнику замість РК(бг) зазначається РК(кіп).

1.5. До коштів, що інвестуються, уключаються:

акції та інші цінні папери з нефіксованим прибутком у торговому портфелі учасників банківської групи та в портфелі учасників банківської групи на продаж, що випущені установами;

вкладення учасників банківської групи в асоційовані та дочірні компанії, які не є фінансовими установами.

1.6. Нормативне значення нормативу Н11к не має перевищувати 15 відсотків регулятивного капіталу банківської групи.

Глава 2. Норматив загальної суми участі (інвестування) (Н12к)

2.1. Норматив загальної суми участі (інвестування) (Н12к) (далі – норматив Н12к) установлюється для обмеження ризику банківської групи, пов'язаного з участю учасників банківської групи в статутному капіталі юридичних осіб, що не є фінансовими установами.

2.2. Норматив (Н12к) визначається як співвідношення суми коштів, які інвестуються учасниками банківської групи для участі в статутному капіталі юридичних осіб, що не є фінансовими установами, шляхом придбання акцій, паїв, часток, інвестиційних сертифікатів, до регулятивного капіталу банківської групи.

2.3. Норматив Н12к розраховується за даними субконсолідованого балансу кредитно-інвестиційної підгрупи/учасників банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає, та страхової підгрупи/страхової компанії – учасника банківської групи, якщо страхової підгрупи немає, та іншої інформації, необхідної для такого розрахунку.

Розрахунок нормативу Н12к здійснюється за такою формулою:

$$Н12к = \frac{Кзін(бг)}{РК(бг)} \cdot 100\%,$$

де Кзін (бг) – сума коштів учасників банківської групи, що інвестуються для участі в статутному капіталі юридичних осіб, що не є фінансовими установами, що розраховується за формулою:

$$Кзін(бг) = Кзін(кіп/у) + Кзін(сп/у),$$

де Кзін(кіп/у) – сума коштів, що інвестується учасниками кредитно-інвестиційної підгрупи/учасниками банківської групи (крім страхових компаній), якщо кредитно-інвестиційної підгрупи немає, для участі в статутному капіталі юридичних осіб, що не є фінансовими установами;

Кзін(сп/у) – сума коштів, що інвестується учасниками страхової підгрупи/страховою компанією – учасником банківської групи, якщо страхової підгрупи немає, для участі в статутному капіталі юридичних осіб, що не є фінансовими установами.

2.4. Під час розрахунку нормативу Н12к за кредитно-інвестиційною підгрупою застосовується формула, визначена в пункті 2.3 цієї глави. У чисельнику замість Кзін (бг) зазначається Кзін(кіп) – розмір коштів, які інвестуються учасниками кредитно-інвестиційної підгрупи для участі в статутному капіталі юридичних осіб, що не є фінансовими установами, у знаменнику замість РК(бг) зазначається РК(кіп).

2.5. До коштів, що інвестуються, включаються:

акції та інші цінні папери з нефіксованим прибутком у торговому портфелі учасників банківської групи та в портфелі учасників банківської групи на продаж, що випущені установами;

вкладення учасників банківської групи в асоційовані та дочірні компанії, які не є фінансовими установами.

2.6. Нормативне значення нормативу Н12к не має перевищувати 60 відсотків регулятивного капіталу банківської групи.

Розділ VI. Звітність банківської групи

Глава 1. Контроль за дотриманням банківською групою/підгрупою банківської групи вимог щодо достатності регулятивного капіталу та економічних нормативів

1.1. Контроль за дотриманням банківською групою/підгрупою банківської групи вимог щодо достатності регулятивного капіталу та економічних нормативів здійснюється відповідними територіальними управліннями та підрозділами центрального апарату банківського нагляду Національного банку на постійній основі.

1.2. Розрахунок достатності регулятивного капіталу, економічних нормативів банківської групи/підгрупи банківської групи здійснюється відповідальною особою банківської групи на підставі проміжної консолідованої звітності банківської групи, проміжної субконсолідованої звітності підгруп банківської групи, іншої звітності та інформації, що необхідні для здійснення таких розрахунків, за станом на 1 число місяця, наступного за звітним кварталом.

1.3. Вимоги щодо порядку складання та подання форм статистичної звітності щодо дотримання вимог щодо достатності регулятивного капіталу та економічних нормативів банківської групи/підгрупи банківської групи встановлюються Правилами № 124.

Глава 2. Вимоги щодо складання та подання звітності

2.1. Відповідальна особа банківської групи складає консолідовану, субконсолідовану звітність на підставі звітності учасників банківської групи та подає до Національного банку в порядку, визначеному цим Положенням та іншими нормативно-правовими актами Національного банку.

2.2. Учасники банківської групи зобов'язані подавати відповідальній особі банківської групи звіти та інформацію, необхідні для складання консолідованої, субконсолідованої статистичної звітності, розрахунку достатності регулятивного капіталу, економічних нормативів у порядку, визначеному внутрішнім положенням банківської групи, яке має включати у тому числі:

облікові процедури, які визначають принципи, методи складання та подання банківською групою консолідованої/субконсолідованої звітності;

процедури складання консолідованої, субконсолідованої звітності, іншої звітності, необхідної для розрахунку достатності регулятивного капіталу, економічних нормативів;

перехідну таблицю за статтями фінансової звітності підприємства¹¹ до консолідованого звіту банківської групи, що має ґрунтуватися на економічній суті операцій, які відображаються за відповідними статтями;

перехідну таблицю Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 30.11.99 № 291, зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 21.12.99 за № 892/4185, до Плану рахунків бухгалтерського обліку банків України, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 17.06.2004 № 280, зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 26.07.2004 за № 918/9517, що має ґрунтуватися на економічній суті операцій, які відображаються за відповідними рахунками;

порядок складання та строки подання учасниками банківської групи встановленої звітності та інформації;

механізм внутрішнього контролю за достовірністю, повнотою та своєчасністю подання інформації.

2.3. Відповідальна особа банківської групи складає річну консолідовану звітність банківської групи та субконсолідовану звітність банківської підгрупи за формами та з використанням методів та процедур консолідації, визначених Інструкцією про порядок складання та оприлюднення фінансової звітності банків України, затвердженою постановою Правління Національного банку України від 24.10.2011 № 373, зареєстрованою в Міністерстві юстиції України 10.11.2011 за № 1288/20026 (далі – Інструкція № 373).

Якщо склад банківської групи/підгрупи банківської групи збігається зі складом консолідованої групи, визначеної відповідно до вимог Інструкції № 373, то річна консолідована звітність банківської групи/субконсолідована звітність підгрупи банківської групи не складається.

2.4. Річна консолідована звітність банківської групи підлягає перевірці аудиторською фірмою відповідно до законодавства України, у тому числі нормативно-правових актів Національного банку, норм і стандартів аудиту.

2.5. Відповідальна особа банківської групи подає до Національного банку річну консолідовану звітність банківської групи та субконсолідовану звітність підгруп банківської групи до 1 червня року, наступного за звітним.

2.6. Проміжна консолідована звітність банківської групи та проміжна субконсолідована звітність підгруп банківської групи складаються щокварталу за формами, визначеними Інструкцією № 373 для складання консолідованої фінансової звітності банків, з використанням методів та процедур консолідації, визначених цією Інструкцією.

¹¹ Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 2 «Баланс», затверджене наказом Міністерства фінансів України від 31.03.99 № 87, зареєстроване в Міністерстві юстиції України 21.06.99 за № 396/3689; Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 3 «Звіт про фінансові результати», затверджене наказом Міністерства фінансів України від 31.03.99 № 87, зареєстроване в Міністерстві юстиції України 21.06.99 за № 397/3690; Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 25 «Фінансовий звіт суб'єкта малого підприємництва», затверджене наказом Міністерства фінансів України від 25.02.2000 № 39, зареєстроване в Міністерстві юстиції України 15.03.2000 за № 161/4382 (зі змінами) (у редакції наказу Міністерства фінансів України від 24.01.2011 № 25).

До складу проміжної консолідованої звітності банківської групи та проміжної субконсолідованої звітності підгруп банківської групи включаються:

Консолідований звіт про фінансовий стан (Консолідований баланс);

Консолідований звіт про прибутки і збитки та інший сукупний дохід (Консолідований звіт про фінансові результати).

Форми звітів можуть доповнюватися окремими статтями та примітками, необхідними для відображення доречної інформації щодо банківської групи/підгрупи банківської групи.

Відповідальна особа банківської групи подає до Національного банку проміжну консолідовану звітність банківської групи та проміжну субконсолідовану звітність підгруп банківської групи не пізніше останнього робочого дня другого місяця, наступного за звітним кварталом.

2.7. З метою розрахунку достатності регулятивного капіталу, економічних нормативів відповідальна особа банківської групи складає субконсолідований баланс кредитно-інвестиційної підгрупи та інші звіти, визначені внутрішнім положенням банківської групи.

Субконсолідований баланс кредитно-інвестиційної підгрупи складається за формою статистичної звітності № 1Д Правил № 124.

Під час складання субконсолідованого балансу виключається сума внутрішньогрупових операцій між учасниками кредитно-інвестиційної підгрупи.

*Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
11 липня 2012 р. за № 1167/21479*

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 22 червня 2012 р. № 264

Про втрату чинності деякими нормативно-правовими актами
Національного банку України

Згідно зі статтею 7 Закону України «Про Національний банк України» та з метою забезпечення виконання завдань, визначених у розділі VIII Державної програми приватизації на 2012 – 2014 роки, затвердженої Законом України «Про Державну програму приватизації», щодо завершення процесу закриття сертифікатної приватизації Правління Національного банку України **постановляє**:

1. Визнати такими, що втратили чинність:

постанову Правління Національного банку України від 05.06.96 № 137 «Про затвердження Положення про порядок обліку, умови зберігання та погашення компенсаційних сертифікатів в установах банківської системи»;

постанову Правління Національного банку України від 01.09.97 № 290 «Про затвердження змін та доповнень до Положення про порядок обліку, умови зберігання та погашення компенсаційних сертифікатів в установах банківської системи», зареєстровану в Міністерстві юстиції України 24.09.97 за № 428/2232;

постанову Правління Національного банку України від 26.01.99 № 32 «Про затвердження змін і доповнень до Положення про порядок обліку, умови зберігання та погашення компенсаційних сертифікатів в установах банківської системи», зареєстровану в Міністерстві юстиції України 09.04.99 за № 228/3521.

2. Генеральному департаменту інформаційних технологій та платіжних систем (Синявська Н. Б.) після державної реєстрації в Міністерстві юстиції України довести зміст цієї постанови до відома банків України.

3. Постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування.

Голова С. Г. Арбузов

*Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
13 липня 2012 р. за № 1186/21498*

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 26 червня 2012 р. № 273

**Про затвердження Змін до Інструкції про порядок відкриття,
використання і закриття рахунків у національній та іноземних валютах**

Відповідно до статті 7 Закону України «Про Національний банк України», статті 48 Закону України «Про вибори народних депутатів України» та з метою вдосконалення порядку ведення банками рахунків клієнтів Правління Національного банку України **постановляє:**

1. Затвердити Зміни до Інструкції про порядок відкриття, використання і закриття рахунків у національній та іноземних валютах, затвердженої постановою Правління Національного банку України від 12.11.2003 № 492, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 17.12.2003 за № 1172/8493 (зі змінами), що додаються.

2. Генеральному департаменту інформаційних технологій та платіжних систем (Синявська Н. Б.) після державної реєстрації в Міністерстві юстиції України довести зміст цієї постанови до відома Операційного, територіальних управлінь Національного банку України та банків України для керівництва та використання в роботі.

3. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на заступника Голови Національного банку України Прохоренка В. П.

4. Постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування.

В. о. Голови І. В. Соркін

ЗАТВЕРДЖЕНО
Постанова Правління
Національного банку України
26.06.2012 № 273

ЗМІНИ
до Інструкції про порядок відкриття, використання і закриття рахунків
у національній та іноземних валютах

1. У главі 1:

1.1. В абзаці другому пункту 1.1 слова «виборчим блокам політичних партій» виключити.

1.2. Абзац другий пункту 1.4 викласти в такій редакції:

«Відкриття і закриття рахунків виборчих фондів кандидатів на пост Президента України, політичних партій (далі – партії), кандидати в народні депутати України від яких зареєстровані в загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі, кандидатів у народні депутати України в одномандатних виборчих округах, місцевих організацій партій, кандидати в депутати від яких зареєстровані в багатомандатних виборчих округах, кандидатів у депутати в одномандатних, одномандатних мажоритарних виборчих округах, кандидатів на посаду сільського, селищного, міського голови здійснюються в порядку, визначеному законодавством України, у тому числі цією Інструкцією».

2. У главі 17:

2.1. Абзац перший пункту 17.1 викласти в такій редакції:

«17.1. Банки відкривають за відповідними балансовими рахунками накопичувальний та поточні рахунки виборчого фонду кандидата на пост Президента України згідно із Законом України «Про вибори Президента України», накопичувальний та поточні рахунки виборчого фонду партії, кандидати в народні депутати України від якої зареєстровані в загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі (далі – виборчий фонд партії), поточний рахунок виборчого фонду кандидата в народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі згідно із Законом України «Про вибори народних депутатів України» та поточні рахунки виборчих фондів місцевої організації партії, кандидати в депутати від якої зареєстровані в багатомандатних виборчих округах, кандидата в депутати в одномандатному, одномандатному мажоритарному виборчому окрузі, кандидата на посаду сільського, селищного, міського голови згідно із Законом України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів».

2.2. Пункт 17.2 викласти в такій редакції:

«17.2. Кандидат на пост Президента України відкриває один накопичувальний рахунок власного виборчого фонду в банку України в місті Києві та не більше одного поточного рахунку в банку в межах одного територіального виборчого округу.

Партія, кандидати в народні депутати України від якої зареєстровані в загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі, відкриває один накопичувальний рахунок виборчого фонду партії в банку України в місті Києві та не більше одного поточного рахунку в банку на території одного одномандатного виборчого округу.

Кандидат у народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі відкриває один поточний рахунок власного виборчого фонду в банку України за місцезнаходженням окружної виборчої комісії.

Місцева організація партії, кандидати в депутати від якої зареєстровані в багатомандатних виборчих округах, кандидат у депутати в одномандатному, одномандатному мажоритарному виборчому окрузі, кандидат на посаду сільського, селищного, міського голови відкривають один поточний рахунок власного виборчого фонду в банку України, який визначається територіальною виборчою комісією за місцезнаходженням відповідної виборчої комісії».

2.3. Пункт 17.4 викласти в такій редакції:

«17.4. Банк відкриває накопичувальний рахунок виборчого фонду партії на підставі таких документів:

заяви про відкриття рахунку (додаток 9);

копії рішення Центральної виборчої комісії про реєстрацію кандидатів у народні депутати України, включених до виборчого списку партії, засвідченої Центральною виборчою комісією;

копії свідоцтва про реєстрацію партії, виданого Міністерством юстиції України;

копії виписки з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців, що підтверджує державну реєстрацію партії;

картки із зразками підписів (додаток 10), яка має містити зразки підписів не більше двох розпорядників накопичувального рахунку виборчого фонду партії. У картку із зразками підписів уключаються зразок відбитка печатки партії та код згідно з Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України. Зразки підписів розпорядників накопичувального рахунку засвідчуються в нотаріальному порядку.

Банк відкриває поточний рахунок виборчого фонду партії на підставі таких документів:

заяви про відкриття рахунку (додаток 9);

довідки банку про відкриття накопичувального рахунку виборчого фонду партії в довільній формі, яка має містити такі основні реквізити: повну назву партії, якій відкрито накопичувальний рахунок; номер накопичувального рахунку; найменування та код банку, у якому відкрито накопичувальний рахунок;

копії свідоцтва про реєстрацію партії, виданого Міністерством юстиції України;

копії виписки з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців, що підтверджує державну реєстрацію партії;

картки із зразками підписів (додаток 10), яка має містити зразок підпису розпорядника поточного рахунку виборчого фонду партії у відповідному одномандатному виборчому окрузі. У картку із зраз-

ками підписів уключаються зразок відбитка печатки партії та код згідно з Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України. Зразок підпису розпорядника поточного рахунку засвідчується в нотаріальному порядку».

2.4. У другому реченні абзацу шостого пункту 17.5 слова «ідентифікаційний код» замінити словами «код згідно з Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України».

2.5. У пункті 17.6:

абзац перший після слів «Банк відкриває поточний рахунок виборчого фонду» доповнити словами «кандидата в народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі»;

абзац третій викласти в такій редакції:

«копії рішення Центральної виборчої комісії / територіальної виборчої комісії про реєстрацію відповідного кандидата, засвідченої Центральною виборчою комісією / територіальною виборчою комісією».

2.6. Абзац другий пункту 17.8 викласти в такій редакції:

«Порядок формування виборчого фонду партії, кандидата в народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі та використання його коштів визначається Законом України «Про вибори народних депутатів України».

2.7. Абзац другий пункту 17.9 замінити двома новими абзацами такого змісту:

«Банк закриває рахунки виборчого фонду партії на п'ятнадцятий календарний день з дня офіційного оприлюднення Центральною виборчою комісією результатів виборів народних депутатів України.

Банк закриває рахунок виборчого фонду кандидата в народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі на третій календарний день з дня офіційного оприлюднення Центральною виборчою комісією результатів виборів народних депутатів України у відповідному одномандатному виборчому окрузі».

У зв'язку з цим абзац третій уважати абзацом четвертим.

3. У тексті Інструкції слова «ідентифікаційний код за ЄДРПОУ» замінити словами «код за ЄДРПОУ».

4. Додатки 7, 8, 9 та 10 до Інструкції викласти в такій редакції:

*«Додаток 7
до Інструкції про порядок відкриття,
використання і закриття рахунків
у національній та іноземних валютах*

Заява про відкриття рахунку

Найменування банку _____

Особа, яка відкриває рахунок виборчого фонду, _____
(прізвище, ім'я, по батькові)

кандидата / представника кандидата)

Реєстраційний номер облікової картки
платника податків кандидата / представника кандидата

Прошу відкрити _____ рахунок виборчого фонду
(накопичувальний, поточний)

кандидата _____
(прізвище, ім'я, по батькові кандидата на пост Президента України, кандидата

в народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі, кандидата в депутати в

одномандатному, одномандатному мажоритарному виборчому окрузі, кандидата на посаду

сільського, селищного, міського голови)

Із змістом Інструкції про порядок відкриття, використання і закриття рахунків у національній та іноземних валютах ознайомлений. Вимоги цієї Інструкції для мене обов'язкові. Даю дозвіл на надання виборчій комісії відомостей про операції на цьому рахунку.

Додаткова інформація _____

Кандидат / представник кандидата

_____ (підпис, прізвище, ініціали)

«__» _____ 20__ року

Відмітки банку

Відкрити рахунок виборчого фонду дозволяю

Документи на оформлення відкриття рахунку перевірів

_____ (посада і підпис уповноваженої особи, на яку покладено обов'язок відкривати рахунки клієнтів)

Керівник

(уповноважена керівником особа)

_____ (підпис)

Дата відкриття рахунку

«__» _____ 20__ року

№ балансового рахунку	№ особового рахунку

Головний бухгалтер _____

(підпис)

(інша відповідальна особа, яка контролює правильність присвоєння номера рахунку)

Додаток 8

до Інструкції про порядок відкриття, використання і закриття рахунків у національній та іноземних валютах

**Картка
із зразками підписів**

Кандидат _____
(прізвище, ім'я, по батькові кандидата)

_____ на пост Президента України, кандидата в народні депутати України в _____
одномандатному виборчому окрузі, кандидата в депутати в _____
одномандатному, одномандатному мажоритарному виборчому окрузі, _____
кандидата на посаду сільського, селищного, міського голови)

Відмітка банку
Дозвіл на прийняття
зразків підписів
Головний бухгалтер
(інша уповноважена
на це особа банку)

_____ (підпис)

Реєстраційний номер облікової картки платника податків

Місце проживання кандидата

тел. _____

Найменування банку _____

Код банку

Місцезнаходження банку _____

Інші відмітки

Прошу вважати обов'язковим(и) під час здійснення операцій за рахунком виборчого фонду

нижчезазначений(і) зразок (зразки) підпису(ів)

Розпорядники виборчого фонду	Прізвище, ім'я, по батькові	Зразок підпису
1		
2		

Кандидат

(підпис, прізвище, ініціали)

Місце для посвідчувального напису нотаріуса за відповідною формою.

*Додаток 9
до Інструкції про порядок відкриття,
використання і закриття рахунків
у національній та іноземних валютах*

Заява про відкриття рахунку

Найменування банку _____

Найменування клієнта банку, що відкриває рахунок

(повна назва партії, місцевої організації партії)

Код за ЄДРПОУ

Прошу відкрити _____ рахунок виборчого фонду партії.

(накопичувальний, поточний)

Із змістом Інструкції про порядок відкриття, використання і закриття рахунків у національній та іноземних валютах ознайомлений. Вимоги цієї Інструкції для мене обов'язкові. Даю дозвіл на надання виборчій комісії відомостей про операції на цьому рахунку.

Додаткова інформація _____

Керівник партії / місцевої організації партії

_____ (підпис, прізвище, ініціали)

«__» _____ 20__ року

М. П. партії / місцевої організації партії

Відмітки банку

Відкрити рахунок виборчого фонду дозволяю

Документи на оформлення відкриття рахунку перевірів

_____ (посада і підпис уповноваженої особи, на яку покладено обов'язок відкривати рахунки клієнтів)

Керівник (уповноважена керівником особа)

_____ (підпис)

Дата відкриття рахунку

«__» _____ 20__ року

№ балансового рахунку	№ особового рахунку

Головний бухгалтер _____

(підпис)

(інша відповідальна особа, яка контролює правильність присвоєння номера рахунку)

*Додаток 10
до Інструкції про порядок відкриття,
використання і закриття рахунків
у національній та іноземних валютах*

**Картка
із зразками підписів**

Повна назва партії, місцевої організації партії

Скорочена назва партії, місцевої організації партії

Код за ЄДРПОУ

--

Місцезнаходження партії, місцевої організації партії

Відмітка банку

Дозвіл на прийняття зразків підписів

Головний бухгалтер (інша уповноважена на це особа банку)

_____ (підпис)

Інші відмітки

тел. _____
 Найменування банку _____

Код банку

Місцезнаходження банку _____

Прошу вважати обов'язковими під час здійснення операцій за _____
 _____ (накопичувальним,
 _____ рахунком виборчого фонду партії _____
 поточним)

нижчезазначені зразки підпису(ів) і відбитка печатки:

Розпорядники виборчого фонду партії	Прізвище, ім'я, по батькові	Зразок підпису	Зразок відбитка печатки
1			
2			

Керівник партії / місцевої організації партії

 (підпис, прізвище, ініціали)

М. П. партії / місцевої організації партії

Місце для посвідчувального напису нотаріуса за відповідною формою».

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
19 липня 2012 р. за № 1221/21533

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 2 липня 2012 р. № 276

**Про затвердження Змін до Положення про особливості реорганізації банку
за рішенням його власників**

Відповідно до статей 15, 55 Закону України «Про Національний банк України», глави 5 розділу II Закону України «Про банки і банківську діяльність», з метою вдосконалення порядку реорганізації банків та сприяння консолідації банківського сектору Правління Національного банку України **постановляє:**

1. Затвердити Зміни до Положення про особливості реорганізації банку за рішенням його власників, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 27.06.2008 № 189, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 12.09.2008 за № 845/15536 (зі змінами), що додаються.

2. Департаменту нормативно-методологічного забезпечення банківського регулювання та нагляду (Іваненко Н. В.), Юридичному департаменту (Новіков В. В.) подати цю постанову на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Департаменту нормативно-методологічного забезпечення банківського регулювання та нагляду (Іваненко Н. В.) після державної реєстрації в Міністерстві юстиції України довести зміст цієї постанови до відома банків України для використання в роботі.

4. Постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування.

5. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на заступника Голови Національного банку України Соркіна І. В.

Голова С. Г. Арбузов

ЗАТВЕРДЖЕНО
Постанова Правління
Національного банку України
02.07.2012 № 276

ЗМІНИ
до Положення про особливості реорганізації банку
за рішенням його власників

1. У главі 1:

1.1. У пункті 1.1:

в абзаці першому слова «та дозволу на право здійснення емісії іпотечних сертифікатів і сертифікатів фондів операцій з нерухомістю» виключити;

пункт доповнити новим абзацом такого змісту:

«Вимоги цього Положення не поширюються на здійснення реорганізації банку відповідно до Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб».

1.2. Пункт 1.2 доповнити після абзацу четвертого новим абзацом такого змісту:

«відповідне територіальне управління – територіальне управління Національного банку за місцезнаходженням банку, що реорганізовується, банку- правонаступника».

У зв'язку з цим абзаци п'ятий – восьмий уважати відповідно абзацами шостим – дев'ятим.

2. У главі 3:

пункти 3.1, 3.2 викласти в такій редакції:

« 3.1. Процедура злиття банків здійснюється в такій послідовності:

а) підготовка та надання учасникам банку, що реорганізовується, матеріалів, визначених у частинах другій – четвертій статті 81 Закону України «Про акціонерні товариства» (далі – Закон про товариства);

б) прийняття спостережною (наглядною) радою кожного банку, що бере участь у злитті, рішення про затвердження проекту угоди про злиття банків, про затвердження пояснень до умов угоди про злиття;

в) отримання спостережною (наглядною) радою банку, що реорганізовується, висновку незалежного експерта щодо умов угоди про злиття банків (у разі необхідності);

г) прийняття загальними зборами кожного банку, що бере участь у злитті, рішення про реорганізацію банку, яке має містити інформацію, передбачену статтею 28 Закону України «Про банки і банківську діяльність» (далі – Закон про банки), та про затвердження угоди про злиття банків;

г) після прийняття загальними зборами учасників банку рішення про реорганізацію банку подання до Національного банку документів для отримання дозволу Національного банку на реорганізацію банку та затвердження Національним банком плану реорганізації;

д) після отримання дозволу Національного банку на проведення реорганізації подання документів до державного реєстратора для внесення до Єдиного державного реєстру запису щодо рішення учасників банку про реорганізацію банку відповідно до вимог Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців»;

е) письмове повідомлення кредиторів банку й опублікування в офіційному друкованому органі повідомлення про реорганізацію банку шляхом злиття;

є) задоволення вимог кредиторів, заявлених до банку, що реорганізовується, відповідно до статті 82 Закону про товариства;

ж) реалізація акціонерами банку права вимоги обов'язкового викупу належних їм цінних паперів у порядку, передбаченому статтями 68, 69 Закону про товариства;

з) погодження Національним банком набуття або збільшення істотної участі учасника в банку- правонаступнику;

и) складення комісією для проведення реорганізації передавального акта;

і) прийняття спостережною (наглядною) радою кожного банку, що бере участь у реорганізації, рішення про затвердження проекту статуту банку, створюваного в результаті злиття, про схвалення передавального акта, підготовленого комісією для проведення реорганізації, а також про затвердження умов конвертації акцій банку, що припиняється, в акції банку- правонаступника;

ї) прийняття загальними зборами кожного банку, що бере участь у злитті, рішення про затвердження передавального акта, статуту банку- правонаступника, а також про обрання уповноважених осіб банку на здійснення подальших дій щодо банків, що реорганізовуються;

й) подання уповноваженими особами банків – учасників реорганізації заяви та всіх необхідних документів на реєстрацію випуску акцій до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку;

к) реєстрація Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку випуску акцій та видача тимчасового свідоцтва про реєстрацію випуску акцій;

л) присвоєння акціям міжнародного ідентифікаційного номера цінних паперів;

м) укладення з депозитарієм договору про обслуговування емісії акцій;

н) обмін акцій (паїв) банку, створюваного в результаті злиття, на акції (паї) банків, що реорганізовуються;

о) затвердження результатів розміщення (обміну) акцій (паїв) уповноваженими органами банків – учасників реорганізації;

п) подання банком- правонаступником до Національного банку (відповідного територіального управління) документів, що потрібні для погодження статуту;

р) державна реєстрація статуту банку- правонаступника державним реєстратором;

с) подання до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку звіту про результати розміщення (обміну) акцій;

т) реєстрація Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку звіту про результати розміщення (обміну) акцій створюваного в результаті злиття банку та скасування Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку реєстрації випуску акцій банків, що реорганізувалися;

у) подання банком- правонаступником до Національного банку документів для отримання банківської ліцензії, генеральної ліцензії на здійснення валютних операцій, дозволів (за необхідності) та внесення відомостей до Державного реєстру банків про реєстрацію банку- правонаступника;

ф) подання банком- правонаступником до відповідного територіального управління документів для відкриття кореспондентського рахунку банку;

х) подання банком, що реорганізувався шляхом злиття, до Національного банку (відповідного територіального управління) документів для здійснення запису в Державному реєстрі банків про припинення банку і всіх його відокремлених підрозділів у результаті злиття;

ц) державна реєстрація припинення юридичної особи у результаті злиття;

ч) отримання свідоцтва про державну реєстрацію випуску акцій банку- правонаступника.

3.2. Процедура приєднання банків здійснюється аналогічно порядку, визначеному в пункті 3.1 цієї глави (крім підпунктів «у», «ф»), з урахуванням вимог статей 81 та 84 Закону про товариства»;

пункт 3.4 викласти в такій редакції:

«3.4. Процедура виділення банку здійснюється аналогічно порядку, визначеному в пункті 3.1 цієї глави (крім підпункту «ц»), з урахуванням вимог статей 81 та 86 Закону про товариства».

3. Абзац перший пункту 4.1 глави 4 викласти в такій редакції:

«4.1. Банк, що реорганізовується, і банк- правонаступник (у разі приєднання) для отримання дозволу Національного банку на реорганізацію і затвердження плану реорганізації подають до Національного банку (відповідного територіального управління) такі документи».

4. Главу 6 викласти в такій редакції:

«6. Завершення реорганізації

6.1. Банк, що реорганізовується шляхом приєднання, протягом трьох робочих днів після затвердження передавального акта для виключення його з Державного реєстру банків подає до:

а) Національного банку:

банківську ліцензію;

передавальний акт;

протокол спільних загальних зборів учасників або протоколи банку- правонаступника і банку, що реорганізовується, про затвердження передавального акта;

заяву про розірвання договору про розрахунково-інформаційне обслуговування в системі електронних платежів Національного банку (далі – СЕП) та надання послуг системою електронної пошти Національного банку;

б) відповідного територіального управління за своїм місцезнаходженням:

передавальний акт;

заяву про закриття його кореспондентського рахунку на дату затвердження передавального акта;

повідомлення про внесення відповідної інформації до Довідника учасників СЕП на дату затвердження передавального акта.

6.2. Банки, що реорганізовуються шляхом злиття, поділу, для виключення з Державного реєстру банків після проведення державної реєстрації та внесення до Державного реєстру банків запису про реєстрацію банку- правонаступника протягом трьох робочих днів подають до:

а) Національного банку:

банківську ліцензію;

копію статуту з відміткою державного реєстратора про державну реєстрацію банку- правонаступника;

передавальний акт/розподільчий баланс;

протокол загальних зборів учасників банку- правонаступника і банку, що реорганізовується, про затвердження передавального акта/розподільчого балансу;

заяву про розірвання договору про розрахунково-інформаційне обслуговування в СЕП та надання послуг системою електронної пошти Національного банку;

б) відповідного територіального управління за своїм місцезнаходженням:
 передавальний акт/розподільчий баланс;
 заяву про закриття кореспондентського рахунку банку, що реорганізовується;
 повідомлення про внесення відповідної інформації до Довідника учасників СЕП.

6.3. Банк, що реорганізовується шляхом виділення, протягом трьох робочих днів після затвердження розподільчого балансу подає до:

а) Національного банку:

розподільчий баланс;

протокол загальних зборів учасників банку, що реорганізовується, і банку- правонаступника про затвердження розподільчого балансу;

копію статуту з відміткою державного реєстратора про державну реєстрацію банку- правонаступника;

б) відповідного територіального управління за своїм місцезнаходженням:

розподільчий баланс;

протокол загальних зборів учасників банку, що реорганізовується, і банку- правонаступника про затвердження розподільчого балансу;

копію статуту з відміткою державного реєстратора про державну реєстрацію банку- правонаступника.

6.4. Залишок коштів за кореспондентським рахунком банку, що реорганізовується шляхом злиття, приєднання, поділу, перераховується на кореспондентський рахунок банку- правонаступника відповідно до заяви про закриття кореспондентського рахунку в Національному банку (для банку, що реорганізовується шляхом злиття, приєднання, перерахування здійснюється на дату затвердження передавального акта).

6.5. Залишок коштів за рахунком для формування і зберігання коштів обов'язкових резервів банку, що реорганізовується шляхом приєднання, злиття, поділу, перераховується на рахунок для формування і зберігання коштів обов'язкових резервів банку- правонаступника в день закриття кореспондентського рахунку банку, що реорганізовується.

6.6. Після виключення запису про банк, що реорганізовується шляхом приєднання, злиття, поділу, з Державного реєстру банків та включення до цього реєстру запису про банк- правонаступник відповідні записи вносяться до Довідника учасників системи електронних платежів Національного банку та Електронного технологічного довідника банків України та інших установ відповідно до вимог нормативно-правового акта Національного банку про міжбанківський переказ коштів в Україні в національній валюті».

5. Додатки 1 – 4 викласти в новій редакції, що додається.

6. У тексті Положення слова «Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку», «наглядова рада банку», «нормативно-правовий акт Національного банку про реєстрацію» у всіх відмінках замінити відповідно словами «Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку», «спостережна (наглядова) рада банку», «нормативно-правовий акт Національного банку з питань реєстрації та ліцензування» у відповідних відмінках.

*Додаток 1
 до Положення про особливості реорганізації
 банку за рішенням його власників*

Затверджено
 рішенням загальних зборів учасників

_____ (повне найменування

_____ банків, що реорганізуються)

_____ 20__ року

(дата прийняття рішення)

протокол № _____

Затверджено
 рішенням Комісії Національного банку
 України з питань нагляду та
 регулювання діяльності банків

_____ 20__ року № _____

План реорганізації шляхом злиття

(зразок)

(повне найменування банків, що реорганізуються)

Розділ I. Умови злиття

1. Згідно з цим планом передбачається реорганізувати _____

(повне найменування банків, які зливаються)

(далі – банки, що реорганізуються) шляхом їх злиття та створення банку- правонаступника

(повне найменування банку- правонаступника)

Унаслідок реорганізації банк- правонаступник стає правонаступником усього майна, прав та обов'язків банку, що реорганізовується, капітал у повному обсязі передається банку- правонаступнику за передавальним актом, складеним на _____ 20__ року.

2. Передавальний акт складається після:

проведення в банку, що реорганізовується, інвентаризації активів, зобов'язань, резервів, уключаючи ті, що обліковуються на позабалансових рахунках банку, що реорганізовується, і усунення виявлених розбіжностей;

закінчення строку для пред'явлення вимог кредиторами й урегулювання наявних конфліктів з ними (задоволення чи відхилення вимог кредиторів).

3. Організаційно-правова форма банку- правонаступника _____.

4. Розмір статутного капіталу банку- правонаступника _____.

5. Порядок та умови обміну акцій (паїв) банку, що реорганізовується, на акції (паї) банку- правонаступника, у тому числі строки проведення цього обміну _____.

(якщо після реорганізації банк- правонаступник здійснюватиме діяльність у формі кооперативного банку, то зазначаються, зокрема, кількість і розмір паїв кожного з його учасників. Якщо внаслідок злиття створюється банк- правонаступник у формі публічного акціонерного товариства, то зазначається, що обмін акцій (паїв) банку, що реорганізовується, на акції банку- правонаступника здійснюється згідно з порядком та умовами, затвердженими рішеннями загальних зборів учасників)

6. Банк, що реорганізовується, має закрити такі відокремлені підрозділи:

(за потреби зазначається перелік відокремлених підрозділів, які закриватиме банк, що реорганізовується)

7. Банк- правонаступник має відкрити такі відокремлені підрозділи:

(зазначається перелік відокремлених підрозділів, які має відкрити внаслідок реорганізації банк- правонаступник, або зазначений перелік подається як додаток до плану реорганізації)

8. Після злиття банків передбачається такий порядок роботи банку- правонаступника (філій банку- правонаступника) у системі електронних платежів Національного банку України (далі – Національний банк): _____.

(стосовно банку- правонаступника зазначається модель обслуговування його кореспондентського рахунку згідно з нормативно- правовим актом Національного банку, що визначає порядок міжбанківського переказу коштів в Україні в національній валюті, або те, що банк- правонаступник і його філії працюватимуть за окремими кореспондентськими рахунками)

9. Інші умови.

Розділ II. Заходи з реорганізації

№ з/п	Назва заходу	Строк виконання	Особи, відповідальні за виконання заходів
1	2	3	4
	Заходи після отримання дозволу Національного банку на реорганізацію		
1	Подання банком, що реорганізовується, Національному банку або територіальному управлінню Національного банку за своїм місцезнаходженням (далі – відповідне територіальне управління) інформації про внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців запису про рішення загальних зборів учасників банку щодо його припинення шляхом реорганізації і надання копії повідомлення, яке складене відповідно до вимог статті 22 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців»		
2	Викуп банком, що реорганізовується, часток учасників у статутному капіталі банку з дотриманням вимог статті 33 Закону України «Про банки і банківську діяльність» (далі – Закон про банки) у разі звернення учасників банку, які не голосували на загальних зборах за прийняття рішення про реорганізацію. Подання банком, що реорганізовується, до Національного банку (відповідного територіального управління) інформації відповідно до частин четвертої та п'ятої статті 33 Закону про банки		
3	Погодження Національним банком набуття або збільшення істотної участі в банку- правонаступнику	(строк подання документів до Національного банку/ відповідного територіального управління)	
4	Подання банком- правонаступником до Національного банку (відповідного територіального управління) за своїм місцезнаходженням документів, що потрібні для: погодження статуту; отримання банківської ліцензії, генеральної ліцензії на здійснення валютних операцій та дозволу на право здійснення емісії іпотечних сертифікатів і сертифікатів фондів операцій з нерухомістю (у разі наявності)		
5	Подання банком- правонаступником державному реєстратору документів для його державної реєстрації як юридичної особи	(після отримання погоджених Національним банком примірників статуту банку- правонаступника)	

1	2	3	4
6	Подання банком- правонаступником до відповідного територіального управління документів для відкриття кореспондентського рахунку		
7	<p>Подання банком, що реорганізовується, Національному банку (відповідним територіальним управлінням) за його місцезнаходженням та місцезнаходженням його відокремлених підрозділів документів, які потрібні для внесення до Державного реєстру банків інформації про їх припинення відповідно до статті 23 Закону про банки.</p> <p>Подання банком- правонаступником Національному банку (відповідному територіальному управлінню) документів, що потрібні для внесення до Державного реєстру банків інформації про відкриття відокремлених підрозділів відповідно до статті 23 Закону про банки</p>		
8	<p>Подання банком, що реорганізовується, Національному банку (відповідному територіальному управлінню) документів для здійснення запису в Державному реєстрі банків про припинення банку шляхом реорганізації і всіх його відокремлених підрозділів:</p> <p>банківської ліцензії;</p> <p>копії статуту з відміткою державного реєстратора про державну реєстрацію банку- правонаступника;</p> <p>передавального акта;</p> <p>протоколу загальних зборів учасників банку- правонаступника і банку, що реорганізовується, про затвердження передавального акта;</p> <p>заяви про закриття кореспондентського рахунку банку, що реорганізовується (і кореспондентських рахунків його філій, якщо банк працював за окремим кореспондентським рахунком), розірвання договору про розрахунково- інформаційне обслуговування в системі електронних платежів Національного банку (далі – СЕП) та надання послуг системою електронної пошти Національного банку;</p> <p>повідомлення про внесення відповідної інформації до Довідника учасників СЕП</p>		
9	Подання банком, що реорганізовується, державному реєстратору документів для державної реєстрації припинення банку	(після закриття в територіальному управлінні Національного банку кореспондентського рахунку банку, що реорганізувався)	
10	Банк- правонаступник здійснює перереєстрацію кореспондентських рахунків банку, що реорганізовується, або закриває його кореспондентські рахунки відповідно до нормативно- правового акта Національного банку про реєстрацію кореспондентських рахунків банків		
11	Переукладення (у разі необхідності) банком- правонаступником договорів з клієнтами банку, зокрема		

1	2	3	4
	банківського рахунку, банківського вкладу, кредитних, про встановлення кореспондентських відносин тощо		
12	Подання документів (у разі необхідності) банком правонаступником (за умови його відповідності вимогам нормативно-правового акта щодо регулювання діяльності банків) щодо внесення змін до дозволу на врахування залучених коштів на умовах субординованого боргу до капіталу банку		
13	(інші заходи відповідно до законодавства України та/або за ініціативою сторін, які забезпечують належне проведення реорганізації банку)		

Голова спостережної (наглядової) ради

_____ (повне найменування банку, що реорганізовується)

Голова правління (ради директорів)

_____ (повне найменування банку, що реорганізовується)

Голова спостережної (наглядової) ради

_____ (повне найменування банку- правонаступника)

Голова правління (ради директорів)

_____ (повне найменування банку- правонаступника)

_____ (підпис, прізвище, ініціали)
М. П. банку, що реорганізовується

_____ (підпис, прізвище, ініціали)

_____ (підпис, прізвище, ініціали)

_____ (підпис, прізвище, ініціали)

*Додаток 2
до Положення про особливості реорганізації
банку за рішенням його власників*

Затверджено
рішенням загальних зборів учасників

_____ (повне найменування

банку, що реорганізовується)

_____ 20__ року

(дата прийняття рішення)

протокол № _____

Затверджено
рішенням загальних зборів
учасників _____

_____ (повне найменування

банку- правонаступника)

_____ 20__ року

(дата прийняття рішення)

протокол № _____

Затверджено
рішенням Комісії Національного банку України
з питань нагляду та регулювання діяльності банків
_____ 20__ року № _____

План реорганізації шляхом приєднання

(зразок)

(повне найменування банку, що реорганізовується)

до

(повне найменування банку, до якого здійснюється приєднання)

Розділ I. Умови приєднання банків

1. Згідно з цим планом передбачається реорганізувати _____

(повне найменування банку, який приєднується до іншого банку)

(далі – банк, що реорганізовується) шляхом приєднання до _____

(повне найменування банку, до якого здійснюється приєднання)

(далі – банк- правонаступник).

Унаслідок реорганізації банк- правонаступник стає правонаступником усього майна, прав та обов'язків банку, що реорганізовується, у зв'язку з чим його активи, зобов'язання та власний капітал у повному обсязі передаються банку- правонаступнику за передавальним актом, складеним на _____ 20__ року.

2. Передавальний акт складається після:

проведення в банку, що реорганізовується, інвентаризації активів, зобов'язань, резервів, включаючи ті, що обліковуються на позабалансових рахунках банку, що реорганізовується, і усунення виявлених розбіжностей;

закінчення строку для пред'явлення вимог кредиторами й врегулювання наявних конфліктів з ними (задоволення чи відхилення вимог кредиторів).

3. Розмір статутного капіталу банку- правонаступника _____.

4. Порядок та умови обміну акцій (паїв) банку, що реорганізовується, на акції (паї) банку- правонаступника, у тому числі строки проведення цього обміну _____.

5. Банк, що реорганізовується, має закрити такі відокремлені підрозділи:

(за потреби зазначається перелік відокремлених підрозділів, які закритиме банк, що реорганізовується)

6. Банк- правонаступник має відкрити такі відокремлені підрозділи:

(зазначається перелік відокремлених підрозділів, які має відкрити внаслідок реорганізації банк- правонаступник, або зазначений перелік подається як додаток до плану реорганізації)

7. Після приєднання банків передбачається такий порядок роботи банку- правонаступника (філій банку- правонаступника) у системі електронних платежів Національного банку України (далі – Національний банк): _____.

(стосовно банку- правонаступника зазначається модель обслуговування його кореспондентського рахунку згідно з нормативно- правовим актом Національного банку, що визначає порядок міжбанківського переказу коштів в Україні в національній валюті, або те, що банк- правонаступник і його філії працюватимуть за окремими кореспондентськими рахунками)

8. Інші умови.

Розділ II. Заходи з реорганізації

№ з/п	Назва заходу	Строк виконання	Особи, відповідальні за виконання заходів
1	2	3	4
Заходи після отримання дозволу Національного банку на реорганізацію			
1	Подання банком, що реорганізовується, Національному банку або територіальному управлінню Національного банку за своїм місцезнаходженням (далі – відповідне територіальне управління) інформації про внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців запису про рішення загальних зборів учасників банку щодо його припинення шляхом реорганізації і надання копії повідомлення, яке складене відповідно до вимог статті 22 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців»		
2	Викуп банком, що реорганізовується, часток учасників у статутному капіталі банку з дотриманням вимог статті 33 Закону України «Про банки і банківську діяльність» (далі – Закон про банки) у разі звернення учасників банку, які не голосували на загальних зборах за прийняття рішення про реорганізацію. Подання банком, що реорганізовується, до Національного банку (відповідного територіального управління) інформації відповідно до частин четвертої та п'ятої статті 33 Закону про банки		
3	Погодження Національним банком набуття або збільшення істотної участі в банку- правонаступнику	(строк подання документів Національному банку/відповідному територіальному управлінню)	
4	Подання банком, що реорганізовується, Національному банку (відповідним територіальним управлінням) за його місцезнаходженням та місцезнаходженням його відокремлених підрозділів документів, які потрібні для внесення до Державного реєстру банків інформації про їх припинення відповідно до статті 23 Закону про банки. Подання банком- правонаступником Національного банку (відповідному територіальному управлінню) документів, що потрібні для внесення до Державного реєстру банків інформації про відкриття відокремлених підрозділів відповідно до статті 23 Закону про банки		
5	Налагодження роботи філій банку- правонаступника, які утворилися внаслідок реорганізації, у системі електронних платежів Національного банку (далі – СЕП).		

1	2	3	4
	<p>Подання банком, що реорганізовується, і банком- правонаступником відповідним територіальним управлінням документів для:</p> <p>закриття кореспондентських рахунків філій банку, що реорганізовується шляхом приєднання, які працювали за окремим кореспондентським рахунком;</p> <p>відкриття кореспондентських рахунків філій, які утворилися внаслідок приєднання банку, що реорганізувався (якщо банк працює за окремим кореспондентським рахунком)</p>		
6	<p>Подання банком, що реорганізовується, Національному банку (відповідному територіальному управлінню) за його місцезнаходженням протягом трьох робочих днів після затвердження передавального акта таких документів для виключення його з Державного реєстру банків:</p> <p>банківської ліцензії;</p> <p>передвального акта;</p> <p>протоколу спільних загальних зборів учасників або протоколів банку- правонаступника і банку, що реорганізовується, про затвердження передавального акта;</p> <p>заяв про закриття його кореспондентського рахунку на дату затвердження передавального акта (і кореспондентських рахунків його філій, якщо банк працював за окремим кореспондентським рахунком), розірвання договору про розрахунково-інформаційне обслуговування в СЕП та надання послуг системою електронної пошти Національного банку;</p> <p>повідомлення про внесення відповідної інформації до Довідника учасників СЕП на дату затвердження передавального акта</p>		
7	<p>Подання банком, що реорганізовується, документів державному реєстратору для здійснення державної реєстрації припинення банку</p>	<p>(після закриття в територіальному управлінні кореспондентського рахунку банку, що реорганізувався)</p>	
8	<p>Подання банком- правонаступником Національному банку (відповідному територіальному управлінню) за його місцезнаходженням:</p> <p>документів, що потрібні для погодження змін до статуту;</p> <p>повідомлення про початок здійснення нового виду діяльності та/або надання нового виду фінансових послуг (у разі потреби)</p>		
9	<p>Подання банком- правонаступником державному реєстратору документів для державної реєстрації змін до статуту, пов'язаних із проведенням реорганізації шляхом приєднання</p>	<p>(подається після погодження Національним банком примірників статуту банку- правонаступника)</p>	

1	2	3	4
10	Подання банком- правонаступником Національному банку документів для здійснення запису в Державному реєстрі банків про реєстрацію змін до статуту	(протягом п'яти робочих днів після державної реєстрації банку- правонаступника як юридичної особи)	
11	Банк- правонаступник здійснює перереєстрацію кореспондентських рахунків банку, що реорганізовується, або закриває його кореспондентські рахунки відповідно до нормативно- правового акта Національного банку про реєстрацію кореспондентських рахунків банків		
12	Переукладення (у разі необхідності) банком- правонаступником договорів з клієнтами банку, зокрема банківського рахунку, банківського вкладу, кредитних, про встановлення кореспондентських відносин тощо		
13	Подання документів (у разі необхідності) банком- правонаступником (за умови його відповідності вимогам нормативно- правового акта щодо регулювання діяльності банків) щодо внесення змін до дозволу на врахування залучених коштів на умовах субординованого боргу до капіталу банку		
14	(інші заходи відповідно до законодавства України та/або за ініціативою сторін, які забезпечують належне проведення реорганізації банку)		

Голова спостережної (наглядової) ради

_____ (повне найменування банку, що реорганізовується)

Голова правління (ради директорів)

_____ (повне найменування банку, що реорганізовується)

Голова спостережної (наглядової) ради

_____ (повне найменування банку- правонаступника)

Голова правління (ради директорів)

_____ (повне найменування банку- правонаступника)

_____ (підпис, прізвище, ініціали)

М. П. банку, що реорганізовується

_____ (підпис, прізвище, ініціали)

_____ (підпис, прізвище, ініціали)

_____ (підпис, прізвище, ініціали)

Додаток 3
до Положення про особливості реорганізації
банку за рішенням його власників

Затверджено
рішенням загальних зборів учасників
_____ (повне найменування)
_____ (повне найменування)
_____ року
(дата прийняття рішення)
протокол № _____

Затверджено
рішенням Комісії Національного банку України
з питань нагляду та регулювання діяльності банків
_____ 20__ року № _____

План реорганізації шляхом поділу

(зразок)

_____ (повне найменування банку/банків, що реорганізовується/реорганізуються)

Розділ I. Умови поділу банку

1. Згідно з цим планом унаслідок реорганізації _____

_____ (повне найменування банку, що реорганізовується)

(далі – банк, що реорганізовується) шляхом поділу мають створитися

_____ (повне найменування кожного банку- правонаступника, що створюється шляхом поділу)

(далі – банки- правонаступники або банк- правонаступник).

2. Майно, права та обов'язки банку, що реорганізовується, передаються кожному банку- правонаступнику в частинах, визначених у розподільчому балансі.

Розподіл активів, зобов'язань (у тому числі субординованого боргу, якщо банк залучав кошти на умовах субординованого боргу) та власного капіталу банку, що реорганізовується, здійснюється між банками- правонаступниками.

3. Розподільчий баланс складається після:

проведення в банку, що реорганізовується, інвентаризації активів, зобов'язань, резервів, включаючи ті, що обліковуються на позабалансових рахунках банку, що реорганізовується, і врегулювання виявлених розбіжностей;

закінчення строку для пред'явлення вимог кредиторами й усунення наявних конфліктів з ними (задоволення чи відхилення вимог кредиторів).

4. Організаційно-правова форма банків- правонаступників _____

5. Розподіл статутного капіталу банку, що реорганізовується, між банками- правонаступниками _____

6. Порядок і коефіцієнти конвертації акцій та інших цінних паперів, а також суми можливих грошових виплат акціонерам _____

7. правонаступництво щодо дочірніх підприємств між банками- правонаступниками, що створюються внаслідок поділу, – за наявності в банку, що реорганізовується, дочірніх підприємств _____

8. Банк, що реорганізовується, має закрити такі відокремлені підрозділи: _____

(за потреби зазначається перелік відокремлених підрозділів, які закриватиме банк, що реорганізовується)

9. Банк- правонаступник має відкрити такі відокремлені підрозділи: _____

(зазначається перелік відокремлених підрозділів, які має відкрити внаслідок реорганізації кожний банк- правонаступник, або зазначений перелік подається як додаток до плану реорганізації)

10. Банк, що реорганізовується, у період між датами, на які складений розподільчий баланс і внесені відповідні записи про банки – учасники реорганізації до Державного реєстру банків, установлює такі обмеження щодо здійснення ним операцій із залучення коштів від нових кредиторів та активних операцій за новими договорами: _____

(зазначається обсяг обмежень з метою забезпечення дотримання обґрунтувань і прогнозних розрахунків показників діяльності банку після реорганізації та захисту інтересів кредиторів і вкладників)

11. Після завершення реорганізації передбачається такий порядок роботи банків- правонаступників (філій банків- правонаступників) у системі електронних платежів Національного банку України (далі – Національний банк): _____

(щодо кожного банку- правонаступника зазначається модель обслуговування його консолідованого кореспондентського рахунку, визначеного нормативно-правовим актом Національного банку про міжбанківський переказ коштів в Україні в національній валюті, або те, що банк- правонаступник та його філії працюватимуть за окремими кореспондентськими рахунками)

12. Відомості про права, які надаватимуться банком- правонаступником власникам інших, крім простих акцій, цінних паперів банку, діяльність якого припиняється внаслідок реорганізації, та/або перелік заходів, які пропонується вжити стосовно таких цінних паперів _____

13. Інформація щодо складу правління (ради директорів) банку- правонаступника після завершення реорганізації та запропоновані до виплати таким особам винагороди чи компенсації _____

Розділ II. Заходи з реорганізації

№ з/п	Назва заходу	Строк виконання	Особи, відповідальні за виконання заходів
1	2	3	4
	Заходи після отримання дозволу Національного банку на реорганізацію		
1	Подання банком, що реорганізовується, Національному банку або територіальному управлінню Національного банку за своїм місцезнаходженням (далі – відповідне територіальне управління) інформації про внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців запису про рішення загальних зборів учасників банку щодо його припинення шляхом реорганізації і надання копії повідомлення, яке складене відповідно до вимог статті 22 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців»		
2	Викуп банком, що реорганізовується, часток учасників у статутному капіталі банку з дотриманням вимог статті 33 Закону України «Про банки і банківську діяльність» (далі – Закон про банки) у разі звернення учасників банку, які не голосували на загальних зборах за прийняття рішення про реорганізацію. Подання банком, що реорганізовується, до Національного банку (відповідного територіального управління) інформації відповідно до частин четвертої та п'ятої статті 33 Закону про банки		

1	2	3	4
3	Погодження Національним банком набуття або збільшення істотної участі в банку- правонаступнику	(строк подання документів до Національного банку/ відповідного територіального управління)	
4	Подання банком- правонаступником до Національного банку (відповідного територіального управління) за своїм місцезнаходженням документів, що потрібні для: погодження статуту; отримання банківської ліцензії, генеральної ліцензії на здійснення валютних операцій та дозволу на право здійснення емісії іпотечних сертифікатів і сертифікатів фондів операцій з нерухомістю (у разі наявності)		
5	Подання банком- правонаступником державному реєстратору документів для його державної реєстрації як юридичної особи	(після отримання погоджених Національним банком примірників статуту банку- правонаступника)	
6	Подання банком- правонаступником відповідному територіальному управлінню документів для відкриття кореспондентського рахунку		
7	Подання банком, що реорганізовується, Національному банку (відповідним територіальним управлінням) за його місцезнаходженням та місцезнаходженням його відокремлених підрозділів документів, які потрібні для унесення до Державного реєстру банків інформації про їх припинення відповідно до статті 23 Закону про банки. Подання банком- правонаступником Національному банку (відповідному територіальному управлінню) документів, що потрібні для унесення до Державного реєстру банків інформації про відкриття відокремлених підрозділів відповідно до статті 23 Закону про банки		
8	Передавання банку- правонаступнику з оформленням відповідних актів: основних засобів та інших матеріальних цінностей матеріально відповідальними особами банку, що реорганізовується; бухгалтерських та інших документів банку, що реорганізовується, постійного, довгострокового і тимчасового строків зберігання; архівів та їх описів відповідно до законодавства України, нормативно-правових актів Національного банку і номенклатури справ банку, що реорганізовується		
9	Подання банком, що реорганізувався, Національному банку (відповідному територіальному управлінню) документів для здійснення запису в Державному реєстрі банків про припинення банку		

1	2	3	4
	<p>шляхом реорганізації і всіх його відокремлених підрозділів; банківської ліцензії; копії статуту з відміткою державного реєстратора про державну реєстрацію банку- правонаступника; розподільчого балансу; протоколу загальних зборів учасників банку- правонаступника і банку, що реорганізовується, про затвердження розподільчого балансу; заяви про закриття кореспондентського рахунку банку, що реорганізовується (і кореспондентських рахунків його філій, якщо банк працював за окремим кореспондентським рахунком), розірвання договору про розрахунково-інформаційне обслуговування в системі електронних платежів Національного банку (далі – СЕП) та надання послуг системою електронної пошти Національного банку; повідомлення про внесення відповідної інформації до Довідника учасників СЕП</p>		
10	<p>Подання банком, що реорганізовується, державному реєстратору документів для державної реєстрації припинення банку</p>	<p>_____ (після закриття в територіальному управлінні Національного банку кореспондентського рахунку банку, що реорганізувався)</p>	
11	<p>Банк- правонаступник здійснює перереєстрацію кореспондентських рахунків банку, що реорганізовується, або закриває його кореспондентські рахунки відповідно до нормативно-правового акта Національного банку про реєстрацію кореспондентських рахунків банків</p>		
12	<p>Переукладення (у разі необхідності) банком- правонаступником договорів з клієнтами банку, зокрема банківського рахунку, банківського вкладу, кредитних, про встановлення кореспондентських відносин тощо</p>		
13	<p>Подання документів (у разі необхідності) банком- правонаступником (за умови його відповідності вимогам нормативно-правового акта щодо регулювання діяльності банків) щодо внесення змін до дозволу на врахування залучених коштів на умовах субординованого боргу до капіталу банку</p>		
14	<p>_____ (інші заходи відповідно до законодавства України та/або за ініціативою сторін, які забезпечують належне проведення реорганізації банку)</p>		

Голова спостережної (наглядової) ради

_____ (повне найменування банку, що реорганізовується)

_____ (підпис, прізвище, ініціали)

М. П. банку, що реорганізовується

Голова правління (ради директорів)

_____ (повне найменування банку, що реорганізовується)

_____ (підпис, прізвище, ініціали)

Голова спостережної (наглядової) ради

_____ (повне найменування банку- правонаступника)

_____ (підпис, прізвище, ініціали)

Голова правління (ради директорів)

_____ (повне найменування банку- правонаступника)

_____ (підпис, прізвище, ініціали)

*Додаток 4
до Положення про особливості реорганізації
банку за рішенням його власників*

Затверджено
рішенням загальних зборів учасників

_____ (повне найменування

банку, що реорганізовується)

_____ 20__ року

(дата прийняття рішення)

протокол № _____

Затверджено
рішенням Комісії Національного банку України
з питань нагляду та регулювання діяльності банків
_____ 20__ року № _____

План реорганізації шляхом виділення

(зразок)

_____ (повне найменування банку, що реорганізовується)

Розділ I. Умови виділення банку

1. Згідно з цим планом унаслідок реорганізації _____

_____ (повне найменування банку, що реорганізовується)

(далі – банк, що реорганізовується) шляхом виділення має створитися _____

_____ (повне найменування банку- правонаступника)

(далі – банк- правонаступник).

2. Майно, права та обов'язки банку, що реорганізовується, передаються банку- правонаступнику в частині, визначеній у розподільчому балансі.

Розподіл активів, зобов'язань та власного капіталу банку, що реорганізовується, здійснюється між ним і банком- правонаступником.

3. Розподільчий баланс складається після:

проведення в банку, що реорганізовується, інвентаризації активів, зобов'язань, резервів, уключаючи ті, що обліковуються на позабалансових рахунках банку, що реорганізовується, і врегулювання виявлених розбіжностей;

закінчення строку для пред'явлення вимог кредиторами й усунення наявних конфліктів з ними (задоволення чи відхилення вимог кредиторів).

Аудиторська перевірка здійснюється за період від останньої аудиторської перевірки до дати, на яку має бути складений розподільчий баланс. У разі реорганізації шляхом виділення аудиту підлягають саме ті філії, майно, права та обов'язки яких згідно з планом реорганізації мають передаватися за розподільчим балансом банку- правонаступнику.

4. Організаційно-правова форма банку- правонаступника _____

5. Розподіл статутного капіталу між банком, що реорганізовується, та банком- правонаступником _____

6. Порядок і коефіцієнти конвертації акцій та інших цінних паперів, а також суми можливих грошових виплат акціонерам _____

7. правонаступництво щодо дочірніх підприємств між банком- правонаступником, що створюється внаслідок виділення, і банком, що реорганізовується, – за наявності в банку, що реорганізовується, дочірніх підприємств _____

8. Банк, що реорганізовується, має закрити такі відокремлені підрозділи: _____

(за потреби зазначається перелік відокремлених підрозділів, які закритиме банк, що реорганізовується)

9. Банк- правонаступник має відкрити такі відокремлені підрозділи: _____

(зазначається перелік відокремлених підрозділів, які має відкрити внаслідок реорганізації банк- правонаступник, або зазначений перелік подається як додаток до плану реорганізації)

10. Банк, що реорганізовується, у період між датами, на які складено розподільчий баланс і внесено відповідні записи про банки – учасники реорганізації до Державного реєстру банків, установлює такі обмеження щодо здійснення ним операцій із залучення коштів від нових кредиторів та активних операцій за новими договорами: _____

(зазначається обсяг обмежень з метою забезпечення дотримання обґрунтувань і прогнозних розрахунків показників діяльності банку після реорганізації та захисту інтересів кредиторів і вкладників)

11. Після завершення реорганізації передбачається такий порядок роботи банку- правонаступника (філій банку- правонаступника) у системі електронних платежів Національного банку України (далі – Національний банк) _____

(щодо банку- правонаступника зазначається модель обслуговування його консолідованого кореспондентського рахунку, визначеного нормативно- правовим актом Національного банку про міжбанківський переказ коштів в Україні в національній валюті, або те, що банк- правонаступник та його філії працюватимуть за окремими кореспондентськими рахунками)

12. Відомості про права, які надаватимуться банком- правонаступником власникам інших, крім простих акцій, цінних паперів банку, діяльність якого припиняється внаслідок реорганізації, та/або перелік заходів, які пропонується вжити стосовно таких цінних паперів _____

13. Інформація щодо складу правління (ради директорів) банку- правонаступника після завершення реорганізації та запропоновані до виплати таким особам винагороди чи компенсації _____

Розділ II. Заходи з реорганізації

№ з/п	Назва заходу	Строк виконання	Особи, відповідальні за виконання заходів
1	2	3	4
Заходи після отримання дозволу Національного банку на реорганізацію			
1	Подання банком, що реорганізовується, Національному банку або територіальному управлінню Національного банку за своїм місцезнаходженням (далі – відповідне територіальне управління) інформації про внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців запису про рішення загальних зборів учасників банку щодо виділення і надання копії повідомлення, яке складене відповідно до вимог статті 22 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців»		
2	Викуп банком, що реорганізовується, часток учасників у статутному капіталі банку з дотриманням вимог статті 33 Закону України «Про банки і банківську діяльність» (далі – Закон про банки) у разі звернення учасників банку, які не голосували на загальних зборах за прийняття рішення про реорганізацію. Подання банком, що реорганізовується, до Національного банку (відповідного територіального управління) інформації відповідно до частин четвертої та п'ятої статті 33 Закону про банки		
3	Погодження Національним банком набуття або збільшення істотної участі в банку- правонаступнику	(строк подання документів до Національного банку/відповідного територіального управління)	
4	Подання банком- правонаступником до Національного банку (відповідного територіального управління) документів, що потрібні для: погодження статуту; отримання банківської ліцензії, генеральної ліцензії на здійснення валютних операцій (у разі необхідності) та дозволу на право здійснення емісії іпотечних сертифікатів і сертифікатів фондів операцій з нерухомістю (у разі необхідності)		
5	Подання банком- правонаступником державному реєстратору документів для його державної реєстрації як юридичної особи	(після отримання погоджених Національним банком примірників статуту банку- правонаступника)	
6	Подання банком- правонаступником відповідному територіальному управлінню документів для відкриття кореспондентського рахунку		
7	Подання банком, що реорганізовується, Національному банку (відповідним територіальним управлін-		

1	2	3	4
	<p>ням) після затвердження розподільчого балансу: розподільчого балансу; протоколу загальних зборів учасників банку, що реорганізовується, і банку- правонаступника про затвердження розподільчого балансу; копії статуту з відміткою державного реєстратора про державну реєстрацію банку- правонаступника</p>		
8	<p>Подання банком, що реорганізовується, Національному банку (відповідним територіальним управлінням) за його місцезнаходженням та місцезнаходженням його відокремлених підрозділів документів, які потрібні для унесення до Державного реєстру банків інформації про їх припинення відповідно до статті 23 Закону про банки.</p> <p>Подання банком- правонаступником Національному банку (відповідному територіальному управлінню) документів, що потрібні для унесення до Державного реєстру банків інформації про відкриття відокремлених підрозділів відповідно до статті 23 Закону про банки</p>		
9	<p>Налагодження роботи філій банку- правонаступника, які утворилися внаслідок реорганізації, у системі електронних платежів Національного банку.</p> <p>Подання банком, що реорганізовується, та банком- правонаступником відповідним територіальним управлінням документів для:</p> <p>закриття кореспондентських рахунків філій банку, що реорганізовується, які працювали за окремим кореспондентським рахунком;</p> <p>відкриття кореспондентських рахунків філій, які утворилися внаслідок виділення від банку, що реорганізувався (якщо банк працює за окремим кореспондентським рахунком)</p>		
10	<p>Подання банком, що реорганізовується, до Національного банку (відповідного територіального управління) документів, що потрібні для реєстрації змін до статуту (у тому числі щодо зменшення статутного капіталу)</p>		
11	<p>Подання банком, що реорганізовується, державному реєстратору документів для державної реєстрації змін до статуту, пов'язаних з проведенням реорганізації шляхом виділення</p>	<p>_____</p> <p>(надається після погодження Національним банком примірників статуту банку)</p>	
12	<p>Подання банком, що реорганізувався, Національному банку документів для здійснення запису в Державному реєстрі банків про реєстрацію змін до статуту</p>		
13	<p>Перереєстрація (у разі необхідності) кореспондентських рахунків у відповідних територіальних управліннях відповідно до нормативно- правового акта Національного банку про реєстрацію кореспондентських рахунків банків</p>		

1	2	3	4
14	Переукладення (у разі необхідності) банком- правонаступником договорів з клієнтами банку, зокрема банківського рахунку, банківського вкладу, кредитних, про встановлення кореспондентських відносин тощо		
15	Подання документів (у разі необхідності) банком- правонаступником (за умови його відповідності вимогам нормативно-правового акта щодо регулювання діяльності банків) щодо внесення змін до дозволу на врахування залучених коштів на умовах субординованого боргу до капіталу банку		
16	(інші заходи відповідно до законодавства України та/або за ініціативою сторін, які забезпечують належне проведення реорганізації банку)		

Голова спостережної (наглядової) ради

_____ (повне найменування банку, що реорганізовується)

Голова правління (ради директорів)

_____ (повне найменування банку, що реорганізовується)

Голова спостережної (наглядової) ради

_____ (повне найменування банку- правонаступника)

Голова правління (ради директорів)

_____ (повне найменування банку- правонаступника)

_____ (підпис, прізвище, ініціали)

М. П. банку, що реорганізовується

_____ (підпис, прізвище, ініціали)

_____ (підпис, прізвище, ініціали)

_____ (підпис, прізвище, ініціали)

*Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
27 липня 2012 р. за № 1268/21580*

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 10 липня 2012 р. № 289

Про затвердження Змін до Положення про порядок надання небанківським фінансовим установам, національному оператору поштового зв'язку генеральних ліцензій на здійснення валютних операцій

Відповідно до статей 7, 44 Закону України «Про Національний банк України», статей 5, 11, 13 Декрету Кабінету Міністрів України від 19.02.93 № 15-93 «Про систему валютного регулювання і валютного контролю», а також з метою вдосконалення нормативно-правових актів Національного банку України Правління Національного банку України **постановляє**:

1. Затвердити Зміни до Положення про порядок надання небанківським фінансовим установам, національному оператору поштового зв'язку генеральних ліцензій на здійснення валютних операцій, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 09.08.2002 № 297, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 29.08.2002 за № 712/7000 (зі змінами), що додаються.

2. Департаменту контролю, методології та ліцензування валютних операцій (Пасенова Н. О.) після державної реєстрації в Міністерстві юстиції України довести зміст цієї постанови до відома територіальних управлінь Національного банку України та банків України для використання в роботі.

3. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на заступника Голови Національного банку України Соркіна І. В.

4. Постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування.

В. о. Голови І. В. Соркін

ЗАТВЕРДЖЕНО
Постанова Правління
Національного банку України
10.07.2012 № 289

ЗМІНИ

до Положення про порядок надання небанківським фінансовим установам, національному оператору поштового зв'язку генеральних ліцензій на здійснення валютних операцій

1. У главі 1:

1.1. Пункт 1.6 викласти в такій редакції:

«1.6. Філії та інші відокремлені структурні підрозділи, невідокремлені структурні підрозділи небанківських фінансових установ, об'єкти поштового зв'язку національного оператора поштового зв'язку (далі – структурні підрозділи) здійснюють операції згідно з відповідними положеннями та в межах повноважень, наданих небанківською фінансовою установою – юридичною особою, національним оператором поштового зв'язку».

1.2. Абзац перший пункту 1.8 замінити двома новими абзацами такого змісту:

«1.8. Генеральна ліцензія в частині проведення операцій, здійснення яких потребує ліцензії, зазначеної в підпункті «г» пункту 2.2 глави 2 цього Положення, є чинною протягом строку дії ліцензії, зазначеної в цьому підпункті.

Генеральна ліцензія в частині проведення операцій, здійснення яких не потребує ліцензії, зазначеної в підпункті «г» пункту 2.2 глави 2 цього Положення, діє протягом строку, що не перевищує трьох календарних років».

У зв'язку з цим абзац другий уважати абзацом третім.

2. У пункті 2.1 глави 2:

підпункт «а» доповнити словами «(крім надання генеральної ліцензії на діяльність з обміну валют)»;
у підпункті «б»:

слова та цифри «для здійснення операцій, передбачених пунктами 2, 3 частини першої статті 47 Закону України «Про банки і банківську діяльність», і» та «статутом» виключити;

слова «надання послуг з торгівлі цінними паперами» замінити словами «здійснення професійної діяльності на ринку цінних паперів».

3. У главі 3:

3.1. Абзац третій пункту 3.1:

після слів «Національний банк» доповнити словами та цифрою «протягом 5 робочих днів з дати надходження пакета документів від небанківської фінансової установи, національного оператора поштового зв'язку»;

доповнити словами «для отримання від них висновків щодо надання генеральної ліцензії небанківській фінансовій установі, національному оператору поштового зв'язку».

3.2. В абзаці другому пункту 3.2 слова «надійдуть після закінчення» замінити словами «не надійшли протягом».

3.3. Абзац другий пункту 3.4 доповнити словами «(якщо їх проведення згідно із законодавством України потребує такої ліцензії)».

3.4. У пункті 3.6:

абзац четвертий доповнити словами «, іншої інформації, зазначеної в генеральній ліцензії»;
в абзаці шостому:

слова «клопотання про надання нової генеральної ліцензії у зв'язку з наміром» замінити словами «обгрунтоване клопотання про надання нової генеральної ліцензії у зв'язку з наміром»;

після слів «місцезнаходження небанківської фінансової установи, національного оператора поштового зв'язку» доповнити словами «, іншої інформації, зазначеної в генеральній ліцензії»;

абзац дев'ятий після слова «копії» доповнити словами та цифрами «ліцензії, зазначеної в підпункті «г» пункту 2.2 глави 2 цього Положення, та»;

абзац п'ятнадцятий після слів «нової генеральної ліцензії» доповнити словами «(за винятком заміни генеральної ліцензії у випадках, передбачених абзацом четвертим цього пункту)».

3.5. Пункт 3.7 після підпункту «г» доповнити новим абзацом такого змісту:

«Національний банк приймає рішення про відмову в наданні небанківській фінансовій установі, національному оператору поштового зв'язку генеральної ліцензії без урахування умов підпунктів «в» – «г» цього пункту у випадках, передбачених абзацом четвертим пункту 3.6 цієї глави».

У зв'язку з цим абзац сьомий вважати абзацом восьмим.

3.6. Пункт 3.8 доповнити новими підпунктом і абзацом такого змісту:

«и) подання небанківською фінансовою установою, національним оператором поштового зв'язку на виконання вимог глави 4 цього Положення недостовірної інформації.

Національний банк у разі прийняття рішення про відкликання генеральної ліцензії на здійснення певних валютних операцій з переліку, передбаченого умовами генеральної ліцензії, надає нову генеральну ліцензію зі зміненим переліком операцій замість раніше наданої генеральної ліцензії».

4. Положення доповнити новою главою такого змісту:

«4. Порядок інформування Національного банку про початок здійснення небанківськими фінансовими установами, національним оператором поштового зв'язку, структурними підрозділами валютних операцій та про зміни щодо здійснення ними валютних операцій

4.1. Небанківська фінансова установа, національний оператор поштового зв'язку за 15 днів до початку здійснення ними або їх структурними підрозділами валютних операцій надсилають до відпо-

відного територіального управління інформацію за формою, наведеною в додатку 7 до цього Положення, для внесення цієї інформації до єдиного електронного довідника:

стосовно небанківської фінансової установи, національного оператора поштового зв'язку – юридичної особи – у разі одержання ними генеральних ліцензій;

стосовно структурного підрозділу – у разі прийняття рішення керівним органом небанківської фінансової установи, національного оператора поштового зв'язку (якому згідно зі статутом надані відповідні повноваження) про надання структурному підрозділу повноважень щодо здійснення певного переліку валютних операцій.

4.2. Структурний підрозділ має право розпочати здійснення валютних операцій, на виконання яких небанківська фінансова установа, національний оператор поштового зв'язку надали йому повноваження, через 15 днів після надання небанківською фінансовою установою, національним оператором поштового зв'язку інформації, наведеної в додатку 7 до цього Положення.

4.3. Небанківська фінансова установа, національний оператор поштового зв'язку надсилають інформацію про будь-які зміни в інформації, зазначеній у додатку 7 до цього Положення (щодо зміни переліку валютних операцій, ліквідації структурних підрозділів, зміни місцезнаходження тощо), не пізніше ніж через 10 днів з дати виникнення таких змін до територіального управління за місцезнаходженням зазначених небанківської фінансової установи, національного оператора поштового зв'язку або їх структурних підрозділів.

4.4. Територіальне управління, якому була надана інформація, визначена в додатку 7 до цього Положення, пункт 4.3 цієї глави, надсилає повідомлення про отримання зазначеної інформації на адресу територіального управління за місцезнаходженням небанківської фінансової установи, національного оператора поштового зв'язку та до Департаменту контролю, методології та ліцензування валютних операцій».

5. У додатках:

5.1. Додаток 2 викласти в такій редакції:

*«Додаток 2
до Положення про порядок надання
небанківським фінансовим установам,
національному оператору поштового зв'язку
генеральних ліцензій на здійснення
валютних операцій»*

Генеральна ліцензія на здійснення валютних операцій

від _____ № _____

Надана _____
(повне найменування небанківської фінансової установи, національного

оператора поштового зв'язку; код за ЄДРПОУ; місцезнаходження)
на право здійснення операцій, зазначених у пунктах (_____)
(_____)
(_____)
(перелік видів операцій)

частини першої статті 4 Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», якщо вони є валютними операціями.

Здійснення небанківською фінансовою установою операцій (_____)
(перелік видів операцій)

можливе за наявності чинної ліцензії, зазначеної в підпункті «г» пункту 2.2 глави 2 Положення про порядок надання небанківським фінансовим установам, національному оператору поштового зв'язку генеральних ліцензій на здійснення валютних операцій, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 09.08.2002 № 297, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 29.08.2002 за № 712/7000 (зазначається у випадку, передбаченому абзацом першим пункту 1.8 глави 1 цього Положення).

Власник цієї генеральної ліцензії зобов'язаний подавати звітність про зазначені в ній валютні операції в порядку та терміни, що визначаються Національним банком України за погодженням з Державною службою статистики України.

Власник цієї генеральної ліцензії зобов'язаний надавати інформацію в порядку та терміни, визначені Положенням про порядок надання небанківським фінансовим установам, національному оператору поштового зв'язку генеральних ліцензій на здійснення валютних операцій, затвердженим постановою Правління Національного банку України від 09.08.2002 № 297, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 29.08.2002 за № 712/7000.

Генеральна ліцензія діє до «__» _____ 20__ року (зазначається у випадку, передбаченому абзацом другим пункту 1.8 глави 1 зазначеного Положення).

Голова Національного банку України
або уповноважена ним посадова особа
Національного банку України, яка за
розподілом функціональних обов'язків
здійснює загальне керівництво
Департаментом контролю, методології
та ліцензування валютних операцій

(підпис, ініціали, прізвище)
М. П.».

5.2. Назву додатка 4 доповнити словами «, іншої інформації, зазначеної в генеральній ліцензії».

5.3. Положення доповнити новим додатком такого змісту:

*«Додаток 7
до Положення про порядок надання
небанківським фінансовим установам,
національному оператору поштового зв'язку
генеральних ліцензій на здійснення валютних
операцій*

Інформація, що надається до Національного банку України про початок здійснення небанківськими фінансовими установами, їх філіями та іншими відокремленими структурними підрозділами, невідокремленими структурними підрозділами, національним оператором поштового зв'язку, об'єктами поштового зв'язку національного оператора поштового зв'язку валютних операцій та про зміни щодо здійснення ними валютних операцій

№ з/п	Назва реквізиту	Зміст
1	Код за ЄДРПОУ	
2	Тип установи (рівень підпорядкованості: 0 – головний офіс; 1 – підрозділи, що мають власний код за ЄДРПОУ, підпорядковані головному офісу; 2 – підрозділи, які не мають власного коду за ЄДРПОУ, підпорядковані головному офісу, а також підрозділи, які не мають власного коду за ЄДРПОУ, підпорядковані підрозділам 1 рівня; 4 – пункти обміну валюти)	
3	Код області підрозділу, що має власний код за ЄДРПОУ та підпорядкований головному офісу	

№ з/п	Назва реквізиту	Зміст
4	Код області підрозділу, який не має власного коду за ЄДРПОУ	
5	Найменування установи	
6	Скорочене найменування (за наявності) установи (не більше 27 знаків, включаючи пробіли)	
7	Місцезнаходження установи (лише для головного офісу)	
8	Місцезнаходження установи (для типу установи залежно від рівня підпорядкованості 1, 2 або 4)	
9	Телефон установи	
10	Електронна пошта (e-mail)	
11	Прізвище, ім'я, по батькові і телефон керівника установи	
12	Прізвище, ім'я, по батькові і телефон головного бухгалтера установи	
13	Прізвище, ім'я, по батькові і телефон особи, яка відповідальна за подання статистичної звітності до Національного банку України (лише для головного офісу)	
14	Перелік видів валютних операцій, які здійснюватимуться	

Керівник

_____».
(підпис, ініціали, прізвище)

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 11 липня 2012 р. № 291

Про внесення змін до Інструкції про порядок відкриття, використання і закриття рахунків у національній та іноземних валютах

Відповідно до вимог статей 7, 44 Закону України «Про Національний банк України» та розділів II і III Декрету Кабінету Міністрів України від 19.02.93 № 15-93 «Про систему валютного регулювання і валютного контролю» Правління Національного банку України **постановляє**:

1. Унести до Інструкції про порядок відкриття, використання і закриття рахунків у національній та іноземних валютах, затвердженої постановою Правління Національного банку України від 12.11.2003 № 492, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 17.12.2003 за № 1172/8493 (зі змінами), такі зміни:

1.1. Абзац тридцятий пункту 5.4 глави 5 викласти в такій редакції:

«перерахування за межі України іноземної валюти для сплати вступних або членських внесків, що сплачуються як разові або періодичні внески для забезпечення поточної діяльності юридичних осіб – нерезидентів».

1.2. У главі 7:

в абзаці другому пункту 7.10 слова «матеріальна допомога» замінити словами «державна допомога та соціальні виплати, які здійснюються за рахунок коштів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, та матеріальна допомога працівникам»;

у пункті 7.12:

в абзаці сімнадцятому слова «нормативно-правового акту Національного банку, що регулює здійснення за межі України переказів фізичних осіб за поточними валютними неторговельними операціями» замінити словами «нормативно-правових актів Національного банку, що регулюють здійснення за межі України переказів фізичних осіб за поточними валютними неторговельними операціями та здійснення іноземних інвестицій в Україну»;

доповнити пункт новим абзацом такого змісту:

«валюта, одержана власником рахунку за операціями з погашення облігацій внутрішніх державних позик України, номінованих в іноземній валюті, та/або виплати за ними доходу»;

абзац четвертий підпункту «а» пункту 7.13 доповнити словами «крім коштів, отриманих від нерезидентів як кредит, позика, поворотна фінансова допомога»;

в абзаці восьмому пункту 7.14 слова «матеріальна допомога» виключити.

1.3. У главі 11:

абзац тринадцятий пункту 11.9 після слів «перераховані в межах України з власного» доповнити словом «поточного»;

абзац дев'ятий пункту 11.10 після слів «перерахування на власний» доповнити словом «поточний».

2. Генеральному департаменту грошово-кредитної політики (Щербакова О. А.), Юридичному департаменту (Новіков В. В.) подати цю постанову на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування, крім абзацу сьомого підпункту 1.2 пункту 1, який набирає чинності одночасно із набранням чинності постановою Правління Національного банку України від 15.06.2012 № 246 «Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України», зареєстрованою в Міністерстві юстиції України 09.07.2012 за № 1138/21450.

Голова С. Г. Арбузов

*Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
01 серпня 2012 р. за № 1300/21612*

**ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 11 липня 2012 р. № 292**

**Про затвердження Змін до Правил зберігання, захисту, використання
та розкриття банківської таємниці**

Відповідно до статті 56 Закону України «Про Національний банк України», статті 6 Закону України «Про захист персональних даних» Правління Національного банку України **постановляє:**

1. Затвердити Зміни до Правил зберігання, захисту, використання та розкриття банківської таємниці, затверджених постановою Правління Національного банку України від 14.07.2006 № 267, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 03.08.2006 за № 935/12809 (зі змінами), що додаються.
2. Контроль за виконанням цієї постанови залишаю за собою.
3. Постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування.

Голова С. Г. Арбузов

*ЗАТВЕРДЖЕНО
Постанова Правління
Національного банку України
11.07.2012 № 292*

**ЗМІНИ
до Правил зберігання, захисту, використання та розкриття
банківської таємниці**

1. У главі 1:

1.1. Пункт 1.1 викласти в такій редакції:

«1.1. Ці Правила розроблені відповідно до Цивільного кодексу України, Кримінально-процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, глави 10, статей 64, 71 Закону України «Про банки і банківську діяльність», статей 7, 56, 57 Закону України «Про Національний банк України», Декрету Кабінету Міністрів України від 19.02.93 № 15-93 «Про систему валютного регулювання і валютного контролю», положень Законів України «Про інформацію», «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму», «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю», «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні», «Про організацію формування та обігу кредитних історій», «Про захист персональних даних» і визначають вимоги до захисту, зберігання, використання та розкриття інформації, яка містить банківську таємницю, а також порядок обробки персональних даних, які належать до банківської таємниці».

1.2. У пункті 1.2 слова «і завдання внаслідок цього матеріальної чи моральної шкоди своїм вкладникам, кредиторам та іншим клієнтам» виключити.

1.3. Доповнити главу після пункту 1.2 пунктом такого змісту:

«1.3. Банки та інші володільці або розпорядники баз персональних даних зобов'язані обробляти персональні дані, які належать до банківської таємниці, відповідно до вимог статті 1076 Цивільного

кодексу України, статей 60 – 62 Закону України «Про банки і банківську діяльність», Закону України «Про захист персональних даних», цих Правил, інших нормативно-правових актів».

У зв'язку з цим пункти 1.3 – 1.7 уважати відповідно пунктами 1.4 – 1.8.

1.4. Пункт 1.4 викласти в такій редакції:

«1.4. Працівники банку в разі прийняття їх на роботу підписують зобов'язання щодо збереження банківської таємниці, у тому числі щодо обробки (використання) персональних даних, які належать до банківської таємниці, лише відповідно до їхніх професійних, службових або трудових обов'язків, недопущення розголошення у будь-який спосіб таких персональних даних. У формі такого зобов'язання має бути передбачено, що зобов'язання залишається чинним після припинення такими працівниками виконання покладених на них обов'язків, крім випадків, установлених законом».

2. У главі 3:

2.1. Пункт 3.2 викласти в такій редакції:

«3.2. Банки зобов'язані виконувати рішення суду про розкриття інформації, яка містить банківську таємницю, у порядку, установленому законодавством України.

За рішенням суду про розкриття інформації, що становить банківську таємницю, банк розкриває інформацію в обсязі, визначеному рішенням суду».

2.2. В абзаці першому пункту 3.5 слова «вимозі», «(постанові)» виключити.

3. Друге речення пункту 5.2 глави 5 викласти в такій редакції: «Такий запит може бути підписаний Головою або заступником Голови Національного банку, або директором генерального департаменту Національного банку, або директором департаменту Національного банку, або начальником територіального управління Національного банку, або їх заступниками, або особами, які виконують їх обов'язки».

4. Доповнити Правила главою 7 такого змісту:

«7. Порядок обробки персональних даних, які належать до банківської таємниці

7.1. До персональних даних, які належать до банківської таємниці, належать відомості або сукупність відомостей про фізичну особу, яка ідентифікована або може бути конкретно ідентифікована, що стали відомі банку під час обслуговування фізичної особи та взаємовідносин з нею чи третіми особами при наданні послуг банку.

7.2. Банки та інші володільці баз персональних даних, що здійснюють обробку персональних даних, які належать до банківської таємниці, зобов'язані забезпечити реєстрацію баз персональних даних відповідно до вимог законодавства України.

7.3. Банки зобов'язані відповідно до вимог законодавства у сфері захисту персональних даних, цих Правил розробити та затвердити внутрішні документи щодо порядку обробки персональних даних, які належать до банківської таємниці, у яких, зокрема, визначити:

мету обробки, склад персональних даних у базі персональних даних та її місцезнаходження;

порядок внесення, зміни, поновлення, використання, поширення, знеособлення, знищення персональних даних у базі персональних даних;

способи та порядок дотримання прав фізичної особи, стосовно якої здійснюється обробка її персональних даних у базі персональних даних;

структурний підрозділ або відповідальну особу, який (яка) організовує роботу, пов'язану із захистом персональних даних при їх обробці, відповідно до закону;

порядок захисту персональних даних, в тому числі від незаконної обробки та незаконного доступу до них.

7.4. Банки та інші володільці баз персональних даних, що здійснюють обробку персональних даних, які належать до банківської таємниці, мають право використовувати такі персональні дані на підставі згоди суб'єкта персональних даних на обробку його персональних даних або дозволу на обробку персональних даних, наданого відповідно до закону виключно для здійснення їх повноважень.

7.5. Згода суб'єкта персональних даних на обробку його персональних даних, які належать до банківської таємниці, що підтверджує добровільне волевиявлення фізичної особи щодо надання дозволу на обробку її персональних даних відповідно до мети їх обробки:

може бути складеною в довільній письмовій формі та має бути підписана цією особою. Її підпис має бути засвідчений підписом керівника банку чи вповноваженою ним особою та відбитком печатки банку або нотаріально;

може бути включена до договору про надання банківських послуг, що укладається між клієнтом і банком;

може підтверджуватися підписом (електронним цифровим підписом) фізичної особи в документах на переказ, квитанціях про здійснення операцій тощо;

може бути надана шляхом установлення ознаки «Підтвердження надання згоди на обробку персональних даних у базі персональних даних» за допомогою управляючих елементів веб-ресурсів банку та іншого володільця або розпорядника бази персональних даних, інтерфейсів користувача програмного забезпечення».

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
31 липня 2012 р. за № 1295/21607

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 16 липня 2012 р. № 303

Про внесення змін до Положення про порядок формування обов'язкових резервів для банків України та філій іноземних банків в Україні

Відповідно до статей 15 та 25 Закону України «Про Національний банк України», з метою вдосконалення вимог щодо формування банками обов'язкових резервів Правління Національного банку України **постановляє**:

1. Унести до Положення про порядок формування обов'язкових резервів для банків України та філій іноземних банків в Україні, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 16.03.2006 № 91, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 23.03.2006 за № 312/12186 (зі змінами), такі зміни:

1.1. В абзаці третьому пункту 4.1 та пункті 4.7 глави 4 цифри «30» замінити цифрами «10».

1.2. У додатку 2:

другу колонку рядка 4 доповнити знаком «*»;

другу колонку рядка 5 доповнити знаками «**»;

доповнити додаток після таблиці виносками такого змісту:

« _____

* В останній колонці цього рядка вказується сума коштів обов'язкових резервів, що має бути перерахована на окремий рахунок у Національному банку згідно з установленим розміром.

** В останній колонці цього рядка вказується сума коштів обов'язкових резервів, що зберігається на окремому рахунку на останню дату звітного періоду резервування.».

2. Генеральному департаменту грошово-кредитної політики (Щербакова О. А.) після державної реєстрації в Міністерстві юстиції України довести зміст цієї постанови до відома територіальних управлінь Національного банку України та банків України для використання в роботі.

3. Постанова набирає чинності через 10 днів після її офіційного опублікування.

4. Контроль за виконанням цієї постанови залишаю за собою.

В. о. Голови І. В. Соркін